

ההזדה

3 דקות בצידך:

איש הכטחון

נגד

החבלנית

**מרדכי
רחמים
מול
אמינה
דחבור**

ק/א ירי

בשורה הראשונה של עסקניות נשואות ר' מכובדות, הודבקה על מושב של שדר' נית בסטודיו של ה' טלחיויה, ו.אצל אגודת ישראל, עם ח"כ פרוש, מדברת נגד הרפורמים. כל התמור' נות היו פוטומונטאזיות, ושום אדם סביר לא יכול היה להאמין שהן צולמו במציאות.

★ ★ ★

כרי שתראה את הסכניקה של אמד נות זו, אנו מביאים כאן את הצילום המקור' רי, שלחוכו הוכנסה אן. היא עומדת במקום שבו עמד לוי אשכול, ובאותה פנוה. עד כמה שאני יודע, רק אדם אחד לא ראה את הצד ההומוריסטי בתמונה זו. חברי הכנסת מנהגם פרוש לא רק של העריך את הסאטירה, אלא שהוא הודיע כי נעלב ונסגע ממנה קשות. עד כדי כך, שאיים לת' בוע את העולם הזה ואת אורי אבנר על סכום אגני של 240 אלף ל"י.

באומנות הצילום יש מלאכה הנקראת פוטומונטאז. כלומר: הרכבת חלקי-צלור מים שונים, כדי ליצור תמונה שלא צולמה במציאות. העולם הזה פירסם פוטומונטאזיים רבים. בפעם האחרונה עשינו זאת במיסגרת הכת' בה הדמינו את שלנו, על העלול להתרחש אם יחליטו הרוסים לסלוש לסיני, ולפתוח בכוח את תעלת-סואץ. פירסמנו תמונה של קהל הקורא גליון של מעריב התלוי בקיוסק תל-אביבי — גליון שלא היה ולא נברא במציאות, ואשר נשא את הכותרת הראשית: „היום בו שלשו הרוסים לסיני". כותרת זו (העולם הזה 1617) היתה תוצאה של פוטומונטאז' במעבדת-הצילומים שלנו. כאשר פגשתי אחד מאנשי מעריב, כעבור זמן, ראה בכך מחמאה.

★ ★ ★

דפני שבועות אחדים החלטנו להקדיש מקום קבוע ליצירה סאטירית, העשויה

ח"כ פרוש ולוי אשכול בתצלום המקורי

הכתבה של אן טוכמאיר *

ואולי היתה זו, בכל זאת, דוגמה של חוש ההומור של ח"כ פרוש? שכן הומור וסאטירה היו מאז ומתמיד מסותחים מאוד אצל יהודים. קשה לתאר שנוציג כל-כך מוב' הק של היהדות לא העריך את רוח הסא' טירה.

אך אם לא, וח"כ פרוש התכוון בריצינות, הרשה לי להודיע ולהודיע לו, חגיגית, כי לא היתה כל כוונה לפגוע בו, חס ושלום, וכי כל העולם הזה מבקש ממנו סליחה.

אשכול

* הקטע אליו מתייחס ח"כ פרוש הושחר.

ברוח הזמנים המידרניים. זהו מדורה של אן טוכמאיר, האמת העירומה. מכיוון שסאטירה טובה קשורה במאורעות אקטואליים, הוקדש המדור האחרון של אן, שפורסם בשבוע שעבר, לנושא הרשימה השחורה, הקיימת בטלוויזיה הישראלית. „אין שום צנזורה פוליטית, אין שום רשי' מה שחורה!" קבעה אן, והוכיחה לקוראיה כי כל אחד יכול להופיע בטלוויזיה — אם רק יידע להימצא במיסגרת הנכונה. והמיסגרת הנכונה היא ועידה של כועצת הפועלות, ועידה ציונית הגונה, שימחה של אגודת-ישראל, החתמת המונים על עצומה למען יגאל אלון. ברגע שמישהו עוסק ב' דברים האלה — לא מפלים אותו לרעה. והראייה: אן טוכמאיר חודרת מצחיקים ביותר. היא הודבקה על רקע „ועידה ציונית" ב' חברת גדולי האומה, הושבה באומנות רבה

המועדון החדש

של תנועת העולם הזה — כוח חדש
(בית ציוני אמריקה, רח' דניאל פריש 1)

ביום רביעי זה, 26 בפברואר, ב-8.30 בערב

ערב שאלות ותשובות

עם חברי הנהלת העולם הזה — כוח חדש

אורי אבנרי, שלום כהן, שמואל
סגל, אלכס מסיס, פרץ עופר

בשבוע הבא, ה-5 במרס
ירצה

נמרוד אשל

מנהל אגף הספנות והנמלים

על הנושא:

מה קורה בנמלים?

רשמו לפניכם: כל יום ד' — מיפגש במועדון החדש!

קח את מזכירתך לסוף שבוע ארוך

והתקן מכשיר אלקטרוני אוטו-מטי שיענה על קריאות הטלפון אליך בזמן העדרך

אנו מספקים גם:

★ מגבירי טלפון

★ מכשירי הקלטה מקצועיים
BRENELL

★ שרות השכרה ותיקונים של של כל סוגי מכשירי הקלטה

★ שרות הקלטה על סרטים ותקליטים בסטודיו ובשמחות מותאם לטיפ שלך.

„רדיו דוקטור" /

שרות ישראלי להקלטה
ת"א רח' שלום עליכם 18
טלפון 244118

101
טיולים אורזכים
זוט
לאירופה
(הלמזרח הרחוק)

חברת טס פרטים
חלאים בכל
חשרדי הנוסיעות

הטיול
האוב ביותר עס

אירופה טורס
EUROPA TOURS

חליכות הדיון
בציצים מיוחדת
תאם
ת"א שדר' מסדיק 19
אולבול 62 25 19 12

בפורים
מצטלמים
בצבעים
על סרטי
KODACOLOR
אצל פוטו
„קולורית"
רחוב אבן-גבירול 66,
טלפון 231666, תל-אביב

במקום 30 רק 10 אגורות!

מחיר הפקדון לבקבוק למשפחה של קריסטל ירד מ-30 ל-10 אגורות!

מה-16 בפברואר הוזלנו את הפקדון על הבקבוק למשפחה של כל משקאות „קריסטל“ מבלי שחל כל שנוי במחיר ובטעם הנפלא של משקאות „קריסטל“.

הרחבת הייצור וגידול הביקוש ל„קריסטל“ מאפשרים לנו הוזלת הפקדון — לנוחות צרכנינו הנאמנים.

בקבוק „קריסטל“ למשפחה מכיל 6 כוסות „קריסטל“ ומתאים במיוחד למשפחה הישראלית ונכנס בקלות למקרר.

* הוזלה זו חלה על כל בקבוק הנושא תווית עם המספר 10. כדי למנוע הפסד לצרכן, נפדה ממנו את הבקבוקים הישנים במחיר המקורי של 30 אג' שיוחזרו עד ה-1 באפריל.

ספליט סודה • קריסטל קולה • ליים לימון • אורנג'דה • פונץ • בלק צ'רי • פטל • קוקטייל • משקה קל תפוזים • משקה קל אשכוליות

מיספר חברים ערביים כבר פרשו מהמפלגה על רקע זה.

יושמדו עודפי הדרים?

צפוי לחץ מצד פרסנים על המועצה לשיווק פרי הדר, להשמיד עודפי בירה. מוגהאחיר הקשה בתחילת החורף גרם להוצאות עודפים ניכרים של בירה. התעשייה המקומית והשוק הישראלי אינם מסוגלים לקלוט את הפרי בקצב הדרוש. לכן עלולה המועצה להחליט על השמדת עודפים.

מיבצע מיוחד למען עיירות הפיתוח

אנשי עיירות הפיתוח מתכננים מיבצע מיוחד. למשיכת תושבי הערים הגדולות לעיירותיהם. בראש המיבצע עומד ראש עיריית נצרת עילית, מרדכי אלון. בשלב ראשון יוקמו, במרכזי הערים הגדולות, רישות-מדיעין בתן ויכלו המעוניינים לקבל אינפורמציה על תנאי העבודה והדירור בעיירות הפיתוח.

חיבה יתירה לסיירת חיב"ה

ביום א' השבוע נכנסו לתפקידן החיילות-השוטרות הראשונות של סיירת חיב"ה (חיילות בשירות המשטרה). הן מסיירות בין היתר בתחנה המרכזית, בשוק הכרמל, בשוק החשמונאים ובכניסה לבתי-הקולנוע בתל אביב. הפירות שקצרה משטרת תל-אביב מעבודתן עד כה: מעצר ערבי מהרצועה ישוטה בתל-אביב ללא רשיון מתאים, ומעצר שני צעירים שנשפלו לסיירת חיב"ה החביבות ברמזים לאמוסריים במיוחד.

הכל יבחרו בכל

למרות שהוחלט להקפיא את עצם הרכבת רשימת המועמדים של מע"י עד לחודש אוגוסט, מתנהלים כבר במלוא תנופתם התימרונים לקביעת דמותה של הרשימה.

נקודת-מחלוקת עקרונית: כיצד יבטחו רפ"י 22% מן המועמדים הישראליים, ששוריינו זה בעת התימת הסכם הייחוד. בעילוי רפ"י דש עבר, בראשות שמעון פרס, תיכנים לעצמם את הזכות לקבוע בנפרד את הנציגות הזו. ואילו פיני חס ספיר טוען, כי איתם 22% ייבחרו אימנם מכין חברי רפ"י לשעבר — אולם הדבר ייעשה בכי חירות חשאיות עדידי כלל נציגי המפלגה, ולא רק נציגי רפ"י. סיכמתו: "הכל יבחרו בכל".

בצורה זו הוא מקוה שיוכל להכניס לרשימה, על-חשבון המקומות המדיעים לרפ"י, גם כמה רפ"יסטים שהיו מוכנים לעבור לצד ההנהגה החדשה. עוזר לו בכך: יוסף אלמוגי.

נציג ערבי קבוע באו"ם

נשקלת אפשרות של צירוף חבר ערבי למישיחת ישראל באו"ם.

יועצים לענייני הסברה הגיעו למסקנה, שצירוף כזה עשוי להועיל לדמותה של ישראל בחו"ל, למרות שלא תהיה לצירוף זה משמעות מדינית או שינוי הקו הישראלי הנוכחי.

תוכנית החומש של בקר

מוכרז ההסתדרות אהרן בקר יניח בקרוב בפני הועד הפועל תוכנית חומש יזמנית, שתציג אותו בעיני הציבור כאחד ממעצבי הכלכלה הישראלית. מטרת התוכנית: להכריז ולפתח את המשק של "חברת העובדים", ולהשתדל לחסל או לצמצם את ההפרדים ממפעלים תעשייתיים הסתדרותיים.

יבוטל מעמד משקיפי התנועה?

שאלת מעמדם של "משקיפי התנועה", המתנדבים לדווח על עבירות-תנועה, תוע" לה בקרוב לדיון מחודש. בהודמנויות שונות הועלו תלונות כי מכוניות נוסעיות שלט משקיף תנועה נמכרו מבלי שהשלט יוסר מהן, והתנהגות בעליהן החדשים של כל-הרכב איננה הולמת משקיפי תנועה. כמו כן מתלוננים נהגים שקיבלו מכתבים מהמועצה למניעת תאונות ובהם דו"ח על עבירות-תנועה שעברו כביכול, שהמשקיף יציל את מעמדו כדי להיפרע בדרך זו מנהג שהתחכך איתו. כמה חברות ציבוריות שנהגו להעמיד לבירור נהגים שקיבלו דו"ח ממשקיף, חדלו מנהג זה, לאחר שהתברר במספר מיקרים כי התלונה לא היתה מבוססת. במינהל הבטיחות נוסים לקבל את הדיו"ח כי משקיפי התנועה לא השיגו את מטרתם והיחס לפעולותיהם מצד הנהגים איננו רציני.

שופט מחוזי חדש

צפוי מינויו של שופט מחוזי נוסף בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב. מועמד לתפקיד זה המשפטן הצעיר שלמה לוי, המכהן עתה כרשם בית-המשפט היי מחוזי.

אולטימטום של גולדה לדיין

גובר לחצם של ותיקי מפא"י על משה דיין, שיגדיר את עמדתו סופית — בתוך או מחוץ למע"י. במרכז מערכה זו עומדת גולדה מאיר, הדורשת אפילו להציג לשר הביטחון אולי טימטום, לפיו עליו להכריע בשאלה זו לא יאוחר מה-1 באפריל הקרוב. בין השאר, ידרשו ממנו התחייבות שלא יופיע יותר במיסגרות של גח"ל או של ארץ-ישראל השלימה, ושידורש מהמתחמים אורחים למען הכרתו כראש הממשלה — שיחולו ממסעם. יופעל לחץ גם על מקורביו של דיין, המנהלים עתה פעילות עניפה של חוגי-ביטחון וקבוצות-הסברה, שיפסיקו פעילות זו.

ח"כ לכל החיים

אחת ההצעות המשוונות ביותר בתולדות הדמוקרטיה הישראלית תופרח בקרוב, על-ידי חוגים הקרובים להגת רפ"י לשעבר: שרדיר בן-גוריון יקבל מינוי לכל חייו כחבר-כנסת, ללא צורך לעמוד בבחירות. אחד הפירושים להצעה זו הוא, שבצורה זו יבקשו ראשי רפ"י לשעבר להיחלץ מן המצב בו יצטרכו להכריע סומכית אם לקרוא לאורחים לתמוך ברשימתו העצמאית של בן-גוריון — או להסתייג ממנה.

נגד נותני "הדלק הרוחני"

הריב בין יונים לנצים באגף המפא"י של מפלגת העבודה יגלוש גם לאגף אחדות-העבודה של מפלגה זו. היוזמים: פינחס ספיר וגולדה מאיר, הדורשים ממנהיגי אחדות-העבודה להרים את קולם נגד יצחק טבנקין. בשוחות פרטיות, חיוו כמה מראשי מפא"י לשעבר את הדעה, שאסור לתת לטבנקין ולשופרו הזוהר, להיות "נותני הדלק הרוחני" של התנועה למען ארץ-ישראל השלימה.

משבר ברק"ח

החלה תסיסה בקרב הערבים של רק"ח, המאיימת להתפתח למדי משבר במפלגה. התסיסה באה בגלל הפילוג בעולם הערבי, בו תומך חלק בהחלטת מועצת הביטחון וחלק בכיבוש מזוויין של ישראל, כפיתרון לכעיה המרחבת.

מכתבים

פעולת תגמול מסוג חדש
ברצוני להציע דרך לתגובה ישראלית על תקיפת המטוס בציריך.
באמצעות מטוסי יירוט ישראליים, יש לאלץ את המטוסים הטסים בקו קהיר, ויתר מטוסי החברות הערביות — סוריה, לבנון — לנחות נחיתת-אונס ביס-התיכון.
כדי שהנוסעים לא יטבעו, יש לפזר מ-סביב למטוס חגורות הצלה.
יחד עם זאת, יש כמובן, לתת הודעה רשמית על סגירת היס-התיכון לקחים ערב-יים.

מטוסי הערבים נידונו לטביעה!
אדמוני, תל-אביב

עתיד המדינה

איש חשוב בציריך הישראלי אמר ש-הסיבה לכך שממשלת-ישראל אינה רוצה בשלום, הוא הפחד מהפיכת המדינה — למדינה לוואנטינית.
אינני יודע אם זאת הסיבה. אך זה ש-ממשלת-ישראל אינה מעוניינת בשלום, הפך מזמן, לדעתי, לעובד.

חרון

ואלה הנאורעות ההיסטוריים שהיה בהם כדי לקרב את השלום, אך ממ-שלת-ישראל לא ניצ-לה אותם, או יותר נכון, דחתה אותם: (א) כמה שרים בממשלתו של משה שרת ז"ל חיבלו ב-מאמצו של ראש-ה-ממשלה דאז, להגיע להסכם סודי עם עבראל-נאצר, בתייכו של הלורד מורס אורכר.

(ב) ישראל סיבכה את עצמה, ללא כל סיבה מוצדקת, במלחמת-סיני (למען אותם שליטים בצרפת, המתנכלים לנו כיום), בו בזמן שחודש לפני המיבצע הכריז נאצר כי עמדה ניטראלית של ישראל — תקרב את השלום בצעדי-ענק. יש לציין שכן-גוריון השיב להכרזה זו, מעל עמודי דבר, כי ישראל תשאר מדינה ניטראלית. אך האמת היתה שכאותו שבוע חתם בן-גוריון על ההסכם עם גי מולה — להתקפה על מצריים.

(ג) הכרזתו של נשיא תוניסיה, בורגיבה, היו בה תיקוות רבות. אך ממשלת-ישראל זילזלה בה, על-אף שבורגיבה הכריז את אשר הכריז בהסכמתו של נאצר.
(ד) אחרי מלחמת ששת-הימים יכולה היתה ישראל להשיג את השלום — אילו רצתה. אך בהעמידה תנאי מגוחך (משא-ומתן ישיר), ידעה שהערבים לא יקבלו תנאי זה.

כל זה מוכיח שהממשלה הישראלית אינה בעד שלום.
היא מדברת על שלום ומחזיקה את אותם חברי-ממשלה שנכנסו אליה כעת המלחמה. על כן, לא יתכן, לדעתי, שלום — עם ממשלת מלחמה.

יוסף חרון, אשקלון

תובע או תובעת

בשבוע-שעבר הודיע ח"כ פרוש מאגודת-ישראל, כי הוא עומד לתבוע את העולם הזה, על פירסום תמונתו בצוותא עם החזה של הגברת אן טוכמאיר (גיליון 1642).

לדעתי על הגב' טוכמאיר לתבוע את העולם הזה לדיון על פירסום תמונתה (עם החזה הנ"ל) בצוותא עם הרב פרוש.

ועליה לדרוש לא 120 אלף ל"י, כי אם הרבה יותר, בשל הנזק שנגרם לה, ושעוד ייגרם בשל-כן.

עדיזה רוזן, באר-שבע

נגד כפייה דתית!

אני מסכים לדברי הקוראים שהגיבו על מכתבי (נגד כפייה דתית) וטענו כי רק הדת שמרה על יחודנו כעם משך 2000 שנות הגלות.

אך כיום אנו חיים במדינה משלנו. ואני (כרבים אחרים) דורש הפרדה מוחלטת (המשך בעמוד 6)

היקר ביותר המשובח ביותר בישראל

**שטוק 84' זהב-ברנדי משובח הידוע בעולם
עכשיו גם בישראל!**

**שטוק - יצרן הברנדי הגדול בעולם
שטוק 84' STOCK**

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

עצמו והצליח לפלוט המון שטיות, שכל דמיון בידהו ובין "הומור" הוא מיקרי בלבד.

אנו מייצגות לאמן הנכבד להקשיב להקל-טה של תוכנית זו, ולעשות לאחר מכן את חשבון הנפש.

טל אפל, אידנה וינר, ליאורה שלאכטר, טבריה

הטלפון המיוחל

הנני רוצה לפנות, מעל דפי עיתונכם הי-נכבד, למנהל שרותי הטלפון בתל-אביב. אני ארבע קשיש, בן 76, עירי, ומתגורר בצריף בודד בשכונת הרכבת 39 בתל-אביב. פניתי מוכן למנהל שרותי הטלפון בדואר, וביקשתי טלפון. הצגתי תעודות רפואיות, המסבירות את מחלתי. כן הצגתי הוכחות שאני איש בודד, ללא משפחה וקרובים. הובטח לי שבועייתי תוסדר בקרוב; אך ה"קרוב" הזה מתמשך כבר כמה שנים. יום אחד באו אנשי שירותי הטלפון לקירבת ביתי. שמחתי, כי חשבתי שבאים להרכיב לי את הטלפון המיוחל. אך מה רבה היתה

בין הדת (המייצגת את הניחון, לפי אלה שמייצגים אותה) לבין המדינה, ואני דורש מדינה מתקדמת ומודרנית.

אלה הרוצים להמשיך לחיות כפי שהיו בגטו לפני 200-300 שנה, יבנו להם גטו ויחיו בו!

אך אל יכפו זאת על אחרים! ואני שב ודורש: קיום תחבורה ציבורית בשבת, תחנות דלק הפועלות בשבת, וחי-שוב מכל: אל לגורמים דתיים להתערב בחיי החילוניים שאינם רוצים בהתערבות כזו!

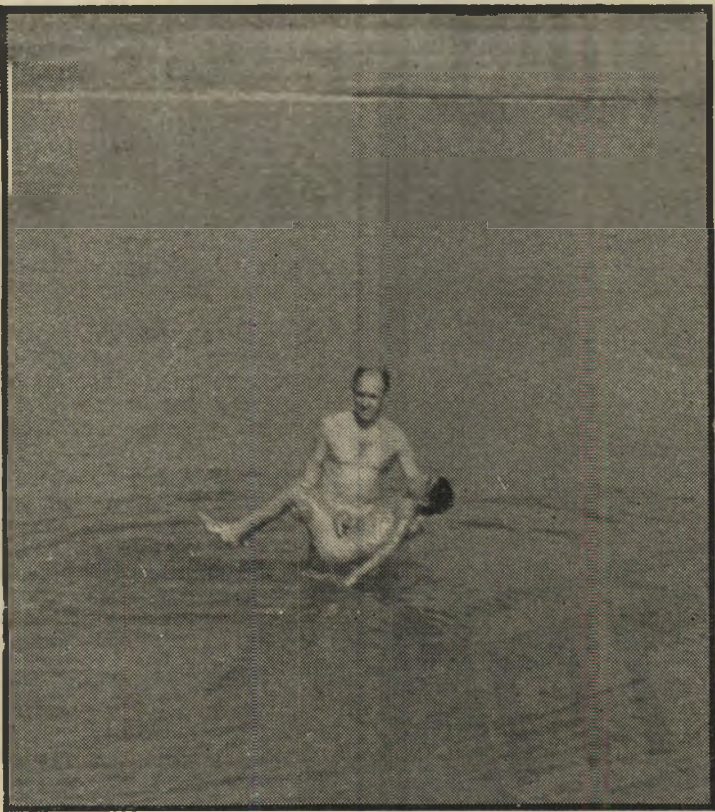
יוסף ט., בת-ים

זכר!

תשמעו: את התירוץ שלכם שאתם "מדח-חים רק עובדות" אני כבר מכיר. אבל זוהי חוצפה גסה לדרג גועל-נפש, עליידי הגי-שתו כמו שהוא ישר לפרצוף הקורא. כוונתי לצילומי העירום המסריחים של ג'ון לגון וגקבהו (העולם הזה 1638).

זוועה ביבנה!

תמונת השבוע

צילמתי תמונה מזעזעת זו לפני כמה חודשים. אומנם מאוחר, אך לדעתי מסמלת התמונה את המצב בעירייה יבנה, שהיא בחדשות כיום (לא לטובה).

אם יאן פאלאך מציכוסלובקיה התאבד למען החרות, הרי צעיר זה (14), "אולק" להתאבד משיש שהנוער ביבנה מחפש בריכה, ובמקום זאת יש המון בחי-כנסת. לכן, נכנס נער מיסכן זה למיקחה המים של מקורות, וטבע.

אולי כזעקה לחוסר מקומות לחינוך ובידור הנוער ביבנה, הסובל בגלל דיעות מפלגתיות והזנחה מהמועצה המקומית יבנה.

באם אזכר בפרס של 10 ל"י, הרי זה עצוב לי, אך אשמח משום שהתמונה תופץ ותוכיח "ליושנים" מה גורם למיטב הנוער.

אם אוכה, אני מבקש להעביר את הכסף למוסד צדקה, או משהו דומה.

אלברט ואנונו, יבנה

● תמונת השבוע — ראה תצלום — מזכה את הקורא אלברט ואנונו בפרס של 10 ל"י. הפרס הועבר לאל"ן.

אכזבתי, כאשר אמרו לי שהם באו לעבוד בשביל המשפחה השכונה.

אין עיני צרה בשכנים; אך הם משפחה גדולה ובריא, ואילו אני הקשיש והעירי, מי יודע כמה זמן עלי להמתין עוד.

אינני מבין את דואר ישראל.

ליאון אפשטיין, תל-אביב

ערייה ערבית

לעמי ערב אין טיפת הגינות כלפי אחי-הם הפלסטיניים!

מאה מיליון הערבים החיים מהאוקיינוס ועד המפרץ אינם עושים את הצעד היחיד

כל אחד יודע שמשנתה ציבורית מסריחה.

אין שום צורך להגיש אותה לקורא ("ה-יקר") להרחה.

אני מציע לקוראים המרגישים כמוני, וש-לא רוצים לזרה לגמרי על השבועון,

להצטייד בסכין גילוח ולחתוך את קיטעי-הזבל — כמו שעשיתי אני.

י. ישר, חולון

שטויות!

אנו מורות-חילול המשרות בטבריה.

הקשבנו ביום הרביעי, 5.2.69, בערב, ל-תוכניתו של אורי זוהר, "איתכם בתורנות",

ששודרה בגלי צה"ל. אורי זוהר התעלה בתוכנית זו מעל

מקלט גדול

גדול באיכות!
גדול בקליטה!
גדול בעיצוב!
גדול בשירות!

מסיבות אלה, פילוט' הוא המקלט שלך!

פילוט

לפני שמחליטים — הכרחי לבקר בחנות "פזגז": שם מוצג המבחר הגדול ביותר של תנורים לכל גודל מטבח, ולכל תקציב, בנוסף למבחר עשיר של כיריים מודרניות.

פזגז PAZGAS

כולים לסמוך

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 301345, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלופות: צינקוגרפיה כספי בע"מ. • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

שיביא שלום לארץ הקודש — והוא: להע-
לות את ערביי פלסטין לארצותיהם.
אנו נאלץ את הערבים, שואפי הצדק,
להבין שלנו אין ארץ אחרת ולכן לא נוז
מכאן!
לעומת זאת נמצא ברשות הערבים 'חלק'
לא מבוסס מכדור הארץ. משום כך יש
להעלות מיד את מיליון וחצי הפלסטינים
לארצות-ערב!
ישראל ברדה, חולון

המזחמה התרבותית

הפסל יגאל תומרקין מציע לקרוא לאורי
ליפשיץ — תומרקין
(העולם הזה 1640,
1642). אני מציע ש'
נשנה את שמו של
תומרקין לתם-מר'
קין. מזה 15 שנה
הוא מפסל ומצייר
את אותם הפאסני-
טים — משום ש'
על-אף כישרונו, הוא
פוחד להיות אמן
של ממש, ולהפסיד
את הפופולאריות
שלו.

משי

מרקין!
אז מהיום — תם-
יעקוב משי, ראשון-לציון

תיקון עובדות

הגני להתייחס לכתבה שהופיעה בעולם
הזה (1637), במדור דף תשקיף, תחת ה-
כותרת "סניף אייר פראנס בתל-אביב בפני
חיסול?" ולהודות לכם על העניין שאתם
מגלים בחברתנו. אך, יחד עם זאת, מודה
הייתי לכם לו הוואלתם לחקן מספר עובדות.
מעולם לא היה בכונת חברתנו, ואף
עתה אין אנו מצינים באפשרות הפסקת
טיסותינו לישראל וממנה, ואף לא בסגירת
סניפינו בתל-אביב, ירושלים וחיפה.
מספר נוסעינו לישראל וממנה המשיך
לגדול בשנת 1968, על אף הפסקת פעולותי-
נו, שנגרמה כתוצאה מהמאורעות שפקדו
את צרפת בחודשי מאי-יוני אשתקד. להלן
נתונים מספר על תנועת הנוסעים בקווי
חברתנו לישראל, בשלושת השנים האחרו-
נות:

1966 — 56.000 נוסעים,
1967 — 56.407 נוסעים,
1968 — 81.000 נוסעים.

נכון כי חלק מכירותינו באמצעות סוכני
נסיעות מגיע לכ-90%, וזה בהתאם למדיניות
חברתנו העומדת על פיתוח יחסינו עם
סוכני הנסיעות, בהם אנו רואים מתווכים
הכרחיים ורצויים בשל השרות הרחב אותו
הם מגישים לציבור.

ג. מיקה, נציג אייר פראנס
בישראל, תל-אביב

● הנתונים המצוינים במכתב של חברת
אייר פראנס אינם מתייחסים לתקופה ש'
לאחר הסלת האמברנו על משלוחי-נשק
לישראל. כמו-כן, הנתונים הללו מתייחסים
למספר הנוסעים בקווי ישראל בלבד,
בעוד שבדף תשקיף דובר על קווי החברה
בכלל, כשהכוונה ליחידים ולא-יהודים רבים
שהפסיקו לטוס באייר פראנס מאז יוני '67.

מיפקד השדים

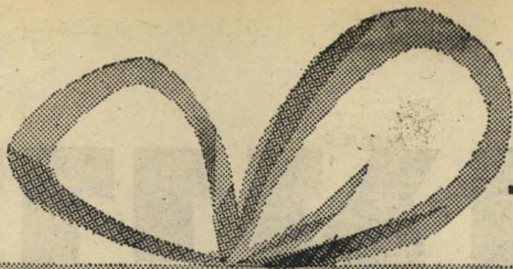
אני משביע אותכם בכל היקר לכם: תד-
פיסו את הקריאה שלי:
במיקרה או שלא במיקרה, האותיות ה-
מרכיבות את השם "מאפיה" זהות עם שם
מפלגה שהיתה גדולה בעבר, ועכשיו היא
עוד יותר גדולה.
הפקקים שלה סורקים כל בית, לפי תוכ-
נית מבצעית מעולה.
השיטות הן לפי הסדר עתיק הימים הנהוג
בארצות בהם שולטת המאפיה.
מה הם רוצים? שתשלם את מס המפלגות
החדש, ואת המס הקודם שהיית משלם ל-
מפלגה, גם כן.
אני פונה את הפקקים: אנא הפסיקו את
מיפקד-השדים שלכם!
אלברט זגורי, סירת הכרמל

טעות לעולם צודקת

"גולשים מתכוננים לצאת להחליק על של-
גי החרבון" (כותרת לתמונה ב"הארץ",
23.2)

יצחק שגיב, רמת-גן

זכות קדימה במדור זה תינתן
למכתביהם של קוראים המצרפים
את הצדומיהם למכתבים.

המתכנה לכל מלאוורע שעון - DOXA

להשיג, בחנויות המובחרות ברחבי הארץ

מ י כ ר ז
מס' 15/68

ברבר עבודות בנויה, עפר,
כבישים, מתכת, קונסטרוק-
ציות חשמל, ביוב ומים.

פרטים על כל המיכונים המתפרסמים
בארץ תמצא ב"מיכונים", שרות
תלת-יומי למשתתפי מיכונים פומ'
ביים.

שלח דבר-ימינוי בכך 58 ל"י ל-מיכ-
רזים, ברזילי 1, ת"א סל. 623830
ותקבל — במשך שנה — עצמים
בשבוע את לקט המיכונים ואת
שמות הנוכחים בהם.

למד' אנגלית באנגליה תוך כדי עבודה אנו נשיג לך אותה

אין דרך טובה יותר לרכוש שפה או להשתלם בה, מאשר
שהייה במקום לתקופה של שנה או שנתיים.

אם את אחרי שרות צבאי ורצונך לרכוש את השפה תוך
כדי עבודה, פני אלינו: עמית רח' שמריהו לזין 4 ת"א
טל. 240031.

בעולם

סטודנטים

רעב

או מוות

אוניברסיטת נאנטר, השוכנת לא הרחק מפאריס, ואשר בה פרצו מאורעות מאי 1968 שהסעירו את צרפת, היתה שוב כי מרקחה. היה זה כאשר הכריזו הסטודנטים, אליהם הצטרפו המרצים, על שביתת-רעב נגד „הגורילות“ — הבלשים ושוטרי-החרש שהוחדרו אל הקאמפוס.

היוב בו הכריזו על שביתת-הרעב שלהם, היה יום היסטורי, כי בדיוק 50 שנה קודם לכן הכריז ראש-העיר קורק שבאירלנד, מק-סווינה, על שביתת-הרעב שלו, שהיתה ה-ראשונה בעולם.

יתכן כי הסטודנטים הצרפתיים לא ידעו כי שובת-הרעב הראשון לא הצליח להת-זיק מעמד זמן רב. כעבור ארבעה שבועות נפח את נישמתו.

בריאות

מחלת

הרופאים

בשכונת-שעבר התברר כיצד הגיעה שפעת הונג-קונג לאירופה. מומחי-הרפואה הם ש-העבירו את הנגיף.

הם לא עשו זאת במתכוון. היו אלה משתתפי-הקונגרס השמיני של הרפואה ה-טרופית, שנערך לא-מכבר בטהראן, פרס. בקונגרס חלו 44.1 אחוז — 372 רופאים מתוך 844 המשתתפים, בשפעת הונג-קונג, ונטלו את הווירוס א. 2/ — איש-איש לארצו.

הם יכלו לפחות להתנחם בעובדה כי משפעת הונג-קונג אין מתים.

בראזיל

לראות

את היו

ולמות

חמישה ימים ארוכים נמשך הקארניבל המסורתי בריו-דה-ז'ניירו. חמישה ימי עלי-צות, שימחה וחיגגת-המונים. הוא נערך בדוחק וצפיפות רבה, ואף מוגד-האוויר לא האיר פניו לחוגגים. ליתר דיוק — הוא האיר יותר מדי: החום היה כבד מנשוא.

מלבד חכשת ימי האושר וההתעלות מטר-דות העולם הזה, הביא קארניבל ריו-דה-ז'ניירו גם תוצאות אחרות: 74 הרוגים ו-8000 פצועים.

הם, לפחות, מתו בשימחה.

צרפת

כלב

מי שמציל

נביחותיו של ממבו, כלבו הקטן של ה-עיתונאי הפריסאי המפורסם ריימון קרטייה, עוררו בלב בעליו חשד כי הכלב הנובח אינו גושך, אבל חושד. הוא פתח את דלת ביתו, וראה את ממבו רץ לעבר הגן. קר-טייה מיהר בעיקבותיו, גילה בגן מיוזודה גדולה, ולידה זרוקה תמונה. כשפתח את המיוזודה, ראה שהיתה מלאה בתמונות.

התמונות היו שייכות לשכנתו של קר-טייה, הרוזנת דיאנה גאייר דה-לאבאלדן, ששהתה אותו זמן בפלורידה שבארצות-הברית. חקירת המשטרה העלתה כי הפור-צים, שנמלטו, מן-הסתם בשל נביחותיו של ממבו החשדן, בחרו בתמונות היקרות ביותר מתוך אוספה של הרוזנת, ששווי נאמה ב-1.5 מיליון פראנק (מיליון ומאה ועשרים וחמש אלף ל"י).

הסוס היקר. כאשר חזרה הרוזנת לביתה בשדרות מרשאל מאנורי, כמה ימים לאחר סיכול הגניבה, לא ידעה עליה בכלל. כאשר סיפרו לה על ממבו הקטן שהציל את אוספה, קראה בהתרגשות: „ומה עם דאגובר? לא קרה לו שום-דבר?“

כי דאגותיה של הרוזנת דה-לאבאלדן נחונות לב-טיפוחיה, הסוס דאגובר, שזכה בחמישה פרסים ראשונים בתחרויות-מירו-צים „לונג שאם“ עליד פאריס.

„כל הסבוד לכלב“, אמרה, „אבל את הסוס אני אוהבת יותר מכל!“

דובק רויאל

דובק רויאל

יוצאת מן הכף

20 KING SIZE CIGARETTES

אזהרה בנדון

תיכנית אלון כוללת את סיפוח הרצועה. מפה של התוכנית, בה מסומנת רצועת-עזה כחלק מישראל, הודפסה (בי) אישור השר) בשבועון טיים. והגיעה לכל העולם — וגם אל העיר עזה עצמה.

למספחים אין כל חשק להכניס למדינת ישראל 400 אלף ערבים. הם רוצים לרוקן את הרצועה, לפחות עד כדי המחצית.

כלומר: להעביר את 200 אלף הפליטים למקום אחר, למקום או לשם. כדי שישארו ברצועה המסופחת לכל היותר 200 אלף בני-המקום המקוריים.

מכאן השכר הירוד, עידוד ההסתלקות, השיטות של „הקשה“ — שהביאו לפתיחת מעגלי-הקסמים של טרור שינאה וגמול, הריגת חיילים והריגת מפגינה, ידויות אבנים מידי תלמידות ומחלומות-אלות על ראשי תלמידות. וזוהי רק ההתחלה.

★ ★ ★

הי ישנתה אם תחליט עתה הממשלה להסיק לקח מן המצב שנוצר — באשמתה שלה — ותשתדל לספק לבני הרצועה עבודה, לשלם להם שכר סביר, ולשפר את החי-אים במקום?

קשה לדעת.

מעגלי-קסמים כזה הוא המצאת השטן. לכו! שחאו נוצר, קשה מאוד לפרוץ אותו.

מעשה גורר מעשה, בהיגיון אכזרי ועיקבי.

יתר על כן: אפילו ישתפר השכר ותצטמצם האבטלה — שום אדם ברצועה לא ישבח כי גורלו נהרץ, אישם, לי-סיפוח.

המלחמה של הנוער בעזה שוב אינה נגד הרעב. זוהי מלחמה נגד כלייה לאומית — נגד מדיניות המבקשת להוציא את רצועת-עזה מתחום שטח-המחיה של העם הפלסטיני, ולי-צרפה למדינה השנואה עליהם.

מבחינה זו, מה שקורה בעזה הוא ביטוי להתעוררות הלאומית של בני פלסטין. זוהי תנועה נגד הסיפוח, תנועה למען הישארות עזה בתחום פלסטין.

ושום דבר לא יחסל תנועה זו, וזולת פיתרון הבעייה הפלסטינית עצמה, בצורה שתתקבל על דעתם ועל ליבם של הפלסטינים.

★ ★ ★

יש חשיבות מכרעת להבנת הדברים הקורים בעזה — כי מה שקורה שם היום, עתיד לקרות מחר בגדה ה-מערבית, אם ננקוט שם באותו קו.

הגדה שקטה יחסית. אין המצב בשכם, ב-רמאללה ובחברון דומה למצב בעזה, כתאך-יונים וברפיח.

מדוע?

האם רק מפני שהמצב הכלכלי שם שפיר יותר?

זוהי השלייה המזרחית.

המצב שם טוב יותר — עדיין — מפני שתושבי ה-גדה מאמינים שגורלם טרם נחרץ. הם תולים תקוות במעשי עבד-אלנאצר, או המלך חוסיין, או הנשיא נכסון, או אר-בעת הגדולים. הם מאמינים כי אשכול-אבן מתכוונים באמת להחזירם לירדן. הם מייחלים להצלחת אותו חלק בדעת הקהל הישראלית הדוגל בהקמת מדינה פלסטינית ובפרוציה.

כל זה יוצר בגדה מצב אופטימי יותר.

בעוד שברצועה התייאשו התושבים מכל סיכוי של שלום, מפני שהחרב כפולת-הלהב של הסיפוח והרעב מונחת על צווארם — רחוקה הגדה עדיין מייאוש זה.

עדיין.

אך אם יתגברו בישראל הנטיות למען סיפוח הגדה, למען „א-ישראל השלמה“, למען „התנחלות“ ברחבי הגדה — כי אז תהפוך הגדה לרצועת-עזה שנייה.

ואל מדינת 400 אלף תושבי עזה תצטרף מדינת 700 אלף תושבי הגדה וירושלים.

ואנו נעמוד בפני הברירה הנוראה: להבליג מול טרור שיתפשט בכל רחבי הארץ, או לני-קוט פעולות גמול וריבוי אשר אכזריותן תשי-חית את נפשנו ותקומם נגדנו את העולם כולו.

עלינו להבין זאת היום — לפני שנוצר שם מעגל-הקסמים. כי לאחר מכן יהיה זה מאוחר מדי.

מי שמתעלם מבעיית הטרור, מי שמתעלם מן האתגר הפלסטיני — מבצע פשע מחריר-כלפי עתיד מדינת-ישראל.

זוהי האזהרה של עזה.

של החבלנית מצריך. הם הפכו שם לאויבי-ישראל המוש-בעים ביותר, לכוח מורד וממריד, לחליה-חלון של אירגוני-החבלה — כמו החבלנית מצריך.

אחדים עברו לגדה המערבית, וממלאים שם תפקיד דומה.

אך בסך-הכל עזבו די מעט. התמונה הדמוגרפית לא השתנתה. ובאחד הימים סגרו הירדנים את הגשרים בפניהם — והתנועה פסקה.

התושבים נשארו. הרעב נשאר. השוואה נשארה. הטרור התחיל.

★ ★ ★

כאן ישאל הקורא הנאור: מי תחליט על מדיניות אוי-לית זו? מי הם הכסילים שקבעו קו זה?

שהרי המדיניות נראית כאילו הומצאה על-ידי יאסר עראפאת בכבודו ובעצמו — כאילו

רחוב בעזה: רעב ודגל

הומצאה על-ידי „א-יפתח“, למען מטרות „א-י-פתח“!

אבל לא עראפאת תחליט, ולא טובת א-יפתח היתה לנגד עיני המחליטים.

ההחלטה נתקבלה בצמרת המדינה — בממי-שלת-ישראל.

מדוע? מה היתה הכוונה?

פשוטה מאוד: לרוקן את הרצועה, עד כמה שאפשר.

מדוע?

כדי להקל על סיפוח הרצועה למדינת-ישראל.

★ ★ ★

במשלתי-ישראל נטוש ויכוח אישי חריף בין סיפור-חיסטים מסוגים שונים. כל אחד מן השרים רוצה לספח-משו — מי פחות, מי יותר, מי הכל.

אבל יש הסכמה מוחלטת בין כל שרי הממי-שלה, ממנחם בגין עד פינחס ספיר, על נקודה אחת: שיש לספח את רצועת-עזה לישראל.

מאיר יערי „המתון“ הסתער בשבוע שעבר בשצף-קצף על פינחס ספיר, מפני שזה שכח להזכיר, באחת מהצהרותיו, כי אנו עומדים לא רק על סיפוח ירושלים ורמת-הגולן, אלא גם על סיפוח רצועת-עזה, בכל התנאים.

ומי שמחונן בזיכרון הגאוני הדרוש כדי לזכור את כל הצהרותיו של השר משה דיין, יזכור כי זמן קצר אחרי המלחמה עורר דיין שערווייה כאשר כבר הכריז, בטעות, על סיפוח הרצועה.

רצועת-עזה הפכה מוקד תנועת-ההתנגדות של ערבי-פלסטין למדינת-ישראל.

מוקד מסוכן.

מן הרצועה באה החבלנית, שהשתתפה בהתקפה על ה-מטוס בציריך. מחאן-יוניס.

ברצועה נהרגה האשה הראשונה שנפלה מכדורי צה"ל בעת הפגנה. ברפיח.

ברצועה נפצעו למעלה ממאה תלמידות, בעת הפגנה המו-נית אחת. בעיר עזה.

מרצועת עזה פשטה תנועת השביתות, השי-בתת בתי-הספר והפגנות-הנוער לכל רחבי הגדה המערבית.

רצועת-עזה היא מוקד מעשי המיקוש, הטלת הרימונים ושאר מעשי-טרור יומיומיים. הם עשו פחות רע ש ממכונת-התופת במחנה-יהודה או ממיטען חומרי-הנפץ בשופרסל. אך הם מסוכנים יותר, באשר הם חלק ממערכה שיטתית, רצו-פה וממושכת.

בקיצור: דווקא הרצועה, הרחוקה ביותר מבסיסי החבלנים בירדן, כסוריה ובמצרים — היא שהפכה לב התנועה הפלסטינית העויינת.

בה יוקדת ולוחטת השוואה הגלוויה, שעדיין לא הגיעה לרחבי הגדה המערבית.

בה מתגבשת ההתנגדות הפעילה.

מדוע?

★ ★ ★

לאחרונה, באיחור של שנה וחצי, נסעו הרבה אנשים טובים לרצועה, וחזרו חכמים ונבונים, כשבפיהם הי-חשובה.

העניין הוא פשוט: בעזה רעבים ללחם.

ברצועה חיים מאות אלפי אנשים, ואין עבודה.

המצב הכלכלי הוא ירוד, ירוד הרבה יותר מאשר בגדה המערבית.

הכל ברור, הכל מובן.

ואם יפתרו את הבעייה הכלכלית, אם יספקו עבודה ולחם — הכל יבוא על מקומו ב-שלום, ואהבת ישראל תשכון בעזה ויכלל שדות פלשת.

צר לי שעלי להפריך אופטימיות ורודה זו. אין לה שחר.

★ ★ ★

קודם כן, המצב הירוד בעזה אינו פרי המיקרה.

הוא לא נפל מן השמיים.

לא במיקרה רעבים בעזה. לא במיקרה אין שם עבודה. לא במיקרה המשכורות שם הן מתחת לרמת-המחיה ה-מינימלית.

כל זה ישנו, מפני שמישהו רצה שיהיה כך.

מישהו היושב בירושלים.

מישהו קולקטיבי.

מישהו רצה ליצור מצב מסוים, כדי לה-שיג תוצאות מסוימות.

מישהו שאמנם השיג תוצאות — אך תוצאות שונות מ-אלה שקיווה להן.

★ ★ ★

לפני שנה בדיוק, לקראת הדיון על משרד-העבודה, שאלתי את אחד מראשי המשרד: מדוע זה משלמים לפועלי-דחק מרצועת-עזה שכר נמוך הרבה יותר משכרם של פועלי-הדחק מן הגדה המערבית — ששכרם שוב נמוך בהרבה משכר פועלי-הדחק בישראל?

סיפרתי לו ששוחחתי באותו יום עם פועלי-דחק שעבדו באחד מכבישי הדרום. עבדו שם — זה בצד זה — פועלים מחברון ומעזה. הפועלים מעזה קיבלו שכר-רעב ממש, בעוד שהפועלים מחברון, שעבדו באותו מקום ובאותה עבודה ממש, קיבלו שכר סביר יותר.

הפקיד השיב לי ברורות: זוהי המדיניות.

המדיניות היא להרעב את הרצועה. ליצור שם תנאי-מחיה קשים יותר.

כדי שתושבי עזה, ובייחוד תושבי מחנות-הפליטים, יס-תלקו משם.

שיסתלקו למיזרח-הירדן. או לפחות לגדה המערבית.

לכן מראים לפועל מעזה כי הוא יכול לקבל שכר הרבה יותר גבוה, באותה עבודה, אם יעתיק את מקום-מגוריו לגדה המערבית, למשל — למחנה-הפליטים הריקיברובו ב-יריחו.

למדיניות זו היו הישגים מעשיים. כמה אלפי אנשים באמת עזבו את הרצועה.

רבים מהם עברו את הירדן מיורחה — כמו משפחתה

במדינה

העם

התגמול

לא במיקרה ניצבת בעמודים אלה התמונה של הריסות מייסלון מול התמונות של ההתקפה על מטוס אלזל בציריך. כי שרש-רית ההתנקשויות האחרונה — שהגיעה לשיאה בהפעלת מטוסי חיל-האוויר נגד שטת סוריה — התחילה ביום השלישי שעבר, על מסלול-המראה של ציריך.

היא נמשכה בהטמנת חומר-הנפץ בחנות השופרסל בירושלים, שקטלה שני סטודנטים ופצעה תשעה אורחים אחרים.

לא היה צורך בחושים מדיניים מחודדים, כדי לנחש שתבוא פעולת-תגמול מאסיבית. היא באה ביום שני בבוקר.

פנייה חלושה. גם הפעם היתה זו פעולה אווירית, אולם שלא כמו במיקרה ההתקפה על נמל-התעופה ביירות, נבחרו

מייסלון — אחרי ההפצצה אין אוהדים לדמשק

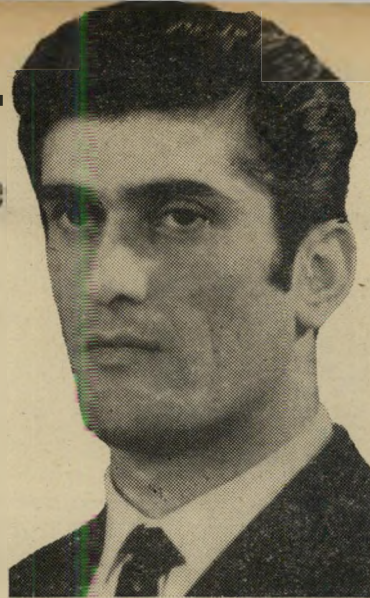
המטרות בהקפדה יתירה: אל-חמה ומייס-לון בסוריה, שהוגדרו כבסיסים חשובים במערכת האויבים והאספקה של אל-פתח. בפעם הראשונה מאז מלחמת יונו, נסקו מטוסי-קרב סוריים אל מול חיל-האוויר הישראלי, ושני מיגים נוספו אל רשימת הי פגיעות התמונות של פעולה זו.

אולם חשיבות הבחירה במטרה סורית דווקא היתה מדינית. כי מלבד תמיכה סוביי-טית מסוייגת, אין לסוריה כימעט אוהדים בעולם. היתה ברור, כי אחרי שנקבע ש'תוקפי המטוס בציריך באו מדמשק, לא תגיב אף מעצמה גדולה בחריפות על פעולה נגד סוריה.

פרשן מערבי חשוב אף הביע את דעתו, שגם לו נכנס צה"ל לדמשק — לא תהיה התערבות המעצמות.

אלא שגם פעולה זו לא יצרה שום אש-ליות, אפילו בלב תומכיה הלהוטים ביותר של מדיניות התגמול המאסיבי. היתה ברור, כי פעולות החבלנים יימשכו.

על רקע זה, נראתה עוגמה מאוד פנייתו של המתווך גונאר יארינג, ערב שובו ל-זטה בקפריסין, בה הוא ביקש משרי-החוק של ישראל והערבים, להפגין התאפקות. מכיוון שלאירגונים הפלסטיניים אין מש'ד חוק, ואין איש מכיר בהם כצד רשמי למלחמה, היתה אפילו פנייה חלושה זו מבוצעת לחלוטין.

מרדכי רחמים

קל מאוד להפוך את פרשה ההתקפה על מטוס אלזל בציריך לדראג'מתח נוסח גיימס בונד או האיש שלנו בציריך. ישנם כל הסמים הדרושים: צי-ביטחון ישראלי שחרר, רוה ויפה; הוינג'ק הדרמטי מן המטוס מול מיקלעיהם של חיל-התחב"ל גים הפלסטיניים; האקדה השלוח, שבירייה אחת מחסל את ראש החבלנים. ואדרבך — השתיקה הנוקשה, נוכח החוקרים הקפדניים והסתומים-כלשהו של משטרת שווייץ.

ואומנם עיתונים לא מעטים — בישראל ובעולם — הירבו לתאר את גיימס בונד ממושב אליכין, אלא שמרדכי רחמים איננו מהדורה ישראלית של דמות אנגלית דמיו-נית. הוא דמות אמיתית ומקורית, ישראלית לחלוטין.

כמו צעירים אחרים שהפכו סבל של הי נוער הישראלי, הוא מתאים למעמד זה לא מפני שהוא סופרמן יוצא-דופן, אלא דווקא מפני שהוא מגלם את התכונות ואת דרך-החיים של הצבר הנורמאלי, השסס והאפור.

דמויות ברורות

אבל יש, בכל זאת, בפרשת המטוס בי ציריך דראמה עילאית. לא דווקא זו של היריות והמתח הבלשי — אלא מפני שריכוז

דרכו של רחמים ממושב-העולים עד לכגישו

הזה הם ההורים. אם ההורים בסדר, הגשר טוב. ההורים של מרדכי רחמים היו בסדר גמור.

★ ★ ★

ציורים אנטי-ישראליים

משפחת רחמים פרתה ורבתה במהנה הפליטים, אחרי פתחיה ואמינה, נולדו שלוש בנות ושלושה בנים. הבנים מתו בהיר

אמינה דחבור

תם תינוקות; האחות האחרונה נולדה לפי שש שנים בלבד. "מה היה לעשות במחנה פליטים?" התנצ' לה פתחיה הבכורה. "עוד ילדים ועוד ילדים. ואללה רק יודע איך מוצאים לחם בשביל כל הפיות האלה."

פתחיה עצמה לא הספיקה מימיה לבקר בבית-ספר. היא הגיעה למחנה פליטים בהיר תה בת שבע, ואיש לא חשב אז לארגן בתי-ספר. אבל אחותה אמינה, זו שנועדה להיות פס בציריך, נרשמה לבית-הספר היסודי בי מהנה, המשיכה בלימודיה עד שסיימה את

רעים. כמו האצבעות של היד: לא כולן אותו דבר. "כשהתחילה העלייה הגדולה מעיראק, בי שנת 1950, עברנו לבגדאד. יחד עם כל הי משפחה שלנו, חיכינו שם לתור שלנו לע'לות."

מדינת-ישראל, שאלה הגיעו דויד ואסמר רחמים, עם שני ילדיהם. היתה נתונה בי חבלי-לידה. פניה היו מצולקות במעברות מכוערות, שבהן נדחסו מאות אלפי עולים. באחת מהן שוכנה משפחת רחמים. רק במיקרה קבעו פקידי הסוכנות ש'מרדכי רחמים יגדל במעברת אליכין ולא בי מעברה שהוקמה בין חורבותיו של כפר עאנה הנטוש, בה רוכזו רבבות עולים מי עיראק.

משפחת רחמים, שעזבה את ביתה, רכר שה ופרנסתה בעיראק, הפכה למעשה למש'פחת-פליטים, המתגוררת באוהל קר ורעוע.

★ ★ ★

נחשוד אנושי

במרחק 500 קילומטרים משם, מצאה משפחת דחבור מוסה באוהל קר ורעוע, במחנה הפליטים בחא'יינוס. כאשר נשאלה השבוע בתם הבכירה, פתחיה, מהיכן היא, השיבה: "מכפר עאנה ליד יפו". היכן בי דיוק שוכן כפר עאנה, אינה יודעת. היא רק זוכרת שיוב אחד, במחצית 1948, קמה בהלה בכפר שלהם. המחנה הצבאי הי גדול שממול, מחנה תל-ליטיונסקי, נכבש בידי היהודים. החיילים העבר-יורדניים שהיו שם — נעלמו.

אביה סעיד אסף את פטמה אשתו ואת שתי בנותיו — פתחיה הבכירה ואמינה הי צעירה ממנה בחמש שנים — והצטרף לנח' שול האנושי האדיר שזרם לאורך כביש יהודיה, לעבר העיר לוד. אבל גם לוד לא היתה בטוחה. עוד לפני שנערכה ההתקפה הישראלית הגדולה שגרמה לפילת העיר, ברחה משפחת דחבור לאורך כבישי הדרום לעזה, ומשם לחא'יינוס.

★ ★ ★

אישיות שקטה

אליכין נולדה למשפחת רחמים בת — השלישית והאחרונה במשפחתם. "העיר קר לא המספר הגדול של ילדים", אמרה הי שבוע האם, "אלא לגל אותם שיהיו בני

בית-הספר התיכון חיפה לבנות הפליטים. בתקופה שמרדכי רחמים יצא למסעות הי גדנ'ע, לבשה אמינה את מדי הצופות של בית-ספרה. בעוד שמרדכי התאמן בקליעה, ציירה אמינה כמה מן הציורים האנטי-ישראליים הנוראים שזיעזעו כל ישראל, שראה אותם על קירות בית-הספר בחא'ן יונס, אחרי הכיבוש.

ובעוד שמרדכי היה מסביר לבתי-דורותו מהרצליה מדוע הוא עומד להתגייס לצנחנים ("כשהייתי בן שנתיים נפלתי מהקומה הש' גיה, ומאז יש לי כנפי צנחן"), היתה אמינה מרצה באריכות על חלומה הגדול: "לשחרר את פלסטין!"

★ ★ ★

פחדים

במלחמת ששת-הימים פעלה יחי דתו של מרדכי רחמים בחזית הדרום. אבל לא ברצועה, כי אם בעורף המוצבים המצריים באום כתף. מרדכי היה אז סמל ביחידה

על מה שעבר עליו שם לא הירבה לדבר. לא היה כלום, היה עונה להוריו. "העיקר ש' יאננו בשלום."

אדם. שיהיו מחונכים. שיתרמו משהו לחברה ולמדינה, ולא להיפך. לא חוכמה להביא עשרה ילדים ואחר-כך שלמדינה יהיו צרות מהם, ושהמדינה צריכה לספל בהם. שושת בני רחמים קיבלו חינוך מסור בי בית, והוריהם דאגו שהשכלתם תהיה מלאה ככל האפשר. קודם בית-הספר היסודי במר קום, ואחר כך תיכון הקלאי במיקוונה ישראל.

מרגע עלותם ארצה, הביטו בני המשפחה קדימה. הם לא חשבו על החיים הנוחים ש' היו להם בעיראק, אלא על מה שעליהם לע' שות כדי להיקלט היטב בישראל. פרט מעני יין: הילדים לא דיברו ערבית, כי אם עב' רית, עם הוריהם ובינם לבין עצמם.

כאשר ניבנה, במקום המעברה, שיכון קבע — עברה משפחת רחמים לבית מספר 42, קיבלה חלקת-אדמה קטנה ליד הבית. להשלי-מת הפרנסה, עבד האב בפרדסים ובשדות של יישובי הסביבה.

צופי הטלביזיה הישראלית, שראו השבוע את אמו של מרדכי רחמים על המסך הקטן, הוקסמו כולם מן האישיות השקטה והצנו'עה. מי שפגש את אסמר פניס-אליפניס התר-שם והוקסם שבעתיים. לכן גם יכלה לומר, בלי שמץ של התפארות: "ילדים צריכים גשר טוב וחזק כדי לעמוד בחיים. הגשר

את זרקורי העולם כולו על פרק מדעזע נוסף של העימות בין ישראלים ופלסטינאים — עימות המעסיק עתה את העולם יתר מכל בעייה אחרת עלי אדמות. אלא שלא כמו בהיתקליות על הגבול, פעולות-החבלה הרצחניות או הכיודפים הי מפרכים, לא פעלו כאן אלמונים. משני הי צדדים נחשפו דמויות ברורות.

בצד הישראלי היה ברור מי עמד במוקד התקרית: מרדכי רחמים, שלדברי ארת הניס' עות של המטוס "היה נפלא. הוצ הציל את חי כל הנוסעים. הוא היה פנטאסטי!" מבין החבלנים בלטה, באופן סבבי, הי בחורה, אמינה דחבור. כדאי לראות את שניהם יותר מקרוב.

★ ★ ★

משפחת-ידידים

שניהם נולדו באותה שנה: הוא בי עיירה קראע שילד בגדאד, היא בכפר עאנה, הידוע כיום כאור-יהודה. הזמן: שנה לפני קום מדינת-ישראל.

מספרת אסמר רחמים, אמו של מרדכי: "כשהתחתנתי בערתי לגור עם בעלי בעיירה קראע. לא היו שם הרבה יהודים. מסביבנו היו בעיקר ערבים. היו ביניהם חרבים, והיו

עם החבלנים בציריך

אמינה דחבור התבוננה בפחדמוות בחיי לים הישראליים שכבשו את הארץ. הם ירצחו את כל הערבים. הם יאנסו את הנשים! היתה חזרת ומוחירה. והיא דחקה בלי הרף בהוריה: "בואו נברח. בואו נעבור לירדן!"

הוריה הקשיבו לקולה; סוף־סוף היתה מלומדת, והחזיקה בידה תעודת בגרות. הם הביטו סביבם, והחליטו שאין עתיד במחנה הפליטים. מה עוד שמוחמד, בעלה של פתחיה הבכורה, נעלם עם התחלת הקרבות. לפי ידיעות שהגיעו אליהם, עבר עם אלפי פלסטינאים אחרים את התעלה למצרים. הם עקבו אחרי המשפחות שארזו את חפציהן, שכרו משאית ועברו את הגשר לירדן. יום אחד עשו גם הם כך, עקרו ממחנה הפליטים בחא'יונס למחנה הפליטים ליד עמאן. התעורה שבידי אמינה היקנתה לה מעמד: היא התקבלה כמורה בבית־הספר של סוכנות הסעד במחנה. אבל לא כשכיל זה באה לירדן. היא שאפה למשהו פעיל יותר.

★ ★ ★
"נעשיתי שוקה"

מ רדכי פיים את שירותו הצבאי וחזר למושב. אבל לא לזמן רב. עוד לפני

לידתו של גיבור עממי

"ניברח! יש לו אקדח!" זוהי הכותרת שנתן הצייר בס לקריקטורה השבועית שלו בהארץ — ובזאת ביטא את ההערכה ההמונית שאפפה את מרדכי רחמים מן הרגע שנודע על חלקו בתקרית ציריך.

שקיבל את עבודתו החדשה, היה אומר ל־הוריו שיום אחד יצטרכו לעזוב את המקום. "אבל מי יקנה בית כאן?" היתה אמו עונה. "ואם לא נמצא קונה לבית — במה נקנה בית במקום אחר?"

מה עוד, שכל הסכנותיה של המשפחה הקידשו להמשך לימודיה של הבת הצעירה, אביגל. כמו שני אחיה לפניה, סיימה גם היא בית־ספר תיכון בעזרת מילגה של משרד החינוך. אבל שלא כמוהם, נרשמה גם לאוניברסיטה.

גם מרדכי חלם ללכת לאוניברסיטה. אבל הוא עזב את הצבא ללא פרוטה בכיס, וי לחיות על חשבון הוריו לא רצה. הוא החליט לגנוז את תוכניות הלימודים.

לאחר השיחרור הודיעו לו: "מקומים יחידה חדשה." היתה זו יחידה מיוחדת של אנשי־ביטחון, שהוטל עליה לשמור על מסרי סי אל־ע מפני התקפות של הטרוריסטים. מרדכי אמר, "אוקיי" ויצא לקורס מיוחד. "נעשיתי שולף", אמר בחיוך ביישני ל־חברו הטוב.

משפחתו ידעה על טיב עבודתו רק מ־המתנות שהיה מביא בקביעות מחו"ל. בי יום שלישי שעבר, ה־18 בפברואר, נטל את כרטיס־הטיסה שלו לאמסטרדם וחזרה, בוק את האקדח ועלה למטוס בלוד. הפעם, קיווה, יהיה סיבוב קצר, בן יום אחד בלבד.

★ ★ ★
פגישה עם המוות

ו זה צעיר עלה על המטוס בנמל־התעופה בכיורון. את הדרך מעמאן לדמשק, ו־

אוחז עוזי במחנה היחידה. כבר אז היה ידוע קלע מצטיין וכבעל כושר־סבילות בלתי־יגיל. במסגרת שירותו הצבאי הוא שירת בהצטיינות באחת היחידות הנבחרות של צבא הגנה לישראל.

ארבעת החבלנים. הם ישבו והמתנינו.

לפתע קפצו הארבעה החוצה. אחד מהם השליך רימוני־עשן. שני הנותרים פתחו בי אש על תא הטייס. אמינה נשארה עומדת ליד המכונית.

התקרית ארכה שלוש דקות. תוך זמן זה נפגעו שני אנשי־צוות — אחד מהם קשה. הקברניט הספיק לעצור את המטוס. הדיילים פתחו את פתח־החירום, כדי לאפשר ל־נוסעים להימלט.

הראשון שקפץ החוצה היה מרדכי רחמים. הרגע שלקראתו התאמן והתכונן הגיע. בי ריצה שפופה, אקדחו שלוף בידו, רץ בי איגוף לעבר קבוצת החבלנים. הוא ירה פעם אחת — ומפקד החוליה, החבר של אמינה, נפל מתבוסס בדמו. כדור פילח את צווארו, והרגו במקום.

לדרך; את הפרטים תכננו במקום, במשך תשעת הימים שעמדו לרשותם.

הם ישבו בבניין הנוסעים של נמל־התעופה, התבוננו במטוסים הממריאים, קבעו את הנקודה שבה יתנו את מכוניתם ויתקפו את מטוס אל־על. לבסוף גם קבעו את המועד המדויק: שעת ההמראה של הבואינג, בי סיסה 432, אחרי חניית־הביניים שלו בי דרכו מאמסטרדם ללוד.

הבואינג שבו נסע מרדכי רחמים.

★ ★ ★

אקדח שוקה

מטוס הגדוד התקדם לאורך המסלול, אל הנקודה שממנה ימריא בנסיקה חדה. הוא התקרב אל קצה השטח המגודר. מעבר לגדר, במיגרש־החנייה, עמדה מכוניתם של

משם לכיירות, עשו אמינה ובן־זוגה במור נית. הם נראו כאילו היו בדרך לירח־הדבש — למרות שבצעם קבעו פגישה עם המוות.

עבד־אלי־מוחסן חסן, שחרחר ובעל שפם, היה מפקד הפעולה. הוא כבר היה ותיק בי אירגון החזית העממית לשיחרור פלסטין. אמינה נלחמה אליו כדי לא לעורר חשדות בנמל־התעופה. ואכן, איש לא שמ לב בי מיוחד אל הגבר בן ה־31 ואל הצעירה היפה, פיה, שצעדו בנורעות שלובות. בציריך נרשמו במלון לאונק כגבר ואשה, בחדר אחד. היה זה ביום ראשון, ה־9 בפברואר.

במלון כבר חיכה הצמד השני של החבל־נים: מוחמד אבו אלי־גי'א ויוסף תאופיק, שהגיעו יום קודם לכן דרך פאריס ורומא. התוכנית הכללית נקבעה עוד לפני היציאה

שהשליך את נשקו; מאוחר יותר השבוע נאמר, כי איש־הביטחון הישראלי ירה במפקד־החוליה הערבי שעה שזה ניסה להימלט משטח נמל־התעופה לאחר שנכשל בהנחת חומרי־הנפץ ליד המטוס.

שנורה בידי רחמים, שוכב על הקרקע המושלגת של נמל־התעופה בציריך. בידיעות מוקדמות נאמר כאילו ירה בו אחרי

מפקד החוליה

עופה בציריך.

שיא הציונות

קריאה

לעמי ערב

עם היוזע דבר ההתקפה על המוסט בציריך, הגשנו מייד הצעה דחופה לסדר היום. מכיוון שכן נהגו גם סיעות אחרות, מסרה הממשלה הודעה, ובעיקבותיה מסרו דוברי הסיעות הודעות. להלן עיקר הוד' עתנו:

כבוד היושב-ראש, כנסת נכבדה.
עוד לפני שנגנה את החבלנים, נעלה על נס את אומץ הלב, כושר התושיה, ומידת ההקרבה העצמית של האיש ש' הגן על המוסט, נוסעיו וצינווהו. כל עוד יש לוחמים כאלה לישראל, נעמוד מול כל סכנה ביטחונית.

תקריט זו מוכיחה כי עדיין מצטיינים כוחות הביטחון בתכונות החשובה ב' יותר: אין הם מזלילים באויב.

מה שמחמיר את הסכנה הוא שח' אירגון המתקרא "החזית העממית ל' שיחרור פלסטין", שביצע פעולה זו, נמ' צא עתה במצב של התמרדות כלפי ח' מימדת הערבי הנאצרי. בעבר נהנה איר' גון זה מתמיכתו של גמאל עבד-אל-נאצר, שראה בו מכשיר לצימצום השפעתו של אירגון "אל-פתיח", שפעל אז בניגוד ל' ממותיו בעולם הערבי. לאחרונה כרת נשיא מצרים ברית עם מנהיג "אל-פתיח", ואף בסר לידו את האירגון ל' שיחרור פלסטין. "חזית השיחרור" רא' תה את עצמה מקופחת, ועתה היא ח' קיצונית ביותר בין כל אירגוני החבלה... בית זה מאוחד בגינוי מעשה-חבלה זה, שיכול יה' להביא לאסון מחריד ולהרוג סטוני של אזרחים. בית זה מאו' חד גם בהחלטה לחושש להגן על נתיבי האוויר בכל הדרכים היעילות.

יש ויכוח על השאלה מהי הדרך ח' יעילה. מתחנו ביקורת על יעילותה של פעולת-הגמול בביירות. בעת הדיון עליה השמענו מעל דוכן זה את האזהרה ש' היא מעל מלחמה בחבלנים, וממילא לא תמנע פעולות נוספות מסוג זה. צר לנו שניתוח זה הוכח כנכון.

המלחמה באירגוני-החבלה אינה מל-חמה צבאית בעיקרה, וגם גבורתם האי-שית של אנשי-הביטחון לא תשים לה קץ. אני חוזר על דבריו של ראש המטה הכללי, שהכריז לא מכבר שוב שאין אפשרות צבאית לחסל מלחמת-טירור, וכי רק פיתרון מדיני לבעייתם של ח' פלסטינים יחסל את מוקד הטרור.

האסכולה של מערכת הטרור לא תשרת את עמין השלום בארץ ובמרחב. כאיש ששם את השלום בראש מאווייו, כאיש המאמין בשלום שיבוא תוך הסדר בין ישראל והעם הפלסטיני, תוך סי' פוק הזכויות הלאומיות של שני העמים בארץ, אני פונה אל ממשלות-ערב ואל בני העם הפלסטיני, בדרישה נמרצת למנוע אסקלציה זו.

למטבע הסיור יש שני צדדים. אל נביא למצב שכו יהיה המרחב שלנו כולו מנותק מנתיבי אוויר של העולם.

הרשימה השחורה

של השר גלילי

פרשת הצנוורה בסלוויזה עלתה בצורה של שתי הצעות לסדר-היום. אח' רי שהשר גלילי הכחיש את דברי המצי' עים מכל וכל, קמנו להציע את העברת העניין לדיון בוועדה. נאומנו, שנישא באווירה של הפרעות תכופות, שרובן לא נרשמו בפרוטוקול, עורר את זעם השר גלילי, והוא חזר לדוכן כדי לאמר כי זהו "נאום מופלג ומעוות", הוותר תחת "אשיות קיומנו הדמוקראטי".

הצעתנו נדחתה ב'26 קולות (המערך, ל"ע, מק"י) נגד 21 קולות (נח"ל, מ"ח, רק"ח ואנ"י). 5 נמנעו (מרדכי בן-פורת, אגו"י ומפד"ל) ובכך הכריעו את הכף.

להלן נוסח נאומנו:
אורי אבנרי: כבוד היושב-ראש, כנסת נכבדה, אמר כבר הנשיא גלינקול שאפשר לרמות חלק מהאנשים כל הזמן, אפשר לרמות את כל האנשים חלק מהזמן. אך חוששני שהשר גלילי אינו דוגל בהם. שך האימרה: ש"א-אפשר לרמות את כל האנשים כל הזמן."

כל ההסתייגויות האלה נידחו פה אחד. לשיא החוצפה הגיע שוב המרכז החופשי, שלא הצביע בעד הסתייגויות שהסכומים ישולמו לפי תוצאות הבחירות הבאות (המ"ח פרעל, כנראה, מתוך ההנחה הסבירה, כי לעולם לא יקבל ארבעה מנדטים). ואחרי הצבעה זו: אם ח"כ אליעזר שוסטק ממ"ח והכריז כי עמדת סיעתו היא שיש לממן את הבחירות לפי התוצאות שיהיו! נראה כי הסיעה היא מאמינה באמת שאפשר לסמסם את כל העולם, וכי הציבור כשל לאדיט.

אגב, ככה וכמה חברייכנסת אמרו לי, לאחר מכן, כי רצו להצביע בעד כל ההסתייגויות שלנו, אילו היה להם חופש-ההצבעה. כשיחות פרטיות לא טען איש כי הסתייגויותינו אינן הגיוניות.

שוחד על-ידי הסעה

לאחר דחתה הכנסת שתי הסתייגויות אחרות שלנו, האחת בזה לאסור איסור מוחלט על המפלגות להסיע בוחרים לקלפי, הצנו שהמדינה עצמה תסיע בוחרים הזקוקים לכך — ואולי שכלל יהיו כל הנסיעות חנים ביום הבחירות.

אורי אבנרי: סעיף זה המוצע על-ידכם, יותר מכל סעיף אחר בהצעת-החוק, מעיד על סיבה של ההצעה... את הנסיעות הארוכות, בין היישובים, שהן יקרות, שהן לא כדאיות לכס — אותן אתם מואלים בטובכם להעביר לחשבון המדינה, שהיא תישא בעול זה. ואילו את הנסיעות הקצרות, בתוך היישובים, כאשר נדמה לכם שהרווח למפלגה לכל ראש הוא יותר גדול מן ההוצאה — את זה אתם מבקשים להשאיר לעצמכם. זה לא כן ולא ישר, והציבור יבין את זה היטב.

לאחר מכן הצענו כי מבקרי-המדינה יבקר את חשבונות המפלגות במשך שנה לפני ושנה אחרי הבחירות, כדי לבנות זיכרון. לביקורת, המוצעת, המשתרעת רק על שישה שבועות של מערכת הבחירות, אין ערך רב.

גם הסתייגות זו נידחתה, כמובן, על-ידי המפלגות.

העיסקה של כהן-צידון

ההסתייגות האחרונה שלנו תבעה למחוק את ההקצבה הכפולה של ארבעה מנדטים — או להוריד אותם מגליל, או מהמרכז החופשי. תוך כדי כך עמדתנו על הפרשה הכוונה של ח"כ שלמה כהן-צידון — שהצטרף למרכז החופשי ביום האחרון לפני קביעת ההקצבות הסופיות לסיעות. (לפי הצעת-החוק המקורית, לא עמד כהן-צידון לקבל שום הקצבה בכלל, כי לא הוכר כסיעה. לכן עבר ברגע האחרון ממש למרכז החופשי — על-פי הסכם שפרסיו לא פורסמו ויגיס ברורים די צרכם, אך המתייחס בלי כל ספק לסכום זה.)

על כך אמרתי:

אורי אבנרי: יש פה תופעה של סיעה של ארבעה חבריי כנסת, סיעת המרכז החופשי. ארבעה אלה לא ירדו משום סיעה, מכיוון שהסיעה שממנה פרשו נשארה לפי הדוק במלוא כוחה. של 26 חברייכנסת. צצה סיעה חדשה בזה באה משום מקום לפי החוק, והגדילה את מספר חברייכנסת ל'124.

פרשה זו מוכיחה עד כמה חזק זה מבוסס על קנוניות. אילו היה נקבע קריטריון — הרכב הכנסת ביום הראשון שלה, הרכב הכנסת ביום האחרון שלה, או הרכב הכנסת היום — היית' מבין זאת. אך במקום לקבוע קריטריון כזה, חיברו רשימה של שמות. יש פה דבר מזוהר מבחינה ציבורית. יש סיעת המרכז החופשי. היא לא התייצבה מעולם לבחירות. איננו יודעים מה דעת הבוחר עליה. היא נולדה כתוצאה מהשתלשלות מסוימת בתוך סיעת גליל. עכשיו היא מקבלת, לפי הצעת החוק, כחצי מיליון לירות, אפילו אם לא תעבור את אחוז-ההסתייגות בבחירות הבאות.

ניקח, לעומת זאת, את מק"י. מפלגה זו עמדה למיבחן הבחור, קיבלה כ' וכן קולות. ודאי לא היה לה קל, אבל היא עברה את אחוז-ההסתייגות. היא מקבלת הקצבה של 120 אלף לירות. לעומת זאת סיעה שאף אחד אינו יודע מה כוחה הציבורי האמיתי, ואם בכלל יש לה כוח ציבורי או לא, נקבע לה באופן שרירותי סכום של חצי מיליון לירות על-חשבון משל המיסים.

... בכל מישאלי דעת-הקהל, בלי יוצא מן הכלל, קיבלה סיעה זו 1%, 1.5%, ופחות. לפי המישאליים, 290 אם היא תעבור את אחוז-ההסתייגות.

אם כך, לפי מה נקבע הסכום של חצי מיליון לירות? לירות? אילו הייתה סיעת גליל מתנדבת ואומרת: אני מוותרת על 480 אלף לירות — זה היה דבר יפה. היא לא עשתה זאת.

עכשיו באה פרשה המעידה על אופי החוק אולי יותר מכל דבר אחר. לפני שבועיים קם כאן חברייכנסת כהן-צידון והכריז בפאתוס האופייני לו: אני הולך לבחירות, הקמתי סיעה עצמאית, אני הולך לבחירות כסיעה עצמאית. שלושה ימים אחרי זה קראנו לפתע בעיתונות שחברייכנסת כהן-צידון הצטרף למרכז החופשי. זה קרה במיקרה ביום האחרון לפני שתקבעה רשימת ההקצבות לפי חוק זה. והו הקשר בין שני האירועים? סדוע מצא חברייכנסת כהן-צידון את דרכו האידיאלוגית אל סיעת המרכז החופשי דווקא ביום שגם היום האחרון לקבלת 120 אלף ל"י מידי חברייכנסת קרגמן וברנע, 120 אלף ל"י נוספות מחספי משל-המיסים? זה מעיד קצת על האסתטיקה הכללית של הצעת-החוק זו!

ויקטור שמיטוב: זה מעיד על אסתטיקה, אבל לא של הצעת-החוק.

אורי אבנרי: הצעת-החוק גרמה לזה.

כשהיינו ילדים, היינו משחקים בהגדרות של "שיא". למשל: מה זה שיא הרעש ("שני שלדים מתנשקים על גג של פח"). עכשיו אפשר להוסיף למישחק זה ולשאל: מה זה שיא הציוניות? התשובה ניתנה השבוע על-ידי סיעת המרכז החופשי, בעת הטיפול בחוק מימון המפלגות.

בעלי הקנוניה שהולידה את החוק — חברייכנסת קרגמן ובאדר — החליטו מראש לסתום את פיה של סיעה קולנית זו על-ידי תשלום. למרות שהסיעה נולדה לגמרי במיקרה, ולא עמדה מעולם במיבחן של בחירות, הוקצב לה סכום של 360 אלף לירות, כאילו נבחרה על-ידי הבוחר — ואותו סכום לא הורד מהקצבת גליל. כלומר: משלם-המיסים הסבילן ישלם פעמיים עבור מנדטים אלה של הימין הקיצוני.

כל זה בא, כמובן, כמעשה-החדש של קרגמן. לכן התנהג המ"ח כמו ילד טוב: הוא לא הצביע נגד החוק בקריאה הטרומית, וגם לא בקריאה הראשונה. הוא גם לא הגיש שום הסתייגות עקרונית נגד החוק בתעודה, אלא רק הסתייגות שולית (הוא רק דרש זכות להוציא יותר כסף מכפי שנקבע לו בחוק).

גם בקריאה השנייה התנהג המ"ח כמו ילד לדוגמה. הוא לא הצביע נגד אף אחד מסעיפי החוק.

כל זה נמשך עד הרגע האחרון. בהצבעה שלפני-האחרונה אושר כחוק ההקצבה למרכז החופשי, שקצפה בינתיים 480 אלף ל"י, שוב בחסדו של קרגמן ובאישורו של באדר, כי בינתיים הצטרף שלמה כהן-צידון לסיעה זו, בנסיבות מפורקקות ביותר, כדי לקבל הקצבה שאחרת לא היה מקבל. איש לא פיקפק בכך לרגע שהצטרף פות זו באה על רקע תשלום זה, ותו לא.

ובכן, בהצבעה לפני-האחרונה אושרה הקצבת-הענק של המ"ח, והוא היה סוף-סוף בטוח בכספו. ואז, בהצבעה האחרונה —

כהן-צידון

שוסטק

"משלם-המיסים ישלם"

התרוממו לפתע ידי המ"ח נגד החוק. אותו חוק, שהם תמכו בו ועזרו לו בכל שלביו — הם הצביעו נגדו אחרי שכספם היה בטוח לגמרי.

למה? כרי שייאמר בעיתונות וברדיו שהצביעו נגד. לפי אותה שיטה נהגה מק"י — שתמכה בחוק בכל שלביו, והצביעה לפתע בהצבעה הסופית נגדו.

בצורה זו ניסו המצביעים לשמש עובדה פשוטה, הרשומה כדון בכרייכנסת: שהסיעה היחידה שהצביעה נגד החוק בכל שלביו, שהגישה נגדו חפי' תייגויות עקרוניות, שלחמה מלחמת-יחיד נגד חיקוק כלת-אסתטי זה — הייתה סיעתנו.

מימון — או חלוקת שלל?

את הסתייגויותינו העקרוניות בנינו בצורה של ארבע אפשרויות שונות — זו אחר זו, כדי לתת לכנסת את האפשרות לבחור תחילה באפשרות הטובה ביותר, ולאחר מכן באפשרות שנייה, פחות טובה, אך סבירה, וכי'.

אפשרות ראשונה: המדינה כלל לא תממן מפ' לגות, אלא רק את הבחירות עצמן. כלומר: המדינה לא תשלם שום סכום שמהא לשלם מפלגה, אלא תעמיד לרשות המפלגות, על פי פתוח צווק, את כל אמצעי-הבחירות: הרדיו, הטלוויזיה, לוחות-המודעות, פלאקאטים, מודעות בעיתונות וכי'.

אפשרות שנייה: אם עיקרון זה לא יתקבל, ויוח' לט על מימון המפלגות עצמן, לא יהיה מימון זה על פי תוצאות הבחירות האחרונות, אלא הבחירות הבאות. כל רשימה תקבל מימון בסך 10 ל"י עבור כל קול שתקבל בבחירות. כך שהבוחר עצמו יחליט באופן דמוקראטי למי ל'ן כספו. רשימה חדשה, שתוכה במנדט, תקבל את אותו הסכום.

כדי לאפשר לרשימות לנהל מערכת-בחירות, תשלום לכל אחת מפרענות בסך חצי הישגיה בבחירות הקודמות — כלומר, 5 ל"י לכל קול שקיבלה בבחירות האחרונות.

אפשרות שלישית: אם לא יתקבל עיקרון זה של תשלום לפי התוצאות בבחירות הבאות, וייסטר המפתח לפי הבחירות האחרונות, יש להוריד באופן דראסטי את הסכומים, כלהלן: כל סיעה תקבל 120 אלף ל"י, ועבור כל ח"כ נוסף שיש לה תקבל 30 אלף ל"י בלבד. זה היה חוסך כתשעה מיליון ל"י, ומגביל בהרבה את הביבוז המזועזע בבחירות.

אפשרות רביעית: אם גם זה לא יתקבל, יש להוריד לפחות את מיספר חברייכנסת 120 ל"י כלומר: לשלם את הסכומים לפי חלוקת הסיעות בכנסת ביום פתיחת מערכת-הבחירות. זה היה נזירי, באופן מעשי, 480 אלף ל"י מגליל.

אבא אבן

מסוכן מאוד להשתמש בכנסת בנשק האי-רוני. רמת-הדיונים בכנסת פשוטית מדי מכדי להתאים לסיגנון זה, וישנה תמיד הסכנה שה-שומעים והעיתונות יקבלו את הדברים האיר-ניים כלשונם. זה כבר קרה לנו כמה פעמים. בכל זאת החלטנו לנקוט הפעם סיגנון זה - כי אין דרך טובה יותר להתייחס אל השר אבן. בדיון על תקציב משרדו הוא נאם נאום מלחמתי בלתי-מתפשר. בתגובה על כך נשאנו את הנאום הבא:

כבוד היושב-ראש, כנסת הכבוד. מבול של השמצות זדוניות ועלילות מרושעות הומטר ב-חודשים האחרונים על ראשו של שר חוצנו, מר אבא אבן. כאיש ישר, חובתי בוויכוח זה היא להגן עליו מפני מוצאי-הלעז, "ולמשמצים אל תהי תקווה".

העוול הגדול לשר אבן

מעדידים על השר אבן כאילו הוא פועל למען שלום. זהו שקר גם, שאין מרושע ממנו. עיסוקו

- עוול, בתנאי ששתי מדינות ארץ-ישראל תהיינה קשורות ביניהן מראש באמנה מחייבת ובת-קיימא.
- (3) להכליל באמנה זו את העקרונות של תנועה חופשית בכל רחבי הארץ לאזרחי שתי המדינות, תיאום כלכלי ואיחוד-הנחלות ללא הסכמה הדדית.
 - (4) לשמור על אחדות ירושלים, כבירת שתי המדינות, עליי מתן מעמד סביר ומכובד לעם הפלסטיני בה.
 - (5) להבטיח, בערכות צבאיות ממשיות ב-שנה, את הפיכת מידבר-סיני ונהר הירדן כגבולות-ביטחון משותפים של שתי המדינות.
 - (6) לפתור פיתרון שלם וצודק את בעיית הפליטים, על דעתן ועל אחריותן של שתי הממשלות.
 - (7) להזמין את עבר-הירדן להצטרף לפלסטין, או להשתלב באמנה כיחידה שלישית.
 - (8) לשמור את הניקיה של מדינת-ישראל לעולם היהודי ואת זיקת פלסטין לעולם הערבי.

היונה שלא הייתה

כבוד היושב ראש, משאומתן זה יפתח, מן הסתם, עלי ידי הדברות בין ישראל למנהיגי העם הפלסטיני בשטחים המוחזקים.

אולם יש להודיע מראש כי ישראל מיכנה בכל עת לצרף למשאומתן, במעמד נאות, את מנהיגי "אלי-פתח" ושאר אירגוני-הלוחמה הפלסטיניים, אם מוכנים הם להמיר את נתיב הטיהור בנתיב של היכרות תוך כבוד הדדי.

לא אנתנו נבחר את מנהיגי העם הפלסטיני, ואין לנו עניין בקווילינגים. האומה הפלסטינית תבחר את מנהיגיה, ותאשר את ההסדר שיושג בדרך של משאל-עם חופשי.

הסדר עם עבד-אל-נאצר

ייתכן מאוד, שמנהיגי פלסטין לא ינהלו עימנו משא-ומתן ללא אישור גלוי או סמוי של מצרים. אדרבא - נעודד אותם לקיים מגע עם נשיא מצרים, ותוך כדי כך לתחוך בינו לבין ישראל, כך שהסדר מיני ישראל-מצרי יהיה צמוד לחוזה-השלום הישראלי-פלסטיני.

הסדר זה חייב להבטיח חופש מאיום צבאי, להלכה ולמעשה; מעבר חופשי בתעלה ובמרי צרים; הפסקת הלוחמה; הכרה בריבונות ישראלי ובגבולותיה; והודעה כי השלום הפזי-מיני הביא לידי סיום את הסיכסוך בין ישראל והעולם הערבי.

שלום מצוי - או מלחמת-נצח

ולאלה האומרים כי הדבר אמנם צריו אך אינו אפשרי - אחת תשובתנו: יועמד הדבר במבחן של ביצוע. מיבחן זה אין מה להפסיד בו - אפשר רק לזכות בו.

זהו השלום הרצוי, זהו גם השלום ה-מצוי. והכרירה היחידה היא בינו ובין שלום כפוי, או גרוע עוד יותר - מלחמת-נצח, עד כדי התאבדות גרעינית הדדית.

כדי להשיג שלום זה דרושים, כדברי השר אבן, "מעפלי דמיון ותנופת העוה" - וחבל שהוא ומשרדו חסרים שתי תכונות אלה לחלוטין.

מסוגל לגלות את קיומו של עם פלסטיני אף בטלסקופ אסטרונומי, וזההלה קרה תוקפת אותו נוכח עצם האפשרות שתקום מדינה ערבי נוספת - אפילו תהיה זאת המדינה הערבית הראשונה שתכרות עיטמו שלום של אמת וביטחון.

לכן היה מוקדם חלק חשוב מנאומי שילשום, כשדובר על האינטרסים היסודיים של "ישראל, ירדן והציבור הערבי הארץ-ישראלי" - ציבור, לא אומה - "במיסגרת של חוזה שלום מקיף בין שתי מדינות".

דרוש מיניסטריון חדש!

אנו דוחים, איפוא, מכל וכל את מלל הזדון ושפע הלעז ומטר הבלע המופנים אל השר אבן; ואני מוכנים להוציא לו תעודת-הכשר למהורין כלוחם למען קיום המצב של לא מלחמה ולא שלום, לא הסדר ולא נסיגה, לפי מיטב ההסכמה של הליכוד הלאומי, מגחיל עד מפ"ם.

מר אבן עמד ויעמוד כצוק איתן נגד שלום כפוי, נגד שלום רצוי, ונגד שלום מצוי.

ואילו אנן, הרוצים בשלום, המאמינים כי ה-שלום הוא גם צורך עיוני וגם אפשרות מע-שית, סבורים שיש להוציא את מכלול המשי-מה הזאת מיד מר אבן ואבני-החצץ של משי-רדן, ולהעבירה לידי מיניסטריון ממלכתי חדש, אשר יהיה אמון על מלאכת השלום, מצוייד למשימה זו ועורך לקראתה בלב פתוח ובנפש הפצה.

שמונה עיקרים של תוכנית-שלום

- למיניסטריון כזה, אילו קם, היינו נותנים את ההנחיות הבאות לפעולה:
- (1) לקרוא לעם הפלסטיני באשר הוא, להקים הנהגה לאומית שתכנס למשאומתן גלוי להשגת שלום של ביטחון וללא סיפוח.
 - (2) למסור להנהגה זו תוכנית-שלום מגובשת, שעיקרה תקומתה של מדינה פלסטינית בכל השטח המוחזק של יהודה, שומרון ורצועת-

אריה-הפעלים ורביה-תושיה הוא כל-כולו ב-תחום הלוחמה המדינית, השלמה נאה למטרי-סיום ולתהלים של שרי-ביטחוננו.

ודוגמה מזהירה לכך שמענו שלשום, בנאום מזהיר שלא היה בו אף מילה אחת של הבנת הצד השני, של נסיון לקרב את העמדות.

מעדידים על השר אבן כאילו הוא מוכן לוותר על איזה שהם שטחים למען השלום.

גם זוהי האשמה חסרת-ישר, העושה עוול לאיש.

אמנם, מדי פעם משמיע השר אבן דברים ברוח זו, כדי לסבר את אוזני העולם. אך הוא מקפיד תמיד, בניסוחים המרקיעים שחקים של תחביר והצוללים לתהומות של עמ-קות מחשבתית, להצמיד לדיבורים אלה תנאים, המבטיחים מראש ששום ממשלה ערבית לא תוכל לקבל את ההצעות הנדיבות.

כך נהנה השר אבן משני העולמות - בולט כסלע של שלום במים העכורים של המרחב, וגם משמש אבן-נגף ב-דרכו של כל המבקש להסיג את ישראל אף משעל אדמה אחד.

אתמול אישר כאן השר דיון שהוא יתנגד לגבולות ה-4 ביוני אפילו תמורת שלום-אמת - שלום אמת! - וקבע שגם ראש הממשלה וגם השר אבן מתנגדים לשלום-אמת במחיר זה!

ל-על השר אבן כאילו הוא מכין כניעה ל-יומתן של המעצמות הגדולות, העולות - חס וחלילה - לכפות שלום על המרחב.

גם זוהי השמצה גסה.

השר אבן חוזרז לטרפד, במיטב יכולתו ה-לוגיסטית, את יוזמת המעצמות, עוד לפני שזו יצאה מנמלי-הבית. הוא הכריז מראש שלא איכפת לו מה טיב השלום העשוי להתגבש ביוזמת המעצמות - עצם מען היוזמים פוסל מראש כל שלום כזה.

מעדידים על השר אבן כאילו עלול הוא לסטות מדרכו ולעלות על נתיב השלום עם העם הפלסטיני, העם היחיד המסוגל והמוכן לעשות שלום של ממש. גלוי ו-רישמי.

זהו העלילה הניתעבת מכל. השר אבן אינו

אוחה הידירה בעלת ששת הראשים, ואומרת: לא; הוא לא ברשימה.

... גברתי היושבת-ראש, הדבר הזה מגלה מחלה עמוקה, שהזהרנו מפניה עוד בעת הדיון על חוק-הטלוויזיה עצמו. הזהרתי או מפני הסכנה הטלוויזיה תהפך לכלב-בית. היום אני קובע שהיא לא הופכת לכלב בית, אלא לכלב-שמירה של המימסד. מוב-טח ששום דבר השנוי במחלוקת אמיתית לא יישמע, ששום דבר שאינו נעים ל-ממשלה או למימסד לא יישמע. ואני סמוך ובטוח שהשר גלילי ימצא תמיד הנמקה פורמליסטית, כדי להוכיח שאסור לשמוע מה שהממשלה לא רוצה שישמעו.

העובדה שאינה ניתנת לערעור היא ש-דיועות השנויות במחלוקת אמיתית, דיועות נונקונפורמיסטיות באמת, אינן מושמעות, לא ברדיו, לא בטלוויזיה, וכל -

שושנה ארבל-אלמוזלני: שומ-עם יותר מדיו

אורי אבנרי: אני יודע. הצנזורה ה-קיימת לא מספיקה לכם. הייתם רוצים ללחון עוד קצת, ואתם עוד תלחצו. אם יהיה לכם, חלילה, רוב יציב בכנסת אחרי הבחירות הבאות קל לתאר מה תהיה דמות הטלוויזיה אז!

עצמו: "עזת משווע של האמת". ובכן, נטארה רשימה של שישה שמות, שלדעת ששת הפונקצינרים המפלגתיים האלה הם כשרים לראיון, ונקבע שבמשך ששת השבועות הקרובים לא יראוין שום אדם אחר - אפילו אם הוא קשור בעניין בוער כלשהו, כמו עניין המטוס בציריך. וזה בתוכנית הכפופה לחטיבת החדשות! אסור לראיון שום אדם הקשור בענייני-דיומא, אלא אם כן הוא נכלל מראש ב-רשימה שאושרה עליידי הוועדה-מנהל... ה"ר דבורה נצר: חברי-הכנסת אבנרי, אני מבקשת לדעת מה אתה מציע - ובזה תסיים.

אורי אבנרי: גברתי היושבת-ראש, אני יכול אלא לחזור ולאמר מה שכבר אמרתי: אני מציע שהנושא הזה יועבר לוועדה. לא ייתכן, לדעתי, שהכנסת לא תתן את דעתה עליו.

ובכן, באה הפרשה של רביאלוף לסקוב, והיא המוכיחה. הוא לא היה ברשימה של השישה. בטלוויזיה לא היו נביאים שניבאו מראש שבמשך שישה שבועות אלה עניין הנמלים יהיה פיתאום אקטואלי, יחייב פית-אום דיון, יעניין פיתאום את הציבור. קבעו ראיון עם רביאלוף לסקוב - ואז באה

הוא פסל את הח"כ לשעבר יצחק בן-אח, רון, חבר סיעת-לשעבר של השר גלילי. מדוע? כולנו יודעים במה דוגל בן-אחרון. ה"ר דבורה נצר: אתה צריך להציע הצעה.

אורי אבנרי: גברתי, אני מנמק מדוע הדבר חייב לבוא לדיון בוועדה של הכנסת. חברי-הכנסת לשעבר בן-אחרון דוגל ברוט-ציה בין עסקנים, בפטוריהם של אנשי-ציבור אחרי גיל מסוים. החליט הוועד-המנהל שאסור לראיון אותו.

היה ברשימה חברי-כנסת אחד: אני עצמי, גם אני נמחקתי כהרשימה.

נשארו שישה אישים הקשורים בעניינים "אקטואליים" ביותר - כמו פרופסור קצ' לסקי, השר בורג ועוד...

לפני ימים אחדים שאלתי את השר גלילי בכנסת האם יש בטלוויזיה רשימה שחורה. הוא הכריז בצורה פסקנית: לא. ברור שאין "רשימה שחורה". יש "רשימה לבנה" - ומי שאינו ברשימה הלבנה הוא ב-רשימה השחורה שאינה קיימת. יש מי שמותר לראיון אותם - ומי שלא נכלל בין אלה, אסור לראיון אותו.

לכן, לבוא ולומר כאן שאין רשימה שחורה - הרי זה, כדברי השר גלילי

הפרשה של רביאלוף לסקוב אינה אלא חלק ממסכת שלימה.

במיסגרת התוכנית במחיצה אחת ותוכ-ניות אחרות מבקשים אנשי הטלוויזיה לע-רוך ראיונות עם אישים הקשורים בעניינים המעניינים את הציבור, כאשר הם מעניי-נים את הציבור, לפי שיקול עיתונאי שטור. בא הוועדה-מנהל, שהוא קבוצה קטנה של פונקצינרים מפלגתיים ותורלא, שאף אחד מהם אינו עיתונאי ואין לו מושג בעיתונות (להוציא אחד שהיה פעם איכשהו עורך באיושהו עיתון של מפא"י שפסט את הרגל) ותובע לעצמו את הסמכות לק-בוע בין יראיון, ומי לא.

הוא דרש מן העובדים רשימה של מרו-איינים. העובדים הגישו רשימה של שלו-שים שמות. לא היו אלה אנשים שהיו צריכים להתראיון מיד, אלא אנשים שונים הקשורים בענייני דיומא, שמתוכם התכוננו העובדים לבחור מועמדים לראיונות לפי המאורעות. דבר סביר ומובן מאליי.

בא הוועדה-מנהל, פסל את הרשימה כולה וביקש רשימה מצומצמת. הוגשה רשימה של עשרה שמות. בא הוועדה-מנהל ופסל ארבע שמות מתוך העשרה.

את מי פסל? לפי איזה קריטריון פסל?

שליח.. לה מונד" אריק רולו נחלץ ממצור

"דד"ד"

בעמודים אלה מוגשים שני נושאים, שאין ביניהם קשר — פרט לעובדה שיש להם גיבור משותף. שב הגיבור: אריק רולו, עורך "לה מונד" הפאריסאי לענייני המרחב. למחרת ההתקפה הישראלית על ביירות הגיע ללבנון, תחנתו הראשונה בסיוור מרחבי מקיף. הוא שהה במצרים ובירדן, והשבוע הגיע ארצה דרך קפריסין. ביום השני לשהותו כאן נילווה אל צוות "העולם הזה", שיצא לחאז'יונס לראיין את אחותה של הטורוריסטית הפלסטינית אמינה דחבור, שהשתתפה בהתקפה על מטוס "אליעל" בציריך. מה שקרה בחאז'יונס מתואר בתמונות. ואילו החלק הכתוב בעמודים אלה הוא ראיון מיוחד שהעניק אריק רולו ל"העולם הזה", והמכיל שורה של גילויים סנסציוניים.

שהוא עמד לנסוע לחראטום. הוא רצה להיפגש שם כמנהיג בלתי מעורער, והנה גיליתי שהצבא, למעשה, התקומם נגדו. גם כאן אמרתי להם שאני, בראש ובראשונה, עיתון נאי.

אני רוצה שיבינו אותי שלא כהלכה: אני אוהד את הערבים. אבל זה אינו אומר ש'אני אוהד את הישראלים. מתחתי ביקורת עליהם, כשם שמתחתי ביקורת על המדיניות הישראלית. אני בעד מתינות, בעד הידברות. אולי אני טועה, אבל זו דעתי. גם ישראלים מותחים ביקורת על מדיניות ממשלתם.

כאן כועסים עליך גם מפני ש-

קחו את כל סידרת המאמרים שכתבתי ב'בזמן המלחמה', לא תמצאו בה מילה אחת על פעולות צבאיות. פשוט, לא ידעתי שום דבר עליהן. לא נתנו לי לגשת לחזית. אמרתי למערכת בפאריס: "כל מה שאני יודע הן הודעות המטה. קחו אותן מהרדיו, עשו בהן מה שאתם רוצים. אתם במצב טוב יותר משלי, להעריך אותן". כתבתי רק על ה'רחוב, על העורף.

למשל?

— הייתי הראשון שהודיע על בוא ה'נשק רוסי, אחרי התבוסה. פירסמתי את

נערים שהפגינו על גבעות הדול מחוץ למחנה הפליטים, כשהם מניפים דגל פלסטין וצועקים 'נאצר! נאצר!' פתחו בהסתערות לעבר ביתה של פתחיה אל-פאדי, אליו נכנסו רולו ואשתו רוזי, שלום כהן וצלם העולם הזה אורי כוגן. צעקתם: 'לא רוצים יהודים כאן!'

ההסתערות מתחילה

נערים שהפגינו על גבעות הדול מחוץ למחנה הפליטים, כשהם מניפים דגל פלסטין וצועקים 'נאצר! נאצר!' פתחו בהסתערות לעבר ביתה של פתחיה אל-פאדי, אליו נכנסו רולו ואשתו רוזי, שלום כהן וצלם העולם הזה אורי כוגן. צעקתם: 'לא רוצים יהודים כאן!'

הטענה העיקרית נגדך היא, שי'כ"ב ביוני אמרת שמצרים מנצחת במלחמה. לכן כדאי להתחיל את השיחה באותו יום גורלי. מה כי אמת קרה?

— כ"ב ביוני צילצלתי לעיתון שלי מ'קאהיר' והודעתי שאני לוקח כמה ימים של חופש. כי יומיים לפני כן פגשתי את צ'ארלס יוסט, שליח הנשיא ג'ונסון, אחרי ששוחח עם גמאל עבדאל-נאצר. היתה לנו שיחה של שעתיים, והוא סיפר לי על מגעיו עם ה'מנהיגים הערביים. הניתוח שלו היה: המצב מסוכן, אבל יש להניח שלא תפרוץ מלחמה תוך 8-10 ימים הקרובים. יש לי הרושם שהערבים ייתרו', אמר. 'גדע זאת בודאות כשזכרייה מוחיאלידין יבקר ב'חאז'יונס'. אם לא יהיו תוצאות ממשיות — ישראל תתקוף, אחרת, יש להניח שייפתחו שיחות כוללות. על כל פנים, השלום הרווחי שמר'נה עד עשרה ימים'.

"לא התנבאתי

לתוצאות המלחמה"

ועל סמך שיחה זו החלטת לכתב'לנוח?

— טילפנתי לפאריס, והודעתי להם שה'עניין כבר לא בוער. בכל בוקר היו מטל-פנים אלי והייתי מכתוב להם את הכתבה היומית. אחרי השיחה עם יוסט, נרגעתי.

ופתאום? ...

— כן, פתאום... כ"ב ביוני, כאשר פרץ צה המלחמה, הייתי במיטתי במלון שפרדס, שמעתי את קול ההפצצות. עשיתי סיבוב ב'עיר, ראיתי את ההתקפות על שדות התעופה, ראיתי את ההמון ברחובות, וחזרתי למלון. ביקשתי את פאריס. למולי עוד לא הופעלה הצנזורה על הטלפונים. הכתבתי את הכתבה על פתיחת המלחמה.

הכתבה המפורסמת?

— כן. כתבה עובדתית, שבאה רק לתאר מה שראיתי. לא הבעתי בה שום הערכות, מצב, ולא התנבאתי בה לתוצאות המלחמה. בכלל, שטות היא לנבא ביום הראשון איך תסתיים מלחמה. על כל פנים, היה ברור לי מראש, כשם שהיה ברור לכל בר-דעת, כי מלחמה כזו — אם תפרוץ — תסתיים ב'ניצחונה של ישראל. השאלה היחידה היתה, כמה זמן תימשך: שישה ימים או שישה שבועות?

בשעה שהכתבתי את הכתבה, עברו מ'תחת לחלוני המוני מפגינים, שצעקו סיסמות כמו 'נאנחנו איתך, יא נאצר!' ו'ננצח!'

שאחת מהן פגעה באותה שנייה ברוזי, אחרים עודם מחזיקים אבנים ומקלות בידיהם. היד משמאל היא זו של בעלת הבית, הסנסה להגן על אורחיה. האבנים הומטרו מעל לחומות הבית אל תוך החצר.

אתה עושה זאת למרות היותך יהודי...

— אני מסרב להגדיר את עצמי, בעבר דתי העיתונאי, כיהודי. רק דמשק מתעקשת להוסיף, בכל פעם שמוכרים את שמי, את התואר 'יהודי'. אני רואה בכך גיוענות. מה שאני מבקש מידידי הישראלים הוא, שיקבלו אותי כפי שאני. שיבינו שאני עובד בשביל לה מונד, לא בשביל ידענות אחרונות או אלאהראם.

האם אתה באמת מוודד עם כל כך הרבה מנהיגים ערביים?

— אפשר לומר שיש לי קשרים עם כל המנהיגים הערביים: הישנים, הקיימים ואלה של העתיד. הכרתי לא מעט אנשי מחתרת או אוסוויציה, שהם כיום בשליטון. כי ש'סתייבה' שלי היא להכיר את כל החוגים בכל מקום.

תמונה זו צולמה ביד רוזי רולו, בעומדה בפתח ביתה של פתחיה אל-פאדי, חלק מהילדים הספיקו ליידות את האבנים —

התקפת האבנים

של פתחיה אל-פאדי, חלק מהילדים הספיקו ליידות את האבנים —

אמרתי למערכת: 'חכו רגע', ניגשתי לחלון, הקשבתי לקריאות המפגינים, והדתי לסלפון והכתבתי מה שצועקים המפגינים.

ומה עם השירור שלך בדריון בו כאילו הודעת בשימוחה שמצרים ניצחה במלחמה?

— תחנת אירופה מס' 1 טילפנה אלי ב'אותו יום, וחזרתי בשביל הרדיו על הכתבה שהכתבתי קודם לכן לעיתון. רק כעבור מס' פר חודשים, כאשר פנו אלי ישראלים בתר' עזמת, נודע לי שבידענות אחרונות פורסם כי אריק רולו ניבא כ"ב ב'ית את ניצחון הערבים, מאן, כל פעם שמוכרים אותי ב'עיתונות הישראלית, חוזרים על ההאשמה שאני תיארתי בהתלהבות את ניצחון הער'בים בחזית.

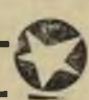
מה, אם כן, דיווחת על הנעשה בחזית המצרית?

"בעד מתינות.

בעד הידברות"

כועסים עליך רק מסיבות ביט' חזניות?

— עד היום יש הרבה הכועסים עלי על שהייתי הראשון שהודיע על מעצרו של ה'מרשל עאמר, שבועיים לפני אלאהראם. זה הרגיו את עבדאל-נאצר, והספיע לו משני

נאיצ'ר

הכצועה
פתחיה אלפאדי, שיצאה להגן על אורחיה, מתברר ננת בידה הפצועה כתוצאה מידיית האבנים.

אתן לך דוגמה: ב'65' הוזמנתי לסוריה עלידי ממשלת הבעת, זמן קצר אחרי ש' עלתה לשלטון. נפגשתי עם כל אנשי הממ' שלה, אבל לא רק איתם. דיברתי גם עם ה' אופוזיציה. היה שם אחד, מוניף אלגואז,

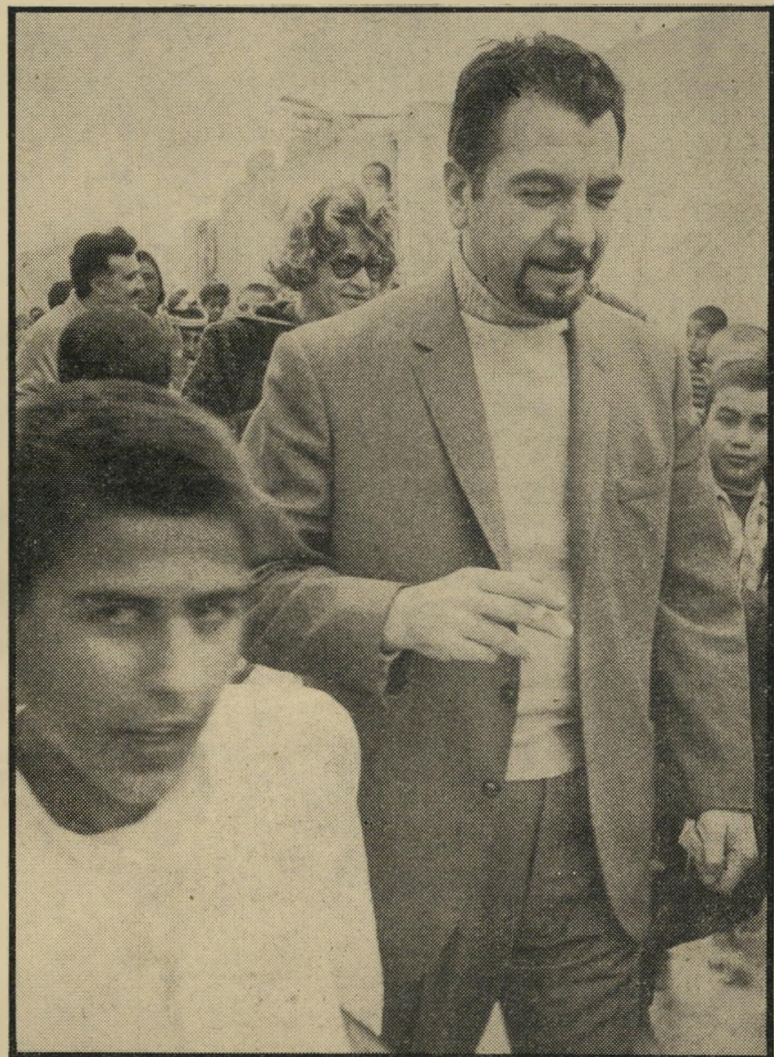
מזכיר הבעת הקודם, שירד למחתרת ושה' משטרה חיפשה אותו. היכרתי אותו בוועידת הפיסגה בקובלנקה. מצאתי דרך אליו ב' סוריה, ראיינתי אותו, ופירסמתי את דבריו בהבלטה. זה שיגע את הממשלה. מאז אסרו עלי להיכנס לסוריה.

הידידות המפורסמת ביותר שלך, אם אינני טועה, היא זו עם עבד-אלינאצר. מתי פגשת אותו לראי-שונה?

— לפני שש שנים. הוא קיבל אותנו — את אשתי ואותי — בביתו בקאהיר; לשיחה שנועדה להיות רישמית וקצרה. בדרך אליו, במכונית, הסביר לנו חסנין הייכל, שזה לא היה פשוט לסדר פגישה זו; שהיה בודאי עיתונים ותחנות-שידור בעולם הערבי שית' קפו את עבד-אלינאצר על שהסכים לראיון זה.

הגענו לביתו של עבד-אלינאצר ב'8.30 ב' ערב, ונשארו עד הצות. השיחה התנהלה בשני שלבים: החלק האישי, שמעולם לא גיליתי את תוכנו, והחלק הרישמי — אותו פירסמתי. ייתכן שהעובדה שאני מדבר את שפת הארץ עזרה ליצור את הקונטקסט ביני-נו. אבל אין ספק גם, שעבד-אלינאצר הוא איש-שיחה מקסים, היוזע לשבות את בני-שיחו. כשקמנו ללכת, הפציר בנו להישאר עוד. «תראו, אשתי וילדי באלכסנדריה בנו' פשו. יש לי כאן בית גדול, ואני לבדי. תיש' ארו עוד קצת».

כעבור יומיים באו התגובות הראשונות. (המשך בעמוד 18)

החוצה - בכבוד
כך הסתיימה התקרית. שלום כהן יצא אל הנערים הנסערים, קרא להם שהם מביישים את מסורת הכנסת-האורחים ומכתימים את שם כל הפלסטינים. «עיתונאים יש לקבל במחאות-כפיים ולא ב' אכנים!» — אמר להם — וכך אומנם קרה, כאשר יצאה כל הפמליה בחזרה לכביש הראשי, רולו נראה צועד בראש, אחריו (במשקפיים-מש) אשתו רוזי. משמאל — שלום כהן.

הרבי מוויזניץ' ונכדו החתן
גם סעודה לעניים

במדינה

דת

משמח נכד

עם נכבדה

אשרי עין ראתה כל אלה, כיום שנכפל בו כי טוב, התאספו רבבות אלפי ישראל, אנשים נשים וטף, למגודלם ועד קוטנם, לקראת קדישא בני-ברק, לכבוד חתונת נצר לגזע קדושים, הבחור החכם המהולל והמופלג הרב מנחם-מנדל, נכדו של קודש הקודשים הרבי מוויזניץ.

לכבוד היום לבשו כל אנשי שלומנו קפוטות של משי שחור ומבהיק, גרבו אנפילאות צחורות וחבשו שטרימלים של פרווה. ויבואו כולם בקול המון חוגג, צוה' לים ושמיים, שרים ומנגנים, מרקדין ו' מזמרין, לקיים מה שנאמר: «קול רינה וישועה באהלי צדיקים».

חברים טובים. רבי חיים-מאיר הא' גר בן ה'84, הרבי מוויזניץ, שחצרו שוכ' נח בבני-ברק, הוא כיום לא רק זקן הסגל האדמו'רי, אלה גם הרבי החסידי העשיר ביותר בעולם כולו. כמו כל ראש-שבט נכבד מגדל גם האדמו'ר הישיש עשרות נכדים, ובהגיעם לפירקם, בגיל 16, הוא משרד אותם עם נכדים ובנים של אדמו'רים מפורסמים אחרים.

בשבוע שעבר נערכה שוב חתונה גדולה בחצרו של הרבי מוויזניץ. היתה זאת ה' חתונה הגדולה ביותר מכל מה שראתה החצר עד היום. הסיבה: הפעם התחתנו שני נכדים של הרבי בבתי-אחת. בן-בתו נשא את בת-בנו.

בניהוד גדלו שניהם בחצר. כשהיו תינוקות היו אפילו חברים טובים. אבל כאשר מלאו למנחם ארנסטר, בן בתו של הרבי מוויזניץ, שלוש שנים, חדל לשחק עם ילדו. הוא החל ללמוד בישיבה של סבו, כשאת ראשו עוטר שטרימל מפרווה יקרה. רק לפני חצי שנה חודש הקשר בין הנער והנערה, בניהודו שגדלו באותה חצר: מנחם ארנסטר התארש עם הינדה האג'ר.

השבוע הוקצתה בחצר דירה מיוחדת בשביל הזוג, שאליה הם נכנסו למחרת לילה-החתונה.

לכבוד החתונה הגדולה נשחטו כ'5000 עופות. בכל פינות קריית ויזניץ הועמדו חביות יין בשביל הקהל הרב. אלפי גורות ציבעוניות האירו את הקרייה החוגגת. התרגשות רבה קמה בקרב הקהל העצום שהצטופף מסביב לחצר הרבי, כאשר הסבא הישיש של החתן והכלה, שהותקף בשיתוק לפני כשנתיים, קם לפתע מכורסתו ויצא בריקוד מול הכלה.

ניגונים וריקודים. חסידות ויזניץ נוסדה לפני כ'130 שנה בעיירה הקטנה ויזניץ, בגבול רומניה ופולניה. מייסד ה' שושלת, הצדיק רבי מנחם-מנדל, שהחתן מנחם ארנסטר נושא את שמו, היה בנו של אחד מתלמידי יוצר תנועת החסידות רבי ישראל בעל שם-טוב. הוא הפיץ את החסי' דית בעיקר בין היהודים יושבי הכפרים והעיירות הקטנות. יהודים אלה לא הצטיינו בלמדות יתרה ולכן הסביר להם רבי מנחם-מנדל מוויזניץ את שיטת החסידות באמצעות ניגונים וריקודים. מאז שומרת שושלת ויזניץ על מסורת הנגינה והריקוד. גם הרבי הנוכחי של חסידי ויזניץ,

הרב חיים-מאיר האג'ר, הלחין עשרות מנגי' נותריקוד המושרות בעולם כולו. לפני כ'25 שנה העביר הרבי את חצרו לבני-ברק. הוא בנה כאן בשביל חסידיו שיכון גדול ובתי-חרושת רבים. חסידי ויזניץ עובדים במפעלי היהלומים של ה' רבי, ובשבתות הם באים להתפלל בבית-הכנסת הגדול במרכז השיכון. הרבי גם בנה ישיבה גדולה ובה לומדים כ'500 בחורים.

ההווי של העיירה ויזניץ שעל גדות ה'

תמונת השבוע

תמונה זו, שצולמה השבוע בעת פתיחת קו אגד למורדות-השגל בחרמון, מראה פעוט שהובא לשם עלידי הוריו. סימן שספורט-הגלישה הפך לענמי בישראל, ופלישות-הח' מונים לחרמון ייהפכו לתופעת-קבע בארץ.

נהר שרמוש המהווה קריגבול בין פולין לרומניה, נשמר בקפדנות גם בקרייה ה' ישראלית, החסידים מתלבשים כמו לפני 100 שנה, מדברים אידיש ומחנכים את ילדיהם בחדר. במרכז חייהם עומד הרבי הפיקה, המוסיף להלהיב את חסידיו ב' שירים ובריקודים הנמשכים לעיתים שש' שבע שעות רצופות.

לנכדים ולנכדות שגדלו בחצר מתייח' סים כאל נסיכים במשפחה מלכותית.

סעודה מיוחדת. במשך ימי החתונה ערך הרבי סעודה מיוחדת לעשרות קבצ' נים מרופטים שגהרו לבני-ברק. נערכו לפניהם שולחנות מפוארים, ומלצרים הגישו להם סעודה דשנה. בראש השולחן ישבו ה' חתן והכלה, עם הוריהם. הקבצנים יצאו בריקודים, ולפני שהתפזרו קיבל כל אחד מהם מתנה מיוחדת מידי הרבי, מעט' פה ובה 25 ל"י.

האמת
העירומה

המצאתי בגד לאומי

דעתה של אן

ראיתם את זה? בחיי שזה הדגוי אותי.

אז איזושהי אגודה, שקוראת לעצמה „האגודה למען בגד לאומי“, או סתם אנב"ל, עושה לה תחרות ונותנת את הפרס הלאומי לאחד, צייר בשם משה עומר, שהמציא בגד לאומי חדש לעם ישראל.

ועוד איזה מין בגד! משהו שהוא חצי תימני, ורבע רומני, ושש עשיריות כורדי, ואחד חלקי 17 רוסי, ועוד כמה שברים אלג'יריים, בוכאריים ומשהו ממונגוליה החיצונית. זה בגד לאומי זה?

אז החלטתי להראות לכולם איך ממציאים בגד לאומי — בגד שכל חלקי העם לתפוצותיו ולמעמדותיו יוכל להזדהות עימו, שלא יעלה הרבה, ושלא יביא לספיראלה אינפלציונית בתקופה זו של הקצאת השכר.

לקחתי אחד אחרי השני את רבגדים של כל חלקי העם, ומצאתי שלכל בגד כזה מישוהו יתנגד. למה לי צרות עם שרי גח"ל, או עם הליגה למניעה, או מן המשמרות השחורים, או שהרב אתם-יודעים-מי יגיש נגדי תביעה על הוצאת דיבה ולשון הרע בסך 872.000.000.000 ל"י?

אז זהו זה. הסתכלו אם זה לא הבגד הלאומי האידיאלי. ואם מגיע לי פרס של אנב"ל, נא לשלוח אותו לת.ד. 29232 (זוכרים אותה?).

כמו בעליה השניה
מה יגידו העולים?

כמו תימניה צנועה כמו בחור ישיבה - אך כל החילוניים מהליגה יבואו לי על הראש

כמו ערביה - אבל א"י השלמה חצעה

כמו ביטניקית - אבל זה מחאים לכל ארץ
אחרת, ולא לישראל הפוריסנית שלנו

כמו חלוצה-אבל גח"ל בממשלה תחנוד אז זהו זה - זהו המכנה המשותף לכל!

ראש-העיר התחלע באמבטיה ונכגע

יורש-העצר שלו לקה בשיתוק

עסקו מדרג ב' הגיע לשלטון

מגדל להנהגה חדשה. במקום ההנהלה שחל-
תה, נטלו את השלטון עסקנים מדרג ב',
כך דרך כוכבו של יהושע רבינוביץ.
מי הוא יהושע רבינוביץ? מי הוא האיש,
שבמשך שנתיים תמימות היה אחראי לעניי-
ניהם היומיומיים של 400 אלף אורזים?
עם היכנסו לתפקיד, פירסמה העירייה
ביאוגרפיה רשמית שלו. נאמר בה שהוא בן
58, יליד וישובה שבפולין, עלה ארצה ב-
1934, כעבור שנה נכנס לעבודה במחלקה
לתעשייה של המסביר המרכזי בתל-אביב.
הוא נבחר לראשונה למועצת עיריית תל-
אביב-יפו ב-1956, כאשר השלטון היה בידו
הציונים הכלליים, ומפא"י היתה באופוזי-
ציה. כעסקן של בית ברנר, נחשב לאיש של
שרגא נצר — או מוש"ר החוטאים של מפא"י
בתל-אביב.

השניו הגדול במעמדו בא ב-1959. הימין
איבד את השלטון בעירייה, ומפא"י הכתירה
את מרדכי נמיר כראש-העיר. בין המישרות
הרבות שנפלו שלו, היו מספר מישרות של
סגן ראש-העיר. אחת מהן הוענקה לרבינו-
ביץ. הוא המשיך לטפל בענייני כספים,
ריכוז את פעולות החברות העירוניות המשו-
תות לעירייה ולממשלה.

יו במפתח העבודה אנשים ש-
ורשו את דעתו של רבינוביץ כראש-
העיר הרשמי. אבל קמו לו מתנגדים חזקים,
שטענו כי לא ייתכן להפקיד תפקיד כה
גדול בידו אדם בלתי-ידוע, שאפילו אינו
נימנה עם עסקי המפלגה הבכירים.
התקבלה החלטה לחכות ולראות. עד ל-
בחירות הבאות. רק אז תחליט המפלגה אם
יש מקום להעמיד אישיות חזקה בראש ה-

מי לא ראה סרט על הנערה הכיש-
רנית, שהיתה צריכה להסתפק בתפקיד
הכפילה של הכוכבת הגדולה — עד שלטע
חלתה הכוכבת, ובגרע האחרון נקראה
הכפילה להציל את המצב? היא מצילה אותו,
כמובן, ומכילה שהיא כוכבת בזכות עצמה.
זה לא קרה בעיריית תל-אביב.

ראש-העיר, מרדכי נמיר, נחשב לאיש חזק.
במסדרונות העירייה מספרים עד היום איך
עברו הפקחים העירוניים ברחובות, והאיצו
בסועלים לסלק מהר את החביות שהונחו ב-
יום הקודם לגידור מסלול הערלאידע. "הזקן"
יתלה אותו אם לא מסלקים את הכל היום!"
אמרו.

"הזקן" היה מרדכי נמיר. אבל בשנתיים
האחרונות אפשר היה לראות את החביות
מתגלגלות ברחובות גם יומיים ושלוש אחי-
רי האירוע הציבורי. לא היה "זקן" שיתלה
את האחרים על התרשלותם.

מחלתו של ראש-העיר באה במפתיע, לפני
כשנתיים. הוא התחלק באמבטיה של דירתו,
נחבל קשה ורופאיו עמלו להציל את חייו.
הוא הוטס לטיפול בארצות-הברית, אולם מי-
אותו יום לא חזר לאיתנו. הוא נשאר משר
תק חלקית, לא היה מסוגל לשוב לעבודתו
התקינה.

אבל גם לא התפטר. היו לכך סיבות רבות
— בחלקן משפחתיות, בחלקן מפלגתיות.
ואז הסתבר שמצבה של העירייה הגדולה
ביותר בארץ עגום באמת. לא רק ראש-העיר
משותק — אלא גם האיש שנועד לתפוס את
מקומו במיקרה של משבר כזה. כי גם כגנו
ויורש-העצר שלו, אליעזר שכטר, לקה במח-
לה קשה, וגם הוא משותק-למחצה.

כמו במיקרה של ראש-העיר, כך גם ב-
מיקרה של יורש-העיר: הוחלט שאי-אפשר
לשפוך את דמו, ולכן ניסו כל העסקנים
לטשטש את העובדה העגומה הזאת. שכטר
המשיך לכהן כחבר מועצת העירייה, ואף

זה נקרא נמיר מכונית הזבל חלפה. פועלי-הנקיון רוקנו את הפחים וזרקו
אותם על המידרכה — שנשארה מלוכלכת. לאיש לא איכפת,
כי אין פיקוח יעיל, הבוסים הגדולים אינם יוצאים לרחוב, ורקטנים עובדים בעבודות נוספות.

זכה בתפקיד חשוב: יו"ר איגוד ערי דן ל-
ענייני ביוב.
נותר חלל ריק, ושני האנשים המרכזיים
של העיר הפכו לצללים.

אילו נבחר ראש-העיר בבחירה אישית
ישירה, היו נערכות בחירות חדשות. תו-
שבי העיר היו נפרדים מראש-העיר שהגורל
פגע בו, מאחלים לו אריכות ימים ושקט —
ובחורים בראש-העיר חדש.

אבל מכיוון שהמפלגה היא הבוחרת את
ראש-העיר, ומכיוון שהשלטון מובטח על-ידי
קואליציה בין העסקנים, לא מצא איש לנכון
לתת דיווח-שבון לאזרחי תל-אביב ולבקש

סימן ההיכר העיקרי של מישר זה היא

בכל הסיפורים האלה. הישראלים כיום דור-
שיספוח. הדיעות חלוקות ביניהם רק על
הדרך לביצוע הסיפוח הזה.
ואז סיפר לי, שהוא עצמו עזמו שהה ארבעה
חודשים בשטח הכבוש, אחרי המלחמה. בין
היתר, שהה גם בתל-אביב.

אתה מאמין לו?
— על פני ניכרה הבעת-סיקפוס...
ואז?
— הוא החליט לשכנע אותי, ודחיק לי-
דבר על "הערב הנפלא אצל אותו יהודי-
ערבי בתל-אביב".

הסיפור הזה שיכנע אותך?
— אני חייב לומר שהייתי מופתע מאוד.
אני יודע שהש"ב הישראלי יעיל מאוד, ולא
קל להתחמק מפניו. לכן הביא לי ראיות
אחרות. אמר לי שיש להם הקלטות שעשו
בירושלים. הקלטות שהוא עצמו עשה אותן.

פיתרון

פירטי

מה שומעים בהקלטות הללו?
— שומעים חיילים ישראלים שרים ב-
ערבית מוחמד מאת — חלף בנאת נחמד
מת — הותיר בנות.
באמת יש שיר כזה, ואני זוכר
אותו מילותיו. אפילו רוקדים הורה
על פיו. כל המילים ערביות. ואם
איני טועה — הוא עבר לישראלים
מן הערבים.

— ובכן, דע לך שערפאת התייחס לזה
ברצינות נוראית. הוא רתח מכעס. זו הפעם
היחידה שראיתי את פניו חיוורים כסדי. הוא
גימגם. "מוחמד מת והותיר בנות?" הוא
חזר והתרתח. "אנחנו בנות, אנחנו? דם לא
רק רומסים אותנו, הם יורקים בפנינו. הם
מקללים את הנביא, הם פוגעים בכל הקדוש
לנו. את זאת לא נשכחנו".

אתה יודע, אריק, אני חושש
זה הדבר המדהים ביותר ששמעתי
תי מפיו היום. חוסר-הכנה כה
תהומי! נעבור לאנשים המרתנים.
היש כאלה בעולם הערבי?
— אין ספק. הם קיימים.

האם הם יודעים שבישראל קיים
מחנה חרול בשלום?

— כן, בוודאי. הם יודעים טוב מאוד מה
זה העולם הזה ומה דיעותיו. שמעתי אתם
מצטטים מאמרים שלמים של אורי אבנר.

באילו ארצות בעיקר?

— אני חייב לומר שאתם פופולאריים
יותר במצרים מאשר בירדן. גם בירדן מכר
רים אתכם, ויודעים מה דיעותיכם, אבל אתם
לא פופולאריים שם. בקאהיר, לעומת זאת,
יש הרבה הרואים בכם בני-שיח אפשריים.
אבל, כמובן, כל זה מדובר בעילית האינטי-
קטואלית. בקרב ההמון יש חוסר-הדעה
מוחלט בכל מה שנוגע לישראל — בדיק
כפי שכאן, אצלכם, יש חוסר-הדעה בכל מה
שנוגע לארצות ערב. אתן לך דוגמה.

הזמינו אותי לראיון בטלוויזיה הצרפתית.
שאלו אותי מדוע היתה דעת-הקהל הצרפתית
נגד הערבים ב-5 ביוני? האם כולם שכ ציו-
נים? עניתי: "הסיבה העיקרית היתה — ה-
הצהרות שהשמיעו האחראים והבלתי-אחראי-
אים מבין המנהיגים הערביים. דיברו על מל-
חמה, השמיצו איומי-השמדה.

חשבתי שהראיון לא ישודר, אבל הם שיד-
רו אותו במלואו. הגיעו אלפי מיכתבים. ו-
הנהלת הטלוויזיה שידרה אותו בשידור-אזור.
התגובה הכללית היתה: "איש לא אמר לנו
זאת מקודם. לא ידענו את האמיתות הללו.
לא על עצמנו, לא על מנהיגינו, ולא על ה-
יהודים".

שידור זה לא היה אפשרי, לולא רצתה בו
ממשלת מצרים. אין לי ספק, שהדבר מציד
על רצונה של ממשלת מצרים להכשיר את
דעת-הקהל שלה לפיתרון פוליטי. בכלל, לא
מדברים כיום בשידורים המצריים על "שיח"
בין פלסטיק, מדברים על מדיניות ההחרת
רות של ישראל. אתה מבין? מדיניות יא-
כונה — לא מדינה שאין לה זכות-קיום.
זוהי הכנה פסיכולוגית לפיתרון פוליטי.

* הוא נשמע כך: "מוחמד מאת — אה-
יוריה, חלף בנאת — איי-יה, בנאתו סוד —
אהי-יה, זאי אלהיה — איי-יה, וכו'
(מוחמד מת, הותיר בנות, בנותיו שחדרות,
כיהודים).

(המשך ממעמד 15)
שתי תחנות רדיו ציינו את עובדת היותי
יהודי: קול ישראל בערבית (בלי פרשנות),
וקול דמשק. כעבור יום, התפרסמה התקפה
קשה גם בכמה עיתונים לבנוניים. עיתונאי
פלסטיני כתב שזוהי הוכחה לקנונייה בין
עבראלי-נאצר לבין הציונות.

לקח זמן עד שקיבלו אותי כפי שאני, בכל
העולם הערבי. עכשיו, לא מזכירים את מר-
צאי היהודי. פרט לסוריה, המתעקשת לכנות
אותי "הסוכן הציוני הידוע", או "השליח
החשאי של הסוכנות היהודית".

אני מבין, שהמכר האחרון שלך
**בעולם הערבי הוא יאסר ערא-
פאת?**

— אני מוכן לספר לך עליו, אבל לא
יותר מדי. עוד לא פירסמתי את כל החומר
בעיתוני... כשהגעתי לעמאן, לפני שבועיים,
אמרתי לאנשי אל-פתח: "דעו לכם, שאני
יהודי". השיבו: "יודעים. כבר היו אצלנו
הרבה עיתונאים יהודים לפניך". אמרתי
להם: "דעו, שמאן אני נוסע לישראל". הם
ענו: "זה לא מפרע לנו". אמרתי להם: "אם
יש לכם סודות, ואתם חוששים שאגלה אותם
— אל תראו לי אותם".

הם לקחו אותי לסיוור במחנות-האימונים
שלהם. לקחו אותי גם לבסיס-יציאה שלהם,
שמהם הם עוברים לישראל, וגם לראות את
קפות המהגרי המיוחזית לעבר כוחות ישר-
אליים. נכתיב בשעת התקפה של בוקות ו-
טילים. ראיתי מקרוב מאוד את יריחו, וב-
משך הלילה שביליתי איתם בשדה — אפילו
את אורות ירושלים.

פגשתי מפקדים, ומרבית מייסדי האירגון.
גם את יאסר עראפאת, אותו היכרתי קודם
לכן, מפגישתנו בקונגרס האירגונים הפלס-
טיניים בקאהיר. שוחחנו יותר מפעם אחת.

לגיון יהודי

בתוך "אל-פתח"

מה הגילוי המרעיש ביותר שי-
שמעת מפיו?

— הנה, אתן לך סקופ, שעוד לא פורסם
אצלי. בשעת שיחה על היחסים בין אל-פתח
לבין היהודים, אמר לי עראפאת שיש לו
תוכנית להקים לגיון יהודי בתוך אל-פתח.

איזה יהודים יילחמו לצידו?

— בכלל, יש לו גישה מקורית מאוד
ליהודים. הוא מבחין בכמה סוגים. יש יהו-
דים-ערביים, כפי שהוא מכנה אותם, כלומר,
עולים מארצות המיזרח, ויש יהודים-פלסטי-
נאיים, כלומר, הצברים שנולדו בארץ. על
היהודים-הערביים הוא אומר: "יש להם יותר
זכויות על פלסטין מאשר יש לי. אולי לי
יש סתא תורכית או צרקסית, בעוד שהם
נמצאים כאן מזה דורות. איתם אנחנו נקים
את המדינה הפלסטינית".

היו לנו ויכוחים רבים. באחד הוויכוחים
על מתונים וקיצונים בישראל, אמרתי לו
שכל עיתונות העולם יודעת כיום להבחין
בין נצים לבין יונים בישראל. הוא ענה:
"אני לא תמים עד כדי כך. אני לא מאמין

אריק רולו

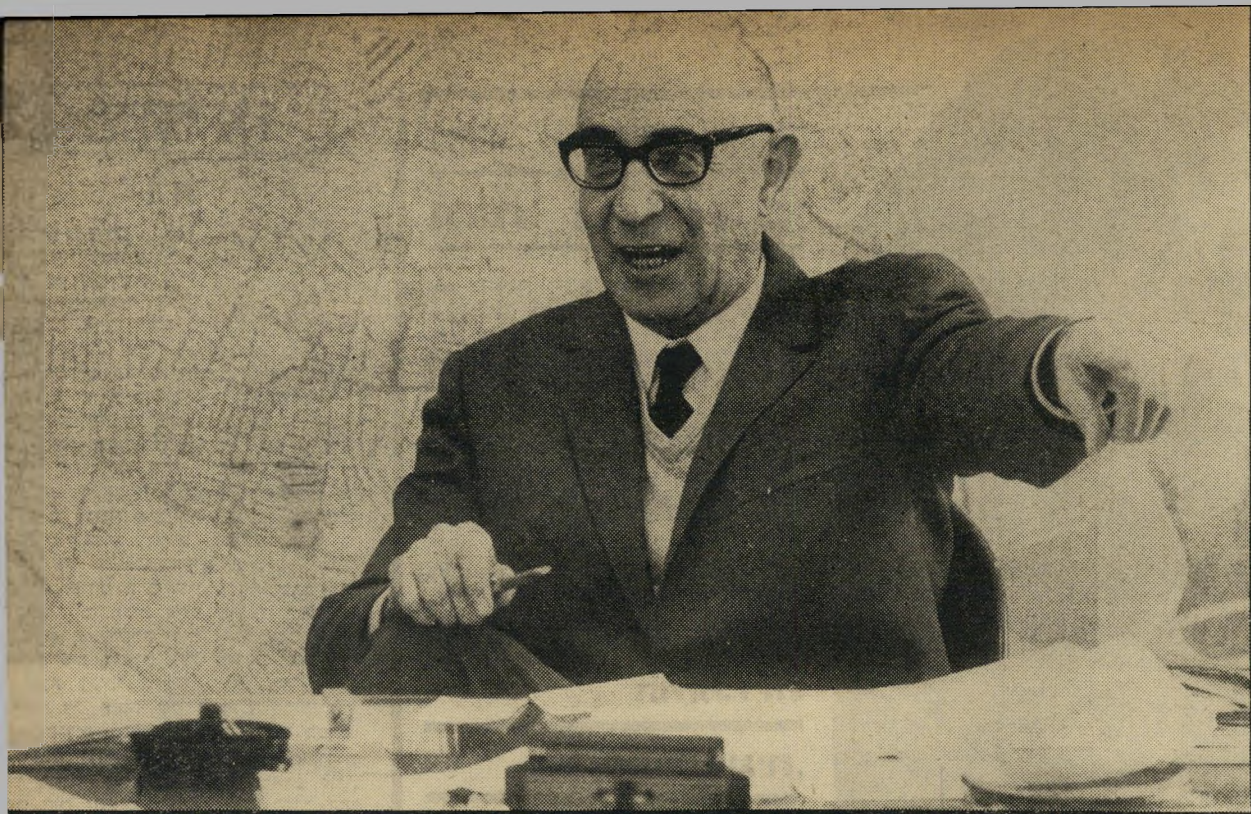
יהיה אורח

"המועדון החדש"
ביום רביעי זה 26.2, ב-8.30
בערב, בבית ציוני אמריקה
בתל-אביב.

הוא ירצה על

מנהיגי ערב —
והשלוס
וישיב לשאלות הקהל.

הופעה זו באה במקום ה-
הופעה שפורסמה בעמוד 2
של גליון זה. ההודעה על
תוכן הרצאתו של נמרוד
אשל אף היא מתבטלת.

לא חלמו שיישב על כיסא ראש העיר. הגורל העיוור — ודבקות העסקנים החולים לתואריהם — הפכו אותו במשך שנתיים תמימות לשליט על ענייניהם היומיומיים של 400 אלף אזרחיה של העיר.

האיש שעלה לגדולה יהושע רבינוביץ, מ' מלא מקום ראש העיר, הגיע למועצת העיר כאיש של שרגא נצר, אפילו פטרוניו

ההתפרקות מהרבה ערכים מוסריים — שבלעדיהם לא ייתכנו חיים ציבוריים תקינים. הדבר מתבטא באלפי צורות — החל במאות רבות של עובדים המקבלים את שכרם מבלי לתת את תמורתם, וכלה במעשי שחיתות והפקת הנאה עצמית. למשל:

● למרות שקיימת ועדת מיכרזים, המ' חליטה על הענקת עבודות לקבלנים, השתרש נוהג של מסירת אישור לביצוע העבודה עוד לפני שוועדת המיכרזים דנה בעניין. במיקרה מסויים נמסרה עבודה גדולה לקבלן, ש' הצעתו היתה יקרה ב-8% מהצעה אחרת. רק כאשר הגיעו הרינונים למימדים בלתי נסבלים, ותשומת ליבו של מבקר המדינה הוסבה לפרשה, הוקפאה העבודה. ואז הסתבר כי הקבלן הוא ידידו של מנהל המחלקה שמסר לו את האישור לביצוע העבודה.

● בשלושה מיקרים, בהם היתה העירייה צריכה לקנות רהיטים, התברר ששולם דווקא המחיר הגבוה יותר: פעם שולמו 15 אלף ל"י יותר מדי, פעם 4000 ל"י, ופעם אלף ל"י. במיקרה אחד הוסיף פקיד הקניות, על דעת עצמו, את הפרשיה המדד, שעלה מעת קניית הסחורה ועד לאסקפתה — למרות שלא היתה שום התחייבות עירונית לכך. המחיר, בסופו של דבר, הסתכם ב-30% יותר ממה שהיה צריך להיות.

● משנת 1966 עלו חשבונות המים של תושבי תל-אביב ב-50 עד 150 אחוזים. לא מפני שהתושבים השתמשו בכמות גדולה יותר של מים, אלא מפני שנבעו בקיעים ב' צינורות. ההסבר שנתנה העירייה: מי ה' מוביל הארצי אוכלים בצנרת שהתיישרה. אבל הסתבר, כי לא הצינורות הישנים הם

שירותים שמקבלת העירייה. זאת, נוסף ל' ריבית שהיא צריכה לשלם ישירות על חובי' תיה, המסתכמים ב-200 מיליון ל"י. ריבית ותשלומים על חשבון חובות יגיעו בשנה הבאה ל-40 מיליון ל"י.

● יש בעירייה מבקר פנימי, שלרשותו עומד מנגנון גדול. הוא בודק באופן רצוף את גילויי הביזבז, השחיתות ואי-הסדרים. אבל בעוד שמבקר המדינה מפרסם את מימצאיו, על-מנת שמשלם המסים ידע מה עושים הפקידים בכספו — נשמרים מימצאיו של מבקר העירייה בסוד כמס. הוא מוסר את הדו"ח שלו ישר לראש העיר, ושם פחות או יותר נקבר העניין.

אילו היה ראש העיר תלוי בבחירתם ה' ישירה של משלמי המסים, היה רואה את עצמו חייב להם דין וחשבון ותשובה על כל ההאשמות. אבל מכיוון שלא האזרחים בוחרים בו, כי אם מוזכרי המפלגה — הרי ש' נאמנותו היא אליהם. הוא דואג לאינטרסים של המפלגה — אותם אינטרסים המונחים ביסודם של מקרים כה רבים של ביזבז, ניפוח, חיפוי על שחיתות וחלוקת-שלל מ' כספי האזרח.

האיש שעלה לגדולה את דב'נוביץ?

הוא אחד הגורמים ביותר בארץ, למרות ש' ממלא מקום ראש העיר יהושע רבינוביץ' מתגאה דווקא על יכולתו המשקית. היא משלמת לנושיה ב'תעודת-זיכוי', אותן ניתן לפרוע בבנקים תמורת ריבית של 12% — דבר המייקר אוטומטית את הסחורות וה'

המתפוצצים — אלא דווקא החדשים ש' הונחו בצפון העיר. 80% מן הנזילות הן בצינורות שהונחו בשנים האחרונות, ואשר נרכשו ממיפעל הסתדרותי מסויים, שתוצרתו אינה עונה לדרישות.

● קיימת ועדת תנועה עירונית, אשר בראשה עומד סגן ראש העיר מטעם מפ'ם חיילק רמות. אחד מתפקידי ועדה זו הוא לדאוג שיהיו מספיק מיגרשייחניה בעיר, על כן אין מאשרים הקמת בניין-מישרדים, מועדון-לילה או בית-עסק גדול אם אינו מק' צה שטח לחנייה. או, אם אינו משלם 'כופר חנייה'. כספי הכופר צריכים, לכאורה, לממן הקמת שטחי-חנייה בעיר. אבל למרות ש' נקבעו קניימיה, נקבע למעשה גובה הכופר עלידי יו"ר הוועדה. קבלנים יודעים, שאם תורמים סכום למפלגה זו או אחרת, המיוצ' גת בוועדה, אפשר להוריד את הכופר מ-20 או 30 אלף — לפחות ממחצית הסכום. ה' כסף ממילא נכנס לקופה הצמאה של ה' עירייה, ומצב החנייה מחמיר בלי הרף.

● אין כימעט קבלן שאינו מחפש להג' דיל את אחוזי-הבנייה המותרים על מיגרשו. אלה המכירים את הדרך לאנשים הקובעים — ובעיקר: למפלגות המקבלות 'תרומות' — זוכים בהגדלת האחוזים. כך אפשר לר' אות שורת בתים ברחוב אחד, שכולם בני שלוש קומות — אבל אחד מהם הוא בן ארבע קומות.

● גם אחרי מלחמת ששת-הימים, כאשר החוק מחייב בניית מיקלט בכל בית חדש, ניתנו רשויות לבתים גדולים ללא מיקלטים. לפחות במיקרה אחד, כאשר גיבנה בית מישרדים גדול ליד שוק הירקות הסיטוני בתל-אביב, והוכן בו מרתף לצורכי מיקלט — הרשתה העירייה להשתמש במרתף לצר' כיס אחריים, במקום מיקלט. הדבר נעשה בהתערבותם של עסקני מע'.

● תקציב העירייה לשנה הבאה יגיע ל-182 מיליון ל"י. 90 מיליון ל"י מסכום זה ישולמו לכ-10 אלפים עובדי העירייה. מבין עובדים אלה, 1515 הם מיותרים. מצבה הכספית של עיריית תל-אביב

"דרשו ממני שוחד בעירייה!"

מתלונן שמילוביץ

ביקש בשנת 1967 רשיון מעיריית תל-אביב. הבקשה הועברה לאישור למינהל ההנדסה של העירייה. סיפר השבוע רון-אל: 'ידעתי שהמקום שלי שימש כמועדון מאושר קודם-לכן, כך שמאוד התפעלתי כש' לא קיבלתי תשובה תוך שבועיים-שלושה. ניגשתי למינהל ההנדסה. פניתי לארכיון התיקים, ופקיד בשם יהושע, עם זקן, מצא לאחר גילגולים רבים את התיק.

'ראיתי שכתוב בפירוש שהבקשה אושרה בתאריך 1.10.1967. לא הבנתי מדוע מתעכב התיק, ושלחתי לשם למחרת את השותף שלי, יוסף שמילוביץ'.

★ ★ ★

סיפר שמילוביץ: 'באתי לאותו פקיד, יהושע חוני, ושאלתי מה העניינים. הוא לקח אותי בצד והסביר לי: 'אתם צרי' כיום תוכנית סניטארית למועדון. יש לי בשבילכם מהנדס שיעשה את זה. רק שלא תעמוד איתו על המקח. כמה שיבקש תתן לו, אחרת אין תוכנית, אין אישור ורישיון'. 'אמרתי בסדר, כמה זה כבר יכול לעלות? עוד 20-30 לירות זה שום דבר.

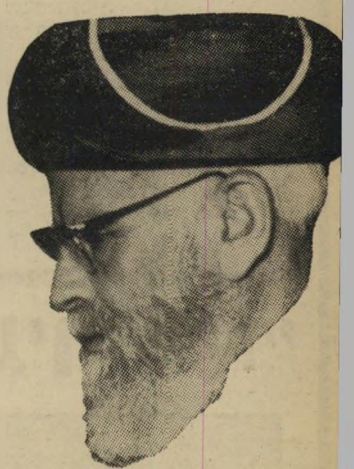
'יהושע הלך איתי עם התיק עד סוף המיסדרון. יצאנו לחצר, ירדנו שתי מדרגות ונכנסנו לאיזה חדר. היה שם אדם מבוגר, ויהושע אמר לי שהוא המהנדס רטנר, והוא יסדר לי את העניין. הוא חזר ואמר לי: 'אל, תתמקת איתו! תן לו כמה שיבקש! 'התיישבתי מול המהנדס והסברתי לו ש' אני צריך שיכין לי תוכנית סניטארית למר' עדון, ויגיש אותה לאישור בתיק. רטנר דיפוף קצת בתיק ואמר לי: 'תראה, זה לא המקום לדבר. תבוא אלי הביתה ונסדיר את

פקיד חזני

בלישכת הרב יהודה לייב לויין במוסקבה ימת רשימה, המכילה את כתובותיהם של 300 יהודים ברחבי העולם. היא הורכבה ושך 12 שנות כהונתו של הרב, וכל מי טלה פעם ברכת שנה טובה, מיכתב איחור מתנה קטנה או השאיר את כרטיס יקור שלו אצל הרב הוכלל ברשימה. כפרוס כל חג נוהג שמשו של הרב, שר א עובד-מדינה סובייטי, להדפיס במכונת יבה מיושנת עשרות מיכתב-ברכה ב רית אל כל המופיעים ברשימה. לפני שלוח, חותם הרב לויין על המיכתבים. מקבלי המיכתבים אינם מוכנים להתייחס האגרת היקרה כאל דבר שבשיגרה: מעדיפים לראות בכל מיכתב כזה מע שבא על-פי אישור מיוחד מהקרבלי, למד על יחסה של הצמרת הסובייטית ל היהודית בכלל ולמדינת-ישראל בפרט. שינוי היחס? לפני ארבע שבועות נץ מחזור חדש של איגרות מהרב לויין. עם היה זה חג שאינו רשום בסדר התי היהודיים. שלא כרגיל חתם הפעם על יכתב השמש משה מיכאלוביץ, שהתכבד ידע למכותבו כי ביום ה באדרי, בשעה ש אחרי-הצהריים תיערך בבית-הכנסת יל במוסקבה, "מסיבה נהדרת" לכבוד לו ה-57 של הרב יהודה לייב בהראש הרב אברהם שמואל ז"ל לויין. ימו תמיד עורר המיכתב ממוסקבה התי שות בקרב מקבליהו, הם מיהרו לסנן נה לעיתונות, שהוזמנו לביקור ב ית.

ותר מכולם הייתה בדליפות ובפרשנות עץ ירושלמי חשוב: הרב הראשי לישר יצחק רחמים ניסים. הוא נתן להבין, ומנה זו מרמזת על אפשרות של שינוי ס של שליטי ברית-המועצות לישראל. חוגי הרבנות הראשית, שהתיעצו עם

הרב ניסים

ניסים, אבל לא נפלאות

ד החוץ, החל ויכוח אם להיענות ונה בחיוב. היו שתי דיעות:

מוסקבה מנצלת את חגיגות הרב לשפר את תדמיתה בעולם, ולטשטש רשום הרדיפות של יהדות ברית-המועצות כל היענות להזמנה רק תסייע לה.

אסור להחמיץ שום אפשרות של ת קשר עם יהודי ברית-המועצות, ואין נוכחותו של הרב הראשי מירושלים יל להשפיע על התודעה היהודית וית של יהדות זו.

גיל היו גם בשאלה זו חלוקים שני ים הראשיים: ניסים אמר שצריך לנסות, כן אמר עמיתו האשכנזי, יהודה איכר רמן — אוטומטית — שלא צריך לנסות. יק לשלוח איגרת-ברכה בקול ישראל.

ים כלי נפלאות. החלטתו של ה יסים היתה מלוח במסע תעמולתי רב ל כתבי הצהרונים בירושלים סוננו ת סודיות מלישכתו של הרב הראשי צניחו לשגרירות פינלה, המציגת ב ל את ענייני ברית-המועצות מאז נר היחסים. אנשי לישכתו של ניסים גם רו, שבכל מיקרה תצמח תועלת רבה: (המשך בעמוד 21)

כתבה שלישית ואחרונה

מאת: נתן זהבי

ה שאלה הראשונה שכל אדם שאל, כאשר מדברים על חשיש, היא: האם הוא מסוכן? ואם כן — האם הוא מזיק לגוף או לנפש, או לשניהם גם יחד?

בדו"ח של אירגון הבריאות העולמי, ש פורסם לפני כחודש, נאמר בין השאר: "השימוש בקנביס (הצמח ממנו מוכר ה חשיש) מהווה בעייה בריאותית וחברתית, והפיקוח עליו מטעם החוק חייב להיבטשך". אבל באותו דו"ח עצמו צויין, כי הכומר חים של אירגון זה חלוקים בדעתם, ובבעיעם לערוך מחקרים נוספים על השפעת החשיש על האדם והחברה.

לרוב חוקרי אירגון הבריאות אין ספק שהחשיש מזיק, ואסור להתיר את הבעיה. ד"ר דאל קאמרון, פסיכיאטר אמריקאי ה

התמכרות

פסיכולוגית,

לא פיזית

משמש חוקר רפואי ראשי באירגון לבצרות הסמים המשכרים, טוען שהחשיש יוצר התימכרות פסיכולוגית על אף שאינו יוצר התמכרות פיזית. התמכרות פסיכוכימית לחשיש, לדעתו, יש בה כדי לעוות את חוש הזמן של האדם. הוא עלול להפוך פסיכואטי, להיתפס לחרדה ולהיות צרוי בקשיי הוצעה.

אם לוקחים כמות גדולה מחומר זה, קובע דאל קאמרון, "עלול הדבר לצוע

האם נהיה

נוק פסיכולוגי או פיזיולוגי אם משתמשים בו במתינות, ועשוי להזיק רק אם מעשנים כמויות גדולות. אנו חושבים שהדבר אינו מזיק יותר מאלכוהול וכנראה פחות ממנו. צוות אחר של מדענים ממכללת הרווארד בארצות-הברית, בראשותו של פרופסור נור מן זינברג, מרצה לפסיכיאטריה קלינית, קבע את הממצאים הבאים:

● השינויים הפיזיולוגיים אצל המעשנים היו בינוניים: אצל מעשנים טירונים גדל קצב פעימת הלב ב-16 פעימות לדקה, ואצל מעשנים ותיקים הגידול היה אף קטן מזה. לא היה שום שינוי בעלי-משמעות בק

מהמכון למחקר שליד המכון הפאטולוגי באבר-כבד. פרופסור פישר, שאינו נוהג להעניק ראיונות עיתונאיים, חיזק את דעתו במשפט ציבורי: "עישן החשיש אינו מזיק יותר מאשר עישון סיגריה רגילה". באנגליה פורסם החודש דיווח-שבון של ועדה ציבורית על השימוש בסמים בקרב בני-הנוער האנגלי. בראש הוועדה עמדה הבארנית ווטון מאבינגאר, ובדבריה הסבר לדו"ח ציננת: "סמיעישון עשויים להתגלות כבלתי-מזיקים באופן יחסי, ומסתבר שאינם גורעים מאלכוהול. הדו"ח שלנו מכון בעיקר לרשות השיפוטית, וכוחתו להדגיש שעונש מאסר אינו בא כלל בחשבון לנתפסים בהחזקת או עישון הסם".

בעייה

סוציאלית,

לא בריאותית

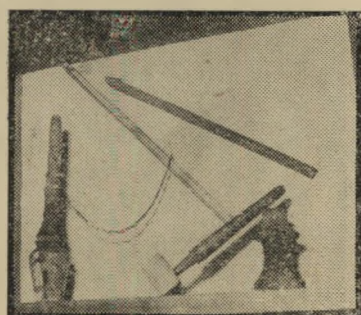
צב הנשימה. הבדיקות הוכיחו נכונות הדיעה המקובלת, כי עינו של המעשן מאדימות בגלל הרחבת כלי-הדם הדקים. ככל שגדל המינון, כן היו העיניים אדומות יותר.

● לא אושרה טענת המשטרה, כי ניתן להבחין במעשנים לפי אישוני עיניהם ה רחבים. אם דבר זה אכן קורה, סיבה — עישון בחדרים אפליב ולא עצם העישון.

● בניגוד לדיעות מקובלות אין העישון מגביר את התיאבון.

● מיבחנים פסיכוכימיים שנערכו הראו תוצאות מוזרות, שאינן יכולות להיחשב סופיות. למשל: במיבחן שבו סימנים אריטמיים ממוספרים צריכים להיות מסווגים על ידי הנבדקים לתוך הללים ממוספרים, לא הצליחו לעשות זאת מעשנים טירונים — אף שצווחצי אחרי העישון. מעשנים ותיקים שיפרו את ביצועיהם במסגרת מיבחן

● רכנו השחאות בין סמיעישון ובין אלכוהול, משום שעישון הסם גורם שינוי מצב-רוח כשם ששתית האלכוהול עושה זאת, ומשום שהסתבר — במידה ועלה בדינו לברר — שהדבר אינו גורם

אוסף של מיקרותרות ונר גילות, בהן השתמשו מעשני-חשיש בעת שנתפסו על-ידי המשטרה.

הכילים

בחושי-השיפוט ולתת למעשן תחושה של הישגים, בשעה שהוא לא עשה דבר יוצא דיק תחושה זו. זה גם יכול להרוס את כוח-היצירה של האדם. יותר, להביא לפני צעירים עובדות אלה על חשיש, כאשר להטיף נגד שימוש בסמים מטעמי מרה.

● עומת דיעה זו אפשר להביא דוגמאות רבות של רופאים מכל ארצות העולם, הטוענים ההיפך. וכך נוצר מעגל שבו דבא אחד טוען מזיק, אחר לא מזיק.

אולם חילוקי-דעות קיימים גם בישראל. אחד הרופאים החשובים שהחשיש אינו מזיק הוא ד"ר רודי, פסיכולוג וכנהל המכון לפסיכותרפיה, שהיה ראש המדר לטיפול באסירים ולמינום בשירות בתי הסוהר. "המשתמשים בחשיש", סבור רודי, יכולים להאריך ימים בלי נזק לכבב בריאותם. השימוש בחשיש יכול לכל היותר להתפתח להרגשת הכרח, כמו פעילות

אינו מדק

יותר מעישון

סיגריה!

הכרחיות אחרות אותן מסגל האדם לעבמו תוך הסתגלות לסביבתו: נקיון מוצה, פאנאטיות, משחק קלפים, ארטומניה ו כ"...

לדעתו, יחדל עישון החשיש להיחשב כמעשה בלתי-חוקי — יחדלו ממנו רבים המתמכרים לו.

כהשלמה לדעותיו של ד"ר רודי, אשר לצורך את דעותיו של פרופסור ארווין פישר

במדינה

(המשך מעמוד 20)

אם תוענק לו אשרת-כניסה, יתהדקו היחסיים עם יהדות ברית-המועצות. לא תוענק האשרה — יוכח שוב לעולם שברית-המועצות מנתקת את יהודיה מהעם היהודי. בינתיים הזמין הרב הראשי כרטיסי-טיסה לעצמו, לבנו ד"ר מאיר בניהו, למתרגם ששמו לא פורש, ולרופאו פרופ' ארנפלד. בשגרירות פינלנד בתל-אביב הסבירו באדיבות, כי אין הם רשאים להעניק אשרה על דעת עצמם. הם יכולים רק לשמש דואר ולהעביר את הבקשה למוסקבה. ואומנם הגיעה הבקשה למשרד החוץ ב"מוסקבה. רק אז התחילו פקידיו מחלקת החירות להתעניין מיהו זה משה מיכאלר ביץ שהזמין את הרב משראל. וכך, למרות שיכולים לקרות נסים ב"ברית-המועצות, אין שם נפלאות: ההזמנה אומנם נשלחה — אבל לא אשרת-כניסה.

עבודה

פרוטקציה

של הגיס

היום בו פוטר סיבוגי מיימון מעבודתו היה יום שחור בשבילו. הפועל בן ה-54, שכבר עבר שנתיים וחצי באותו מיפעל ממלכתי בדימונה, והאמין כי עתידו מובטח שם, עירער על פטוריו. גם ועד-העובדים עירער, אך התשובה הייתה: צמצומים. במאמץ נואש אחרון פנה — בתמיכת ועד-העובדים — אל אבי צפריירי, מוכיר האיגוד המיקצועי במועצת פועלי באר-שבע. הוא ידע, שמוכיר האיגוד המיקצועי יילחם את מלחמתו בדורגים הגבוהים ביותר. הפועל החדש. היום בו פוטר מיימון מעבודתו היה ה-31 בחודש ינואר האחרון. למחרת בבוקר, ה-1 בפברואר זה, התקבל פועל חדש במפעל באותו תפקיד. אברהם מויאל היה גאה מאוד בעבודתו החדשה. הוא סיפר ליתר הפועלים, כי המ' תין חודש שלם עד שתתפנתה המישרה, וכי לולא הפרוטקציה של גיסו ספק אם היה זוכה בעבודה הקבועה והבטוחה. הגיס אינו, כמובן אחר מאשר מוכיר ה' איגוד המיקצועי, החבר אבי צפריירי.

דרכי אדם

בן

או גנב

שלושת בניו של אליהו דוגל לא האמינו לטענות אביהם, כי אין לו כל רכוש או כסף. "הוא מיליונר", קבעו, "הוא רק מעמיד פנים של עני, ומסתובב תמיד עם מעיל תחת בית-שחיו המיועד כביכול למכור רה, וכל זאת כדי להתחמק מההבטחה ש'הבטיח לנו כי בהגיענו לגיל מסויים יתן לנו סכום כסף גדול."

אחד הבנים, יוסף דאואל (34), אפילו הגיש נגד האב תביעה על-סך 30 אלף ל"י, על-סמך ההבטחה שקיבל, לדבריו, מאביו. בעוד התביעה מתבררת, קיבלה פרשת-היחסים שבין האב לבניו גם גוון פלילי. "בתאריך 1.10.68, בשעה 10.00 בבוקר, נישגשתי לבקר את אמי בביתה בקריית-שרת בחולון", סיפר דאואל בכתב-אישום שהגיש נגד אביו, "הנאשם, אשר תמיד מתנהג עם אמי בקשיחות עד להתמוכסות-עצבים כדי לקבל ממנה גט, התחיל לצעוק לעברי ב'אוני עובדים-ושבים, גנב'."

"לאחר התקרית הנ"ל, פגש אותי הנאשם ברחוב יום-יום, והיה צועק עלי, גנב, אני, כאיש-ציבור מוכר בחוג רחב, אינני מעז לכת בחופשיות ברחובות, כאשר הוא מתחבא לצעדי על-מנת לגרום לי בושות." בעיקבות הסוד-הזה — זיכוי. בבית-המשפט כפר האב באשמה. לאחר שהשופ' סת, הדסה בן-עיתו, הסבירה לבן-החובע, אשר הופיע ללא עורך-דין, כי לא יוכל לתת עדות נגד אביו, משום שאין מדובר בעבירה, שיש בה אלימות, ביקש לדחות את המשך המשפט כדי שיוכל להביא עד שוטר.

אך בישיבה הבאה לא הופיע איש מהצד דים — לא התובע, לא הנתבע, ואף לא פרקליטו, עורך-הדין התל-אביבי ידידיה קמני צקי. לשופט לא נותר אלא לזכות את האב מאשמת הוצאת שם-רע שיוחסה לו. אך היותו לא צער את הבן-החובע, או את אחיו. בעיקבות סולחה שעשו עם אביהם, הסכימו לבטל נגדו אף את התביעה האזרחית. האב מצידו הבטיח שיעמוד בדברו, ויתן לכל-אחד מהם את הכסף המובטח.

מקציני השירות ע', כך, השיב: "זה הופך אותם לעדר ממושם. שיעשנו וישבו ב'שקט!"

ה אם עקול החשיש לעשות לחברה ה' ישראלית בכללה — או לחלק גדול ממנה — מה שהוא עושה ליושבי בתי-הסוהר? האם אפשר ללמוד את התשובה ממצרים השכנה, בה מעריכים את מספר המעשנים ביותר מעשרה מיליון איש?

השיב ד"ר ראובן מאיר, מנהל בית-החולים הממשלתי בבארי-עקב: "קיימת בהחלט אפשרות של ניוון העם. אם כי יש לזכור ש'תגובות מעשני-החשיש שונות זו מזו. ב'מצרים גורם העישון להידרדרות ההמונים; בהודו נעשים המעשנים תוקפניים... אם יימשך ויתרחב השימוש בחשיש אצלנו, קיימת סכנה שתוך תקופת-זמן ישתק כוח היצירה ויגבול כושר-המחשבה. זה תהליך הנמשך שנים."

הוסיף ד"ר מנחם אמיר, קרימינולוג, יועץ במשרד הסעד: "מחקרים בכל העולם הוכיחו, שכאשר מעשנים חשיש באופן כרוני — קיימת סכנה של ניוון חברתי. סמים כמו חשיש מוציאים את האדם מפעילות חברתית — כפי שזה קורה לאותם 30% מהאוכלוסיה

אפשר לומר, כי על שתי עובדות יסודיות לפחות מסכימים ככל זאת אנשי המדע ל'מיניהם:

- החשיש אינו פוגע בכושרו הפיזי של האדם;
- הוא פותח לו פתח לבריחה מהמציאות. תוך כדי כך נפגעים כמה מחושיו: חוש הזמן, חוש המציאות, חוש ההתחרות התקיפה.

האם עישון ממושך וגרחב עלול לשנות

העישון בקרב

הנוער הישראלי

ילך ויתרחב

אופייה של חברה שלימה? על כך יעידו שני ניסיונות שונים:

- לפני כ-800 שנה נוצרה בהרי פרס כת מוסלמית קנאית, שנקראה חש'שין, כלומר מעשני-חשיש. לשפות המערביות חדר שם כ'Assassins, כלומר: רוצחים. כת זו, שבראשה עמד חסן בן-סבאח, או שייך אל-ג'בלי ("הזקן מהרה"), השתמשה ברצח כנשק פוליטי ודתי. הגברים הולעטו בחשיש, והובטחו להם חייעד בג'עדן

זה, כאשר היו תחת השפעת סם.

● מושג הזמן מתמשך בעיני מעשני מריחואנה, והם אינם מדייקים בהערכת תקופת-זמן שחלפו.

בראיון שנתן השבוע פרופסור זינברג בלונדון, אמר: "סמיהעישון אינו בעייה בריאותית — כי אם בעייה סוציאלית."

מנהל בית-החולים הממשלתי בבתיים, ד"ר זאב ירמולוביץ, בשיחה עם העולם הזה: "לבית-החולים שלנו כימעט ולא הגיעו אנ'שים לטיפול בגלל חשיש. באו אנשים בגלל אופיום, פודרומול וחשיש, אך החשיש תמיד היה האחרון בשלישייה זו."

"בעוד שהאופיום והפודרומול היו מק'שים עליהם מבחינה רפואית וכלכלית, והם נזקקו לטיפול, הרי שלא היה אף אדם שנוק' לטיפול רפואי בגלל שימוש בחשיש."

על המשתמשים בסמים כמו הרואין, אופיום ופודרומול יש השפעות ניכרות מבחינה בריאותית: נזלות, שילשולים, ת'עלפויות ועוד. בחשיש אין תופעות כאלה. אפשר להפסיק לעשן חשיש — אם יש כוח נפשי לכך, ואם רוצים בכך — כמו סיגרייה.

אבל לחשיש, יש השפעות שונות — תלוי בכמות הסם ובאיכותו. לגבי השאלה הנשאלת באופן קבוע, כשמדובר בחשיש, האם הוא הופך את האדם לתוקפן — הרי

מימין נושאת את ציורו של הפיהרר הנאצי, בתוספת הכתובת הערבית "אליהר היטלר". השקית השנייה נושאת את דיוקנו של המפקד גמאל עבדאל-נאצר, בציון העובדה שזהו "משקה האושר".

שתי שקיות של חשיש או "סול" תל-אביב. השקית יות", שנתפסו בעת שהוברחו מהגנב לאזור

היטלר ועבד-אל-נאצר

סיה המצרית, שלפי הסטטיסטיקה מעשנים חשיש בקביעות. הוגה-דעות ששהה לאחר-ה'נאצרים וחקר את בעיית הסמים קבע: כל עוד יאוננו המצרים ויעשנו חשיש, מבחינה טכנולוגית לא יגיעו למצב של חברה מודרנית.

"אני בטוח שהעישון בקרב הנוער ה'ישראלי ילך ויתרחב, מבלי שתהיה לאיש שליטה על תופעה זו. כי היום העישון הוא סמל ההתמרדות נגד המימסד, המבוג'רים ומוסכמות החברה. אפשר רק להסביר להם מה הנזק הצפוי לחברה — ולקוות שיבינו!"

מאוכלס ביפהפיות. אבל כדי להגיע לג'עדן, עליהם להקריב את חייהם תוך ביצוע הוראתו של שייך אל-ג'בלי. הם רצחו כמה מגדולי המרחב — אך בסופו של דבר דעכה הכת.

● בימים אלה נעשה ניסיון מסוג אחר לגמרי — לא רשמי ולא מוגדר. המקום: בתי-הסוהר בישראל. לכאורה, אין קל יותר מאשר למנוע שימוש בחשיש ב'בתי-הסוהר, ובמשך שנים רבות אומנם ניהלו מפקדיהם מלחמת-חורמה בחשיש. מלחמה זו כימעט ונשכחה לאחרונה, ועישון חשיש הפך נוהג כימעט-גלוי ב'בתי-הסוהר. כאשר נשאל אחד

שלא. אדם בעל תכונות אלימות עלול להיעזר בחשיש או קוניאק כדי לקבל ביט'חון-עצמי לביצוע האלימות, אך לומר שה'חשיש הופך אדם שקט לאלים — לא.

בן אין שינויים אורגניים באדם לאחר עישון חשיש. אבל כל סם המשנה באופן מלאכותי את מצבו הנפשי של האדם, ויוצר תלות נפשית — הוא שלילי.

סרטים

סרט

שאסור

להחמיץ

יומנה של חדרנית (גורדון, תל-אביב: צרפת) כשנודעה למבקר הקולנוע ש-משהו לא בסדר אצלו. שהוא מתחיל להשיג תעמולת בקולנוע. הוא כבר לא נהנה מהשוד המושלם ביותר, וההאבה על שפת-הים האפרפר גורמת לו רצון עז לעזוב את ה-אולם. כשנודעה לו שהמיקצוע שלו כבר מעייף אותו, הוא נפגש פתאום בסרט כמו יומנה של חדרנית ומתברר לו שהכל היה כדאי. תנו לו סרט אחד כזה בשנה. לא

אן ויויאמבסקי ב"הסנינית"
מחשבות היושבידאש

יותר. כל העולם נראה אחרת אחרי זה. ולחשוב שהסרט הזה שכב במחשבי המפיצים ארבע שנים ואיש לא רצה להקרין אותו. איהו עולם.

זה סרט גאוני. בלי שום חכמות. הוא נותן תמונה של חברה בורגנית, שבה שורט לט ביד רמה המוסר של המדינה. הכנסיה והעצבא, והוא מראה בגאונות של גאון כמה המוסר הזה הוא אנטי מוסרי.

זה דמות המופיעה בסרט היא מעשה אמנות גדול ומושלם. ישנם קורס-כל נציגי הבורגנות: האבא הזקן המכובד והנקי, הוושב בחדר הספרים שלו, ומעיין באלבומי מים ישיבים, ומתעקש לקרוא למשרתת מרי, משום שכן הוא רגיל לקרוא לכל המשרתות, ודורש ממנה לעזוב נעלי אשה. הן נמצאות בארון שלו, והנעליים הללו גורמות לו התרוממות מינית ורוחנית, והן פרוורסיות הוות, שיש בה גם איזה עירוב של זכרונות (הנעליים מוזכרות לו משהו) וגם משהו עיני ותמימים. היא יותר נוראה מכל פרוורסיה מינית פשוטה.

ישנו הבעל. שאשתו חולנית ואינה נותנת לו לספק בעזרתה את צרכיו המיניים, והוא נאלץ לדבר על אהבה מטורפת עם המשרתות, והסצינה העצובה ביותר בסרט היא זו שבה לאחר שגואש מהחדרנית ה-יפה (ז'אן מורו) הוא מגיע אל אחת המשרתות המזדקנות, שכל חייה רק עבדה. מרי הבוקר עד הערב, והיא לא יודעת שום דבר חוץ מזה, והוא מדבר איתה על אהבה. והיא נרגשת כל כך. ובוכה. אפשר למכור את כל סרטי האושר והאהבה של ללוש וכל האשה, אחריו תמורת סצינה אחת כזאת.

ישנה האשה, השומרת בקנאות על כל כלי התחסינה היקרים בבית, ועל הנקיון המופתי, ויש לה מעבדה שלמה, באמבטיה,

ששם היא עושה לעצמה שטיפה, בחשאי. וישנו גם נציג הכנסיה. המתעניין בתאווה מיוחדת לדעת כמה פעמים נתנה האשה לבעלה לנהוג בה שלא כדרך השבע, ואין בדיק, ודורש ממנה כתמורה לא ליהנות מהדברים הללו, ולבנות גג חדש לכנסיה.

וישנו גם נציג הפועלים. איש העתיד. המשרת המהפכן, הנהנה ממעשי סטיות סאדיסטים איומים, אבל חולם על חיים מסודרים, עם אשה נאה, בבית-קפה קטן שישגשג בעזרת כספי המהפיכה.

וישנו גם נציג הצבא. כל החברה כולה. ורק ילדה אחת קטנה ויפה הורבת לה כל בוקר ליער, וקוטפת גרעיני פסל, ואוספת שבלולים, ובסוף נרצחת ונאנסה באכזריות, והשבלולים שהיו בתוך סלה מסיליים על רגליה הקטנות והחשופות. סצינה טיפוסית של בוגואל.

ז'אן מורו, שהיא כאן צעירה ומקסימה, מהווה ברוב חלקו של הסרט עניין צופה מהצד, המבקבל בשקט את כל הפרורסיות המשונות של הסביבה.

היא יותר טובה וטהורה מכל השאר, אבל המעשה הטוב שהיא עושה כשהיא נוקמת את מות הילדה, מעורב גם הוא בהרבה פרוורסיות, ובסוף הסרט היא גם נכנסת דרך המוסד המכובד של הנשואין, אל החברה הזאת שהיא רצתה לברוח ממנה.

קשה להעביר אל ביקורת, על דף גייר, את כל הגדולה של הסרט הזה. אבל כדאי לכם להאמין שכל תמונה כאן גאונית. כל דמות. כל משפט. כל אות. ויותר מזה כדאי לכם ללכת ולהיווכח בזה.

לא

לקהל

הרחב

הסנינית (פאריז, תל-אביב: צרפת) ב' ראיון שנתן דני האדום לז'אן-פול סרטר בעיצומה של מהפיכת מאי בפאריז הוא אמר: "אנחנו רוצים קודם כל להרוס את הקיים. מה לבנות אחר-כך כבר נראה. לפי התנאים שיווצרו."

זה מה שאומרים גם ארבעת המהפכנים של גודאר, החיים בתוך דירה שאלה של חברה, ובימי החופשה הקצרים שלהם מתכננים איך לשנות את העולם.

יש בהם משהו עלוב ומגוחך, ויחד עם זה חביב. הם חיים בתוך גל של ספרי מחשבות היושבידאש, עורכים התעמלות בוקר לפי הדוגמה של המשמרות האדומים בסין. מצטטים את הספר האדום של הוואנג, וזה, לכל צורך, עורכים ביניהם הרצאות עויניות וויכוחים אידיאולוגיים.

הם צעירים ותמימים. בחורה אחת מאמין זה שמרסס הכניס אור לחייה, משום ש' לפני כן היא עבדה כעוזרת-בית בדירות חשוכות, ולא ראתה איך לטאטא את ה' ריצפה. בחורה אחרת מאמינה בחשיבות העבודה הגופנית, משום שפעם, לפני ה' בחינות, היא התארכה אצל חברה וקטפה אפרסקים, ואחרי זה הצליחה בבחינות.

הם מגוחכים משום שהם רוצים לפזר את האוניברסיטאות לשנות את תרבות הצריכה המערבית, הם מאמינים בדרך של טיורר והם רק ארבעה. בסך הכל. ורוצים לעשות מהפיכה לעם שלם שאינו רוצה בה.

הם מגוחכים גם משום התמימות הילדית תית והקלילות שבה הם לוקחים הכל. ה' בחורה (אן ויויאמבסקי) הלכה להרוג משהו, והרגה בטעות מישהו אחר, משום שטעתה במספר החדר, והיא לא מתרגשת מזה, היא חיוורת והורגת את האדם ה' אמיתי. הם מגוחכים גם משום שהם מנסים להלביש על ארץ תרבותית ומתקדמת את דרך החיים שנתן מאו לארץ של עוני ו-אנאלפבתיות.

גודאר תופס את אוירת החיים שלהם בכנות רבה. יש תמונות יפות. יש בדיחות מצחיקות, מטורפות. יש צבעי יסוד מוזרים, אבל בסך הכל זהו אחד הסרטים ההרמ'טים ביותר, הסטאטים ביותר של גודאר. הוא מורכב כולו מהרצאות ארוכות, המצלי' מה זה מעט מאוד, כדי להדגים את ה' דברים, והקהל הרחב, שאינו אהב את גודאר באופן מיוחד, ואינו מתעניין בורמי השמאל של הקומוניזם, שנחשב היום כבר לימני וריאקציוני, ישתעמם.

אנשים

הציץ

ולא

נפגע

השבוע התברר איהו גיבור הוא מנכ"ל משרד החוץ, **גדעון רפאל**. היה זה בעת ההתקפה על מטוס אל-על בציריך. הכדור רים שרקו, ואחד מאנשי הצוות הורה ל' נוסעים לשכב על קרקעית המטוס. רפאל נשאר לשבת על כיסאו ולהציץ דרך החלון החוצה. "תוריד את הראש" שאג לעברו איש הצוות. "אתה לא צריך לתת לי הור' אות. צוץיק! אני הייתי קצין בצה"ל" ענה רפאל. על אף גבורתו החליט לבסוף רפאל להיות ממושע, כיאה לקצין בצה"ל, ו' השתטח על ריצפת המטוס. שניה לאחר מכן עבר כדור בדיוק במקום בו נמצא מקום ראשו של המציץ. ● תרגיל ב' דמוקרטיה ביצע השבוע **דן בראדמון** ב' ערב-הראיונות שלו, במלון היסטון בתל-אביב. היה זה כאשר הזמין לבמה את **אברהם לבנבראון**, איש רק"ח, שייצג את מפלגתו בוועידת הקומוניסטים האיסל'יים שנערכה החודש בבולוניה. רבים מ' הקהל התפרצו בצעקות: "לא רוצים בוג' דים!" "תחבייש לך להעלות איש כזה על הבמה!" "אל-פתחו!" ועוד. בן-אמון העליב את המתפרצים, הורה להדליק את האור ונערך הצבעה. רוב הקהל תמך בו, הסכים שיראיין את הקומוניסט. בעת הראיון, כש' נתקף אחד מהקהל בהיסטריה וקרא "הער' בים רוצים להרוג את כל היהודים!" התפ' רץ צעיר מהקהל, ציטט במלואה את הצה' רת אל-פתח, כי האירגון החבליני אינו רור' צה להרוג יהודים אלא להקים מדינה משות' פת ליהודים ולערבים. שתהיה לא-דתית ודמוקרטית. הוא שוטט בקריאות: "לתלות אותו!" "איפה החבלי?" "להוציא אותו!"

● בהרצאה שנשא בשבוע שעבר **גדעון האוזנר**, הוא נוכר בהלצה שמע בחצר' שה, בעת ביקורו שם לפני שנים, מפי מאר' חיו הפולנים: "במיסעדה מפוראת ב' וורשה ביקר אמריקאי רוצה לבחון האם באמת יש לפולנים הכל, והשפע אצלם רב מאשר בעולם-המערבי. מה יש לכם לה' ציע?" שאל את המלצר, הכל' השיב הלה מייד, אם כך, אני רוצה זנב-גמל מטוגן בבצל' המלצר, ואיתו מנהל המסעדה, נביר' כו. מגיין יקחו גמל? אולם כעבור רבע שעה הבחין האמריקאי, שהספיק כבר לש' מוח בליבו, בגמל המובל למטבח המסעדה. הוא התכוון להתנצל על הפקפוקים שהיו לו בקשר לאמיתות הצהרות השפע הפול'ניות, כשיגיש אליו מנהל המסעדה, אבל

וחפוי ראש: אדוני, לצערי לא נוכל לתת לך את זנב-הגמל מטוגן בבצל כפי שהזמ'נת. אבל מדוע? תמה האמריקאי, הרי' כמו עיני ראיתי גמל מוכנס למסעדה! כן, השיב המנהל, גמל יש לנו, אבל בצל אין'...

● ועוד על מסעדות, הפעם ב' השבוע התברר איהו גיבור הוא מנכ"ל משרד החוץ, **גדעון רפאל**. היה זה בעת ההתקפה על מטוס אל-על בציריך. הכדור רים שרקו, ואחד מאנשי הצוות הורה ל' נוסעים לשכב על קרקעית המטוס. רפאל נשאר לשבת על כיסאו ולהציץ דרך החלון החוצה. "תוריד את הראש" שאג לעברו איש הצוות. "אתה לא צריך לתת לי הור' אות. צוץיק! אני הייתי קצין בצה"ל" ענה רפאל. על אף גבורתו החליט לבסוף רפאל להיות ממושע, כיאה לקצין בצה"ל, ו' השתטח על ריצפת המטוס. שניה לאחר מכן עבר כדור בדיוק במקום בו נמצא מקום ראשו של המציץ. ● תרגיל ב' דמוקרטיה ביצע השבוע **דן בראדמון** ב' ערב-הראיונות שלו, במלון היסטון בתל-אביב. היה זה כאשר הזמין לבמה את **אברהם לבנבראון**, איש רק"ח, שייצג את מפלגתו בוועידת הקומוניסטים האיסל'יים שנערכה החודש בבולוניה. רבים מ' הקהל התפרצו בצעקות: "לא רוצים בוג' דים!" "תחבייש לך להעלות איש כזה על הבמה!" "אל-פתחו!" ועוד. בן-אמון העליב את המתפרצים, הורה להדליק את האור ונערך הצבעה. רוב הקהל תמך בו, הסכים שיראיין את הקומוניסט. בעת הראיון, כש' נתקף אחד מהקהל בהיסטריה וקרא "הער' בים רוצים להרוג את כל היהודים!" התפ' רץ צעיר מהקהל, ציטט במלואה את הצה' רת אל-פתח, כי האירגון החבליני אינו רור' צה להרוג יהודים אלא להקים מדינה משות' פת ליהודים ולערבים. שתהיה לא-דתית ודמוקרטית. הוא שוטט בקריאות: "לתלות אותו!" "איפה החבלי?" "להוציא אותו!"

● בהרצאה שנשא בשבוע שעבר **גדעון האוזנר**, הוא נוכר בהלצה שמע בחצר' שה, בעת ביקורו שם לפני שנים, מפי מאר' חיו הפולנים: "במיסעדה מפוראת ב' וורשה ביקר אמריקאי רוצה לבחון האם באמת יש לפולנים הכל, והשפע אצלם רב מאשר בעולם-המערבי. מה יש לכם לה' ציע?" שאל את המלצר, הכל' השיב הלה מייד, אם כך, אני רוצה זנב-גמל מטוגן בבצל' המלצר, ואיתו מנהל המסעדה, נביר' כו. מגיין יקחו גמל? אולם כעבור רבע שעה הבחין האמריקאי, שהספיק כבר לש' מוח בליבו, בגמל המובל למטבח המסעדה. הוא התכוון להתנצל על הפקפוקים שהיו לו בקשר לאמיתות הצהרות השפע הפול'ניות, כשיגיש אליו מנהל המסעדה, אבל

וחפוי ראש: אדוני, לצערי לא נוכל לתת לך את זנב-הגמל מטוגן בבצל כפי שהזמ'נת. אבל מדוע? תמה האמריקאי, הרי' כמו עיני ראיתי גמל מוכנס למסעדה! כן, השיב המנהל, גמל יש לנו, אבל בצל אין'...

● ועוד על מסעדות, הפעם ב' השבוע התברר איהו גיבור הוא מנכ"ל משרד החוץ, **גדעון רפאל**. היה זה בעת ההתקפה על מטוס אל-על בציריך. הכדור רים שרקו, ואחד מאנשי הצוות הורה ל' נוסעים לשכב על קרקעית המטוס. רפאל נשאר לשבת על כיסאו ולהציץ דרך החלון החוצה. "תוריד את הראש" שאג לעברו איש הצוות. "אתה לא צריך לתת לי הור' אות. צוץיק! אני הייתי קצין בצה"ל" ענה רפאל. על אף גבורתו החליט לבסוף רפאל להיות ממושע, כיאה לקצין בצה"ל, ו' השתטח על ריצפת המטוס. שניה לאחר מכן עבר כדור בדיוק במקום בו נמצא מקום ראשו של המציץ. ● תרגיל ב' דמוקרטיה ביצע השבוע **דן בראדמון** ב' ערב-הראיונות שלו, במלון היסטון בתל-אביב. היה זה כאשר הזמין לבמה את **אברהם לבנבראון**, איש רק"ח, שייצג את מפלגתו בוועידת הקומוניסטים האיסל'יים שנערכה החודש בבולוניה. רבים מ' הקהל התפרצו בצעקות: "לא רוצים בוג' דים!" "תחבייש לך להעלות איש כזה על הבמה!" "אל-פתחו!" ועוד. בן-אמון העליב את המתפרצים, הורה להדליק את האור ונערך הצבעה. רוב הקהל תמך בו, הסכים שיראיין את הקומוניסט. בעת הראיון, כש' נתקף אחד מהקהל בהיסטריה וקרא "הער' בים רוצים להרוג את כל היהודים!" התפ' רץ צעיר מהקהל, ציטט במלואה את הצה' רת אל-פתח, כי האירגון החבליני אינו רור' צה להרוג יהודים אלא להקים מדינה משות' פת ליהודים ולערבים. שתהיה לא-דתית ודמוקרטית. הוא שוטט בקריאות: "לתלות אותו!" "איפה החבלי?" "להוציא אותו!"

● בהרצאה שנשא בשבוע שעבר **גדעון האוזנר**, הוא נוכר בהלצה שמע בחצר' שה, בעת ביקורו שם לפני שנים, מפי מאר' חיו הפולנים: "במיסעדה מפוראת ב' וורשה ביקר אמריקאי רוצה לבחון האם באמת יש לפולנים הכל, והשפע אצלם רב מאשר בעולם-המערבי. מה יש לכם לה' ציע?" שאל את המלצר, הכל' השיב הלה מייד, אם כך, אני רוצה זנב-גמל מטוגן בבצל' המלצר, ואיתו מנהל המסעדה, נביר' כו. מגיין יקחו גמל? אולם כעבור רבע שעה הבחין האמריקאי, שהספיק כבר לש' מוח בליבו, בגמל המובל למטבח המסעדה. הוא התכוון להתנצל על הפקפוקים שהיו לו בקשר לאמיתות הצהרות השפע הפול'ניות, כשיגיש אליו מנהל המסעדה, אבל

וחפוי ראש: אדוני, לצערי לא נוכל לתת לך את זנב-הגמל מטוגן בבצל כפי שהזמ'נת. אבל מדוע? תמה האמריקאי, הרי' כמו עיני ראיתי גמל מוכנס למסעדה! כן, השיב המנהל, גמל יש לנו, אבל בצל אין'...

● ועוד על מסעדות, הפעם ב' השבוע התברר איהו גיבור הוא מנכ"ל משרד החוץ, **גדעון רפאל**. היה זה בעת ההתקפה על מטוס אל-על בציריך. הכדור רים שרקו, ואחד מאנשי הצוות הורה ל' נוסעים לשכב על קרקעית המטוס. רפאל נשאר לשבת על כיסאו ולהציץ דרך החלון החוצה. "תוריד את הראש" שאג לעברו איש הצוות. "אתה לא צריך לתת לי הור' אות. צוץיק! אני הייתי קצין בצה"ל" ענה רפאל. על אף גבורתו החליט לבסוף רפאל להיות ממושע, כיאה לקצין בצה"ל, ו' השתטח על ריצפת המטוס. שניה לאחר מכן עבר כדור בדיוק במקום בו נמצא מקום ראשו של המציץ. ● תרגיל ב' דמוקרטיה ביצע השבוע **דן בראדמון** ב' ערב-הראיונות שלו, במלון היסטון בתל-אביב. היה זה כאשר הזמין לבמה את **אברהם לבנבראון**, איש רק"ח, שייצג את מפלגתו בוועידת הקומוניסטים האיסל'יים שנערכה החודש בבולוניה. רבים מ' הקהל התפרצו בצעקות: "לא רוצים בוג' דים!" "תחבייש לך להעלות איש כזה על הבמה!" "אל-פתחו!" ועוד. בן-אמון העליב את המתפרצים, הורה להדליק את האור ונערך הצבעה. רוב הקהל תמך בו, הסכים שיראיין את הקומוניסט. בעת הראיון, כש' נתקף אחד מהקהל בהיסטריה וקרא "הער' בים רוצים להרוג את כל היהודים!" התפ' רץ צעיר מהקהל, ציטט במלואה את הצה' רת אל-פתח, כי האירגון החבליני אינו רור' צה להרוג יהודים אלא להקים מדינה משות' פת ליהודים ולערבים. שתהיה לא-דתית ודמוקרטית. הוא שוטט בקריאות: "לתלות אותו!" "איפה החבלי?" "להוציא אותו!"

● בהרצאה שנשא בשבוע שעבר **גדעון האוזנר**, הוא נוכר בהלצה שמע בחצר' שה, בעת ביקורו שם לפני שנים, מפי מאר' חיו הפולנים: "במיסעדה מפוראת ב' וורשה ביקר אמריקאי רוצה לבחון האם באמת יש לפולנים הכל, והשפע אצלם רב מאשר בעולם-המערבי. מה יש לכם לה' ציע?" שאל את המלצר, הכל' השיב הלה מייד, אם כך, אני רוצה זנב-גמל מטוגן בבצל' המלצר, ואיתו מנהל המסעדה, נביר' כו. מגיין יקחו גמל? אולם כעבור רבע שעה הבחין האמריקאי, שהספיק כבר לש' מוח בליבו, בגמל המובל למטבח המסעדה. הוא התכוון להתנצל על הפקפוקים שהיו לו בקשר לאמיתות הצהרות השפע הפול'ניות, כשיגיש אליו מנהל המסעדה, אבל

וחפוי ראש: אדוני, לצערי לא נוכל לתת לך את זנב-הגמל מטוגן בבצל כפי שהזמ'נת. אבל מדוע? תמה האמריקאי, הרי' כמו עיני ראיתי גמל מוכנס למסעדה! כן, השיב המנהל, גמל יש לנו, אבל בצל אין'...

● ועוד על מסעדות, הפעם ב' השבוע התברר איהו גיבור הוא מנכ"ל משרד החוץ, **גדעון רפאל**. היה זה בעת ההתקפה על מטוס אל-על בציריך. הכדור רים שרקו, ואחד מאנשי הצוות הורה ל' נוסעים לשכב על קרקעית המטוס. רפאל נשאר לשבת על כיסאו ולהציץ דרך החלון החוצה. "תוריד את הראש" שאג לעברו איש הצוות. "אתה לא צריך לתת לי הור' אות. צוץיק! אני הייתי קצין בצה"ל" ענה רפאל. על אף גבורתו החליט לבסוף רפאל להיות ממושע, כיאה לקצין בצה"ל, ו' השתטח על ריצפת המטוס. שניה לאחר מכן עבר כדור בדיוק במקום בו נמצא מקום ראשו של המציץ. ● תרגיל ב' דמוקרטיה ביצע השבוע **דן בראדמון** ב' ערב-הראיונות שלו, במלון היסטון בתל-אביב. היה זה כאשר הזמין לבמה את **אברהם לבנבראון**, איש רק"ח, שייצג את מפלגתו בוועידת הקומוניסטים האיסל'יים שנערכה החודש בבולוניה. רבים מ' הקהל התפרצו בצעקות: "לא רוצים בוג' דים!" "תחבייש לך להעלות איש כזה על הבמה!" "אל-פתחו!" ועוד. בן-אמון העליב את המתפרצים, הורה להדליק את האור ונערך הצבעה. רוב הקהל תמך בו, הסכים שיראיין את הקומוניסט. בעת הראיון, כש' נתקף אחד מהקהל בהיסטריה וקרא "הער' בים רוצים להרוג את כל היהודים!" התפ' רץ צעיר מהקהל, ציטט במלואה את הצה' רת אל-פתח, כי האירגון החבליני אינו רור' צה להרוג יהודים אלא להקים מדינה משות' פת ליהודים ולערבים. שתהיה לא-דתית ודמוקרטית. הוא שוטט בקריאות: "לתלות אותו!" "איפה החבלי?" "להוציא אותו!"

● בהרצאה שנשא בשבוע שעבר **גדעון האוזנר**, הוא נוכר בהלצה שמע בחצר' שה, בעת ביקורו שם לפני שנים, מפי מאר' חיו הפולנים: "במיסעדה מפוראת ב' וורשה ביקר אמריקאי רוצה לבחון האם באמת יש לפולנים הכל, והשפע אצלם רב מאשר בעולם-המערבי. מה יש לכם לה' ציע?" שאל את המלצר, הכל' השיב הלה מייד, אם כך, אני רוצה זנב-גמל מטוגן בבצל' המלצר, ואיתו מנהל המסעדה, נביר' כו. מגיין יקחו גמל? אולם כעבור רבע שעה הבחין האמריקאי, שהספיק כבר לש' מוח בליבו, בגמל המובל למטבח המסעדה. הוא התכוון להתנצל על הפקפוקים שהיו לו בקשר לאמיתות הצהרות השפע הפול'ניות, כשיגיש אליו מנהל המסעדה, אבל

וחפוי ראש: אדוני, לצערי לא נוכל לתת לך את זנב-הגמל מטוגן בבצל כפי שהזמ'נת. אבל מדוע? תמה האמריקאי, הרי' כמו עיני ראיתי גמל מוכנס למסעדה! כן, השיב המנהל, גמל יש לנו, אבל בצל אין'...

● ועוד על מסעדות, הפעם ב' השבוע התברר איהו גיבור הוא מנכ"ל משרד החוץ, **גדעון רפאל**. היה זה בעת ההתקפה על מטוס אל-על בציריך. הכדור רים שרקו, ואחד מאנשי הצוות הורה ל' נוסעים לשכב על קרקעית המטוס. רפאל נשאר לשבת על כיסאו ולהציץ דרך החלון החוצה. "תוריד את הראש" שאג לעברו איש הצוות. "אתה לא צריך לתת לי הור' אות. צוץיק! אני הייתי קצין בצה"ל" ענה רפאל. על אף גבורתו החליט לבסוף רפאל להיות ממושע, כיאה לקצין בצה"ל, ו' השתטח על ריצפת המטוס. שניה לאחר מכן עבר כדור בדיוק במקום בו נמצא מקום ראשו של המציץ. ● תרגיל ב' דמוקרטיה ביצע השבוע **דן בראדמון** ב' ערב-הראיונות שלו, במלון היסטון בתל-אביב. היה זה כאשר הזמין לבמה את **אברהם לבנבראון**, איש רק"ח, שייצג את מפלגתו בוועידת הקומוניסטים האיסל'יים שנערכה החודש בבולוניה. רבים מ' הקהל התפרצו בצעקות: "לא רוצים בוג' דים!" "תחבייש לך להעלות איש כזה על הבמה!" "אל-פתחו!" ועוד. בן-אמון העליב את המתפרצים, הורה להדליק את האור ונערך הצבעה. רוב הקהל תמך בו, הסכים שיראיין את הקומוניסט. בעת הראיון, כש' נתקף אחד מהקהל בהיסטריה וקרא "הער' בים רוצים להרוג את כל היהודים!" התפ' רץ צעיר מהקהל, ציטט במלואה את הצה' רת אל-פתח, כי האירגון החבליני אינו רור' צה להרוג יהודים אלא להקים מדינה משות' פת ליהודים ולערבים. שתהיה לא-דתית ודמוקרטית. הוא שוטט בקריאות: "לתלות אותו!" "איפה החבלי?" "להוציא אותו!"

ארץ. מי שרוצה לסעוד כתף אל כתף עם שרי-ממשלה, אלופים ועוד אנשים חשובים, יכול לעשות זאת בשלדג, בקצה רחוב בן-יהודה בתל-אביב. בעל המסעדה **יהושע** (שוקה) **רומלן**, שהוא דיג בן דיג, זוכה לאחרונה לתשבוחות מפי **ינחם ספיר**, **גורדיה מאיר**, אלוף **אריק שרון** ו' אלוף (מיל.) **עוזי נרקיס**, המרבים לאכול אצלו מאכלי דיגים. ● כאורחת ועידת המפד"ל שנפתחה השבוע בירושלים הוזמ'נה גם חברת-הכנסת **שולמית אדוני**. כחצי שעה לפני תחילת הוועידה שהתה אלוני בכנסת. שם סיפרה לידיד שפגשה: "לבשתי את השימלה הארוכה ואת הבגדים הצנועים ביותר שיש לי, ואני חולקת ל' ועידת המפד"ל. אני רוצה לראות מה זה בכלל."

חיפש

ולא

מצא

לא רק הערבים מבלבלים את הדיפלומ'טים הישראליים באו"ם. גם יהודים. ואפילו ישראלים. החקיקן **מוטי גדעון**, למשל. כאשר ביקר מוטי בניוירוק, הלך לבניין האו"ם. כשעבר במסדרון ליד קבוצה של דיפלומטים ישראלים, הוא חיקה בדייקנות את קולותיהם של שרי-החוץ **אבא אבן** ושל השגריר **יצחק רבין**. הדיפלומטים שהופתעו מביקור הממונים עליהם, החלו מחפשים אותם. לשווא, כמובן. ● ההצגה החדשה שמעלה תיאטרון השדירה, הצביעו בעד בודו, היא סאטירה פוליטית-מוסיקאית. לית, דוגמה לכך שההצגה היא פארוודיה על הבחירות המתקרבות, אפשר למצוא ב' פיומן שחבר עלידי **דן אלמגור** וה' מושר בפיו של השחקן הראשי בהצגה, **יעקוב בודו**: למה זה בכל קאריקאטור רה / מציירים אותי כמו עכבר / מה, אסור לחלום על דיקטטורה? / הדיקטטור הגדול בודויהו קיסר / מי בכלל צריך פה את הכנסת / למה לא נכניו מיטטר צבאי? / ולכבוד המאורע נדפס את / תמונתי על בול בגודל הטיבעי / את העולם הזה נטגור רה / נסתום לאורי את ה... לוע / וכל אורח ליד הדלת / ימצא כל בוקר... את דבר הפועלת. ● יעקוב בודו גרם אכזבה לאחר הצופים בהצגה מחכים לגודו ב' תיאטרון הבימה, שנערכה בסוף השבוע שעבר. אותו צופה קם אחרי ההצגה ושאל בהתמרמרות את שכנו לשורה: "חיקינו כל הערב לבדו. איפה הוא? למה הוא לא בא? רצינו לצחוק, למה הוא לא בא?" ● אכזבה נגרמה גם לשגריר החדש של ארגון טינה בישראל, **אדוארדו ביצאריו ג'וז' נפ**. הוא ערך בוילה שלו. בהרצליה פי' חות, מסיבה לכבוד **קארלוס מוטו**, סגן העורך של השבועון הנפוץ ביותר בארגון

רה / מציירים אותי כמו עכבר / מה, אסור לחלום על דיקטטורה? / הדיקטטור הגדול בודויהו קיסר / מי בכלל צריך פה את הכנסת / למה לא נכניו מיטטר צבאי? / ולכבוד המאורע נדפס את / תמונתי על בול בגודל הטיבעי / את העולם הזה נטגור רה / נסתום לאורי את ה... לוע / וכל אורח ליד הדלת / ימצא כל בוקר... את דבר הפועלת. ● יעקוב בודו גרם אכזבה לאחר הצופים בהצגה מחכים לגודו ב' תיאטרון הבימה, שנערכה בסוף השבוע שעבר. אותו צופה קם אחרי ההצגה ושאל בהתמרמרות את שכנו לשורה: "חיקינו כל הערב לבדו. איפה הוא? למה הוא לא בא? רצינו לצחוק, למה הוא לא בא?" ● אכזבה נגרמה גם לשגריר החדש של ארגון טינה בישראל, **אדוארדו ביצאריו ג'וז' נפ**. הוא ערך בוילה שלו. בהרצליה פי' חות, מסיבה לכבוד **קארלוס מוטו**, סגן העורך של השבועון הנפוץ ביותר בארגון

רה / מציירים אותי כמו עכבר / מה, אסור לחלום על דיקטטורה? / הדיקטטור הגדול בודויהו קיסר / מי בכלל צריך פה את הכנסת / למה לא נכניו מיטטר צבאי? / ולכבוד המאורע נדפס את / תמונתי על בול בגודל הטיבעי / את העולם הזה נטגור רה / נסתום לאורי את ה... לוע / וכל אורח ליד הדלת / ימצא כל בוקר... את דבר הפועלת. ● יעקוב בודו גרם אכזבה לאחר הצופים בהצגה מחכים לגודו ב' תיאטרון הבימה, שנערכה בסוף השבוע שעבר. אותו צופה קם אחרי ההצגה ושאל בהתמרמרות את שכנו לשורה: "חיקינו כל הערב לבדו. איפה הוא? למה הוא לא בא? רצינו לצחוק, למה הוא לא בא?" ● אכזבה נגרמה גם לשגריר החדש של ארגון טינה בישראל, **אדוארדו ביצאריו ג'וז' נפ**. הוא ערך בוילה שלו. בהרצליה פי' חות, מסיבה לכבוד **קארלוס מוטו**, סגן העורך של השבועון הנפוץ ביותר בארגון

רה / מציירים אותי כמו עכבר / מה, אסור לחלום על דיקטטורה? / הדיקטטור הגדול בודויהו קיסר / מי בכלל צריך פה את הכנסת / למה לא נכניו מיטטר צבאי? / ולכבוד המאורע נדפס את / תמונתי על בול בגודל הטיבעי / את העולם הזה נטגור רה / נסתום לאורי את ה... לוע / וכל אורח ליד הדלת / ימצא כל בוקר... את דבר הפועלת. ● יעקוב בודו גרם אכזבה לאחר הצופים בהצגה מחכים לגודו ב' תיאטרון הבימה, שנערכה בסוף השבוע שעבר. אותו צופה קם אחרי ההצגה ושאל בהתמרמרות את שכנו לשורה: "חיקינו כל הערב לבדו. איפה הוא? למה הוא לא בא? רצינו לצחוק, למה הוא לא בא?" ● אכזבה נגרמה גם לשגריר החדש של ארגון טינה בישראל, **אדוארדו ביצאריו ג'וז' נפ**. הוא ערך בוילה שלו. בהרצליה פי' חות, מסיבה לכבוד **קארלוס מוטו**, סגן העורך של השבועון הנפוץ ביותר בארגון

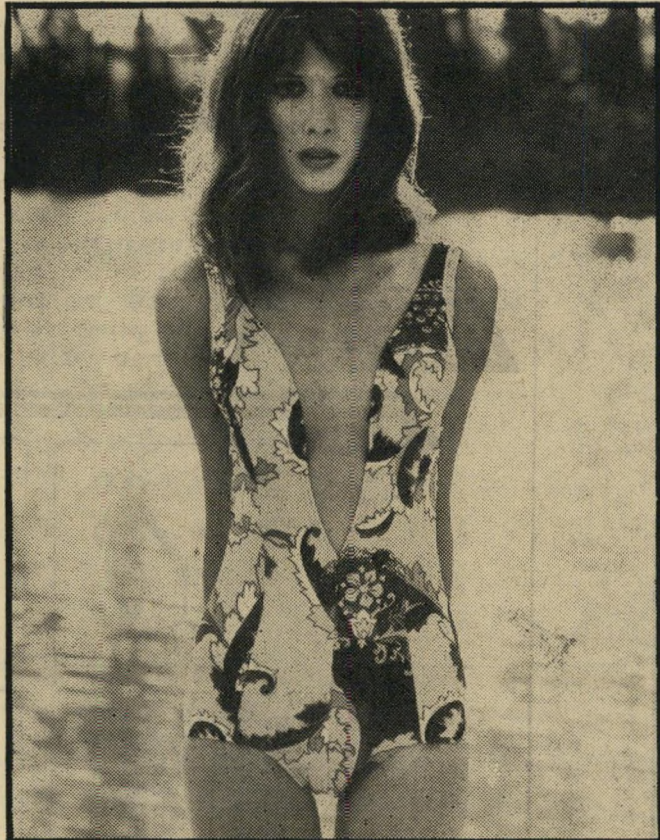
רה / מציירים אותי כמו עכבר / מה, אסור לחלום על דיקטטורה? / הדיקטטור הגדול בודויהו קיסר / מי בכלל צריך פה את הכנסת / למה לא נכניו מיטטר צבאי? / ולכבוד המאורע נדפס את / תמונתי על בול בגודל הטיבעי / את העולם הזה נטגור רה / נסתום לאורי את ה... לוע / וכל אורח ליד הדלת / ימצא כל בוקר... את דבר הפועלת. ● יעקוב בודו גרם אכזבה לאחר הצופים בהצגה מחכים לגודו ב' תיאטרון הבימה, שנערכה בסוף השבוע שעבר. אותו צופה קם אחרי ההצגה ושאל בהתמרמרות את שכנו לשורה: "חיקינו כל הערב לבדו. איפה הוא? למה הוא לא בא? רצי

„נערת שעשועים“
כך נקרא בגד
הים תוצרת בית
החרושת גוטקס, אותו מדגימה הלית קטמור. בגדיהם נועז
מאוד, עם מחשוף מלפנים ומאחור, מקושט בטיכה מלפנים.

אלגנטי
הגברת הירשטל, מתכננת האופנה של בית החרושת דיוה,
יצרה את השלישייה הזו: מימין מדגימה דניאלה סולדו,
במרכז הלית קטמור בבגדים בעל שני חלקים, ומשמאל נעמי בן-יוסף בבגד
ים, אשר אם תרצו, בתוספת חצאית או מכנסיים תואמים, ייהפך לבגד-ערב.

מה שהכינו לך לקיץ

„א-לה-קורז“
מדגימה מירי זמיר. בגדיהם,
אשר בקווי השוליים שלו ניתן
להבחין באימרה גלית, תוכנן לפי שימלה של קורז.

מחשוף
עמוק מלפנים, המגיע עד לטבור, בבגדים תוצרת
גוטקס. מדגימה הלית קטמור. לפי תחזית מתכנני
אופנת בגדי-הים, זהו המראה הצפוי בחופי הארץ בחודשי הקיץ השנה.

„דיסקומק“
זהו שם דגם בגד
הים. תוצרת בית
חרושת אלטקס, אותו מציגה אנט הומונאי.

היה ברור שישראל לא תפגר בש-
טח בגדי-הים. והנה התוכנה.
השנה יוצפו חופי-הרחצה הישרא-
ליים בבגדיים מתוצרת מקומית, ש-
לא יביישו כל בית-אופנה פריסאי.
בגדיים נועזים ובגדיים סגורים.
את הטון בשטח זה נותנים בתי
החרושת „גוטקס“, „דיוה“, „אלס-
טקס“.

חוק המשותף לכל מתכננות האופ-
נה בישראל הוא ההשראה אותה הן
מקבלות מהדוגמות האחרונות של
השמלות „ההולכות בשוק“. כך ניתן
לראות פתח צוואר זהה לשימלה
ולבגדים, גזירת חולצה תואמת של
בגדים וחלק עליון של שימלה.
הגברת הירשטל, מתכננת-האופנה
של בית-חרושת „דיוה“, נוקטת ב-
שיטה של דגמים קלאסיים שיהיו
שווים לכל-נפש. ואילו הגברת לאה
גוטליב, מתכננת-האופנה של בית
חרושת „גוטקס“, יוצרת דגמים נו-
עזים מאוד (בניגוד להופעתה השמי-
רנית).

עתה נותר רק לחכות לדגמי שמי-
לות שיועקו מאופנת בגדי-הים.

פסוקי השבוע

- **ח"כ מע"י עקיבא גוברין**, בעת דיון בכנסת על משרד-החוז: „והיות ואין הנחתום מעיד על עיסתו — הלכתי אני הנחתום ושאלתי את עיסתי, לאחר שהראתי לה התזיסים: האם אני עומד לחדש משה? והיא אמרה לי: לא.“
- **ח"כ גח"ל אריה בן-אליעזר**: „ההבדל בין השר דיין לבין השר אבן הוא בזה, שהשר אבן אבן חושב זאת ברצינות (ההצהרות על הנכוונות לחיתורים) ואני מטיל ספק אם השר דיין חושב זאת ברצינות.“
- **הנ"ל**: דיין מביא נזק רב, כי העולם על כל פנים לוקח את דבריו ברצינות.“
- **השחקן-במאי-מופרי פיטר יוסטינוב** על שתי המעצמות: „אין הן מסוגלות מבחינת צידון המוסרי להוביל לשום מקום — אלא לחלל החיצון או למלחמה הדדית.“

המשטרה! כך נלחש מפה לאוזן בין בעלי
הדיסקוסקים בתל-אביב. המושמץ היה וילי
שינהב (שינהרט), שותפם-לשעבר של
פרדריקה ורב סגל בהדיסקוסק וכי
יום בעליו היחיד של המקום. למה השר
מיצו את וילי? כי האימפלה שלו חונגה
באמת, ברוב שעות היום, ליד הנפה הצפר-
נית של מטה המשטרה ברחוב דיונוגוף.
והדיסקוסק שלו הוא היחיד שקיבל רישיון,
על-אף המסע האנטי-דיסקוסקי שעורך מפ-
קד הנפה הצפונית סגן-ניצב **אריה איב**
צן. סיפרה **נחמיה**, אשתו של וילי: „בשטח
שהמכונית של וילי חונגה כל הזמן ליד
המשטרה. אנחנו גרים בדיוק ממול לתחנת
המשטרה.“

טינה, קונפירמדו. המסיבה החלה והאורח
איננו. עברה שעה, עברו שתיים והוא לא
הגיע. יצא המארז המודאג מביתו והחל
לחפש באיזור. לבסוף מצא את העיתונאי
מתרפק על דלתות הבתים בהרצליה ומח-
פש את כתובתו של השגריר. ● בערב
אמנים שהתקיים בהיכל התרבות ושהכנסת
תיו הוקדשו לאנ- (אירגון נפגעי תאונות
דרכים), הופיע גם הזמר **יגאל בשן**,
אשר סיפר לקהל כי באותו יום ניסה ל-
בור את מיבחן הנהיגה. לשאלת המנחה
מני באואר אם עבר, השיב: „אין לי
מושג עדיין, הבוחן עוד לא שב להכר-
תו...“ ● „הוא נהיה מודיע של המשט-
רה! כל היום המכונית שלו חונגה ליד מטה

תמרורים

התארסו • החבר הרווק היחיד ש נשאר מלהקת החיפושיות, **פול מקארתי** נר, והאמריקאית **לינדה איסטמן**. לינדה היא גרושה, אם לילדה בת שש, ונצר למש-

לינדה ופול

פחות איסטמן-קודאק, בעלי המפעלים לי יצור צורכי צילום הגדולים בעולם.

נפרדו • שחקנית הקולנוע **לנה טרנר** ובעלה השישי **בוב איטון**. משך שנות נשואיהם הספיקו בנייהווג להיפרד ולהתפייס כחציתריסר פעמים, אך הפעם הו דיעה לנה כי "הפירוד הוא סופי והחלטתי".

התגרשו • הקומיקאי האמריקאי יהודי **גרושו מרקס**, 73, מרעייתו **עדנה מרס** בת ה-38. הגט ניתן על סמך "התי אכזרות ורוחנית", ובית-המשפט בלוס-אנג'לס פסק לגרושה של גרושו מזונות בסך של 3000 דולאר לחודש.

נחוג • יום-הולדתו ה-63 של מי ש מכון כחבר-כנסת מאז קום המדינה, וש-

סרנין

הספיק להיות סגן יו-אבראש הכנסת ה- חמישית ושר-הברי אות בממשלת יש- ראל — **יוסף סרנין** לין. סרנין. שגולך בבאליסטוק. פולין, למד משפטים ומר עיהמדינה בורשה, עלה לארץ ב-1933, התעסק במיקצועו ו בפעילות ציבורית עד שנבחר לכנסת ה- ראשונה מסעם ה- ציונים הכלליים, ע-

בר אחם את כל הגילגולים עד גח"ל של היום. **נפטרו •** מהתקף-לב, בגיל 67, **דויד שאלתיאל**, שבמלחמת תש"ח היה מפקד כוחות צה"ל בירושלים ואשר עד לימיו ה- אחרונים נחשב עלידי רבים כאיש, אשר ב- עטיו לא נכבשה ירושלים העתיקה במלחמת העצמאות, בסרבו להקציב כוחות נוספים לאלה שנועדו לפרוץ את חומת העיר. הוא היה בוגר ליגיון הנורים הצרפתי, ייצג את מדינת ישראל כציר במיספר שגרירויות, פרש לגימלאות לפני כשנתיים, שקע בכתיבת זיכרונותיו.

נפטרו • בגיל 67, המשורר יליד-רו מניה **איציק מאנגר**, שכתב את שיריו באדיש. שיריו הראשונים ראו אור ברומניה, אחר-כך עבר לגור בווארשה, משם עבר ל- פאריס ובמלחמת-העולם השנייה נמלט ל- לונדון, עבר משם לגניוורק. כל אותה עת המשיך ככהיבת שירים על נושאים יהודיים שונים, בעיקר על יהדות מיורח אירופה, בהשתמשו גם בגיבורי התנ"ך, אותם תיאר כגיבורי העיירה היהודית. לפני שנים אחדות עלה לישראל, בה היה מרותק עד יום מיתו למיטתו, בשל מחלה קשה.

נפטרו • מהתקף-לב, בגיל 67, בבית- מלון מפואר ליד אתונה, מי שהיה שליטה של ערב הסעודית — **המלך סעוד**. מאז הרחתו על-ידי אחיו החורג, המלך הסעודי הנוכחי פייסל, ב-1964, בילה סעוד את זמנו בבתי החלמה שונים בעולם. לפני שנתיים הוריע על החלטתו להשתקע, עם חלק מ- בניו ועשרות נשותיו, בקאהיר, אך מצב בריאותו לא איפשר לו זאת והוא נשאר באתונה.

נפטרה • בגיל 70, **זיניב אר- זועבי**, אמו של ח"כ מפ"ם עבד-אל-עזיז אל-זועבי, חושבת נצרת ובת לאחת המשי- פחות הגורלות של הגליל. מלבד בנה, מכה- גים בני-משפחה רבים במישרות מדיניות חשובות בישראל, בירדן ובסוריה. שבועיים לפני שנפטרה ביקשה מבנה לבל יסע ב- שליחות מפלגתו לחו"ל, בהסכירה שסופה קרוב.

מזרון קפיצים 'מפי' לשינה בריאה

לצנוח על הכר הרך, להתפרקד על המזרון הטוב, לעצום את העיניים ולשקוע אל עולם השינה... לישון... לישון... 1/3 מחייך הנך ישן. מחקרים רפואיים הוכיחו כי איכות השינה עשויה לחפות על הכמות. איכות שינה טובה תלויה במזרון עליו אתם ישנים. נסו את מזרון הקפיצים של "מפי", המזרון החדש "הנושם", שאינו 'מזיע'. הקפידו לראות את סמל "מפי" על מזרון הקפיצים. סמל "מפי" סמל איכות.

מזרון קפיצים של מפי אין צורך לנקות, הוא מאוורר באופן תמידי.

הידעת כי 89 אחוז מאוכלוסיית אירופה וארצות הברית ישנה על מזרונ קפיצים.

מזרון קפיצים מפי קל במשקל קל לטלטל קל לטיפול

איוו גמישות נפלאה, מזרון קפיצים מפי הינו עמיד בכל מצב, חוזר לצורתו ונראה תמיד כחדש.

ביה"ר ואלום תצוגות למזרונים ורהיטים: נתניה, אזור התעשייה טל. 053-2915

דחף

מכון פסיכולוגי

היפנוזה וטיפול בכל הבעיות הנפשיות. מבחני אישיות

בהנהלת ד"ר רזניק בחיפה טלפון 69300 ובתל-אביב ז'בוטינסקי 32 מ"ש 15.00 עד 18.00

"ציפרוני"

סוכנות לאינפורמציה וחקירות פרטיות טלפונים 757613, 623001 • רחוב החשמל 8, תל-אביב

✱ איתורי כתובות ✱ חקירות מסחריות

העולם הזה

לולהיט

מי רעב ללחם, מי? שתי להקות-קצב ישראליות חזרו עטורי תהילה וזמון!

סחבו חתיכות מהסורים

„האריות“ כמו לורדים בלונדון

„הצ'רצ'יים“ מגיעים לחיפה

חזרה הקלטה שון

שמעתם? — סיפרו מפה לאוזן — האריות רעבים ללחם באנגליה. הם מתקיימים על מנה פלפל ליום, במיסעדה ישראלית. אין להם עבודה והם לא יודעים איך יאספו כסף לחזור...

והצ'רצ'יים? מיסכנים. נתקעו בדומרק. בלי רשיון-עבודה. האנטרישים כאלה. בארץ הם היו פירמה — אז חשבו שיוכלו לכבוש את הבלונדיות של סקאנדינאביה. אתם תר או עוד איך שהם יחזרו ויתחננו שיתנו להם להופיע כאן...

בשבוע שעבר חזרו הצ'רצ'יים לישראל, ובחודש הבא עומדים לחזור גם האריות. מזירעב? סובלים מתת-תזונה? ההיפך. הצ'רצ'יים חזרו מיקצועיים פי שבע, מגני ברמה של להקות אמריקאיות מפורס-

זה, יצאנו לדיסקוטק, והחברה הכירו שם שתי בנות אנגליות. העיקר, מכאן לשם, התחילו לרקוד איתן. בהתחלה שייק — אחר כך צמוד. אבל מה — הם לא שמו לב ששתי הבנות באו עם שני צעירים ערבים מסוריה...

„כשראו הסורים שהבנות עברו לשבת איתנו, ניגשו אלינו ובאצבע מול הפרצוף אמר אחד: באיזו רשות אתם לוקחים את החברות שלנו? אני כבר ראיתי מכות, ועינתי לו בערבית: יה, חביבי, תלך מפה מהר!“

„בהתחלה הוא לא הבין מה קורה ושאל אם אני ערבי. אמרתי לו: לא, יה חביבי, אני ישראלי.“

„רק שמעו את זה, קיפלו את הזנב והלכו וישבו בצד...“

תוך הזמן הקצר מאז הגיע ארצה, הצליח סבאן להשיג לאריות חזרי הופעה שלושה חודשים רצופים. הוא משוכנע שהסיגנון שרכשו להם בחו"ל — יכבוש את לב כל חובבי הקצב בארץ.

שונה לחלוטין הוא מצבם של הצ'רצ'יים. לים. מהיום בו ירדו מכבש האוניה בנמל חיפה — אין הם מוצאים את מקומם בעולם הקצב הישראלי. כשהופיעו בדומרק זכו להצלחה עצומה בהיותם להקה בסיגנון „להקות המתחרות“ האמריקאיות, המנגנות מוסיקה פסיכודלית ובלוז.

„כאן בארץ לא מבינים את זה“, קובל זמר הלהקה, כטאן סרלומון. „אופנת הקצב בארץ מפגרת בשלוש שנים לפחות. לפני שנתיים לא רצו לשמוע כאן מוסיקה-נשמה, כשזו הייתה האופנה בכל העולם. עכשיו, כשגילו כאן את מוסיקה-הנשמה — המיקצב הפסיכודלי ומיקצב הבלוז שליטים בעולם.“

„אני מסתכל על הפרצופים של החברה שבאים למועדונים. הם עומדים ליד הכמה ומסתכלים עלינו בעיניים ריקות ומטומ-טמות, שלפעמים יש לי חשק לתת לכל אחד בעיטה בפרצוף. אנחנו לא מוכנים ב-שום אופן לחזור לפיזיונומים המיסחריים ול-העתיק להיטים. או שנצליח לתוך את ה-קהל למוסיקה טובה — או שניאלץ לצאת שוב לחו"ל...“

אז אם אתה לא רוצים לאבד להקה מצוי-ינת כמו הצ'רצ'יים, תחליפו מהר את ה-פרצופים!

דון. „קיבלנו מפיליפס 2500 לירות סטרלינג כדמי-קדימה עבור הרחמים בתקליט. זהו סכום שלא הרבה להקות אלמוניות זוכות לקבל אותו בחוזה ראשון...“

אבל עד שהגיעו אל החוזה הנכסף, היה סבאן חייב לצעוד בנתיב-הייסורים הרגיל של ג'ונגל-הפופ הלונדוני. מאמרגן אחד לשני, מחברה אחת לשנייה. כל אותי זמן עברו האריות כימעת ללא הפסקה, במוע-דונים שונים ברחבי אנגליה.

„ערב אחד“, מספר סבאן, „אחרי העבו-

מות. האריות חוזרים כשבכיסם חוזה-הקלטה שמן עם חברת פיליפס, ופיזמון של צמד המלחינים הווארד ובליקלי, שהוקלט בשי-בוע שעבר.“

שם הפיזמון אהבתנו גדלה וצומחת, ומי ששמע על האחד ובליקלי, מחברי שרשרת להיטים של דייב די ולהקתו, לא צריך הרבה דמיון כדי לראות לאן עשוי הפיזמון להגיע.

„אני לא מפתח לספר“, אמר אריה סבאן, אמרגן האריות, שחזר השבוע ארצה מלונ-

האם בעלך מקנא?

משתדלת שלא לשיר פיזמונים שלו. הוא גם לא רוצה לכתוב לי, מפני שהוא תמיד חושש שהם לא יהיו ברמה מספיקה ויסקלזו-לי. במשך השנתיים מאז השתחררה מן הצבא, הספיקה שולה להשתתף במחזמר איי לייק מייק, וכיום בהצגה הכפיל. כיצד כל הדב-רים הללו מתפשרים עם חיי-המשפחה של הזוג הצעיר? „בעלי איננו מקנא“, היא אומרת. „יש לי מזל שאני לא נשואה לפקיד בנק. בעלי נמצא באותו שטח, והוא מבין שחיים כאלה הם חידוק, שאי אפשר להיפטר ממנו...“

רות לקראת הופעתה בטלביזיה. התמימים ביניכם, שראו בשבוע שעבר את שולה בהופעתה המצויינת בתוכנית אולפן עגול, חשבו, בוודאי, כי היא באמת שרה לי-מיקרופון בהופעה חיה. ובכן, האמת היא כי ברקע התנגן התקליט, ואילו שולה רק ליור-תה אותו בתנועות השפתיים המתאימות. שולה נשואה לאבינועס קורן, מי שהיה מפקדה בלהקת הנח"ל. אבי הוא כיום פיז-מונאי מבוקש, מחבר מילותיהם של להיטים עבריים רבים. „אבל אנחנו מקפידים לשמור על קאריירות נפרדות“, אומרת שולה. „אני

שולה חן, תגלית המלביזיה הישראלית

השכנים בבית הרביקומתי ברמת-אביב, בו מתגוררת שולה חן, חשבו בוקר אחד שה-מיסכנה לקתה בשיגעון-גדול. מתוך דיר-תה בקעו ללא הרף צלילי אחד מפיזמוניה, כשנגמר הפיזמון, מיד הושבה מחס הפסיפון לתחילתו, וחזר צלילה. אילו הציצו לתוך הדירה, היו משתכנעים ששולה באמת השתגענה. היא עמדה ליד ה-פטיפון, ובתנועות-שפתיים לא קול שרה יחד עם קולה העולה מן התקליט. אבל מי שמתמצא קצת באמצעי התקשורת ההמונית המודרנית, היה מבין מייד: שולה עושה חז-

חתונת הבוק של אדמו

כל הרבילויות שקשרו את שמו של סלבטורה אדמו ברומנים ובתוכניות נשואין עם נסיכות ונערות-זוהר — התנפצו כבועת סבון. לפני זמן קצר נודע כי סלבטורה נישא בנשואים-סתרי ל-ידידתו מזה 11 שנה, ניקול די-אן.

אדמו הכיר את ניקול כאשר היתה בת 10. אביו, עבד בחנות הרהיטים של אביה.

עשרת הלוהטים

ההפתעה הגדולה של השבועיים האחרונים בשוק התקליטים הישראלי, היא זינוקו של אריס סאן למקום השני, בפזמון שהושר על ידו בתוכנית הטלוויזיה "הים שלי". וזהו הדירוג:

1. אוכיהידי אוכיהידי — המארזי (סי.בי.אס.).
2. מלאכה — אריס סאן (א.ז.ר.).
3. כומפאם — אריס סאן (א.ז.ר.).
4. תפידה קסנה — אריטה פרנקלין (אטלנטיק).
5. צ'ואי צ'ואי — אוהיו אקספרס (בודה).
6. רחמים — לואיג'י (התקליט).
7. ריקודי דצילי המוסיקה — סלי (סי.בי.אס.).
8. קעזם לא אעזבך — ניקול קרואזי (הד-ארצי).
9. ריי קינג וחבורתו (מאריד-נגו) (סי.בי.אס.).
10. שנתי היא יום — המקסימים (סי.בי.אס.).
11. הדי ג'ור — החיפושיות (אי.א.א.י.).

אמא של כוכב

רציתי שיהיה סכנאי-שיניים!

כשעוזי מתרגם לעברית. "פעם רציתי שהוא יהיה סכנאי שיניים, מפני שאביו המנוח היה רופא שיניים ורצינו שעוזי ייכנס למקצועו."

עוזי ואמא (1949)

עוזי פוקס

לא קלאסית. אבל זמרים לא. מכירה. רק אלבים פרסלי. אני שוכעת מהתקליטים של הבן שלי. כשבאנו ארצה מרומניה, הוא היה בן שנתיים. בהתחלה חסבנו שהוא יהיה רק דן. כי בגיל 6 חיינו בחתונה והוא וקד. היה שם אמרגן גדול אחד, שאמר שהוא יהיה כישרון גדול בריקוד.

כך מספרת אמא של עוזי בשפת אמה.

עם כל תקליט-תקליט חנים

י פורים, תקליט חנים, מעניקה חב', "הד-ארצי" לכל הקונה תקליט ארד-נגו של "הד-ארצי".

יגמא: כל הקונה את התקליט החדש, נגונים חסידים ושירי בת" מפי שלמה ניצן ונירה רבינוביץ — יקבל חנים תקליט רים לילדים הכולל ארבעה שירים עליונים.

נויות התקליטים תמצאו מבחר מגוון של תקליטי "הד-ארצי". לאחרונה הופיעו תקליטים, "שירי ברסאנס" מפי יוסי בנאי, "התאומים" בקטעים נבחרים כניתם החדשה, "רבקה מיכאלי בירושלים העתיקה", "מסיבת ריקודים" בבצוע טין מוסקוביץ ותזמורתו. מוסיקה לרקודים — "אומברטו קאנונה ותזמורתו" שירי עמים, להיטים ותקליטי ג'ז.

קליטי "הד-ארצי", כל תקליט — להיט

"אני אצבע את השלכת בירוק"

מפי יורם ארבל

3 ל"י תקליט הד-ארצי

בצמרת מצעד הפזמונים "שיר לאלמונית"

מפי גבי ברלין

3 ל"י תקליט הד-ארצי

"הכוכבים הכחולים"

בתקליט פסטיבל הקצב

תקליט ארד-נגו של הד-ארצי

"הכוכבים החדשים"

בתקליט פסטיבל הקצב

של הד-ארצי תקליט ארד-נגו

...חשבו שזה תורכית

כאשר הציעה חברת תקליטים הולנדית לדוד ("זמר הים האדום") כחן להקליט פזמון מיסחרי, ישב אמרגנו רפי ("גלסון") וכתב, תוך כמה דקות, מילים אנגליות לפזמון הטורקי המפורסם איסטמה באבאצ'ים. כדי לשמור על האופי המזרחי של הפזמון, הצליחו רפי ודודו להוסיף כמה קריאות בטורקית. אבל נזה לעשות כשלא יודעים אף מילה בטורקית? במקרה זאת אפשר לשמוע את דודו צועק באמצע הפזמון בעברית: "חצקיל, חקום כבר, חברה, מה נשמע באילת?" סכנאי ההקלטה ההולנדים היו משוכנעים שאלה קריאות בטורקית והשאירו אותן על התקליט. ● סוף-סוף יש גם לנו תזמורת-ליתוי ראוייה לשמה, לצורך הקלטות. "הכוכבים של פיאמנטה", שעברו מהג'ז אל הפופ כתזמורת ליתוי של אריק איינשטיין — מוצפים עתה הזמנות לספק רקע מוסיקאלי להקלטות של ישראל גוריון, אריק לביא ועוד. ● ללהקת התנועה יש מחליף — ריק פרייס. הוא כבר נכנס להרכב במקום טראכור בארטון. ● להקת הביטניקים החליטה להישאר בארץ שבועיים נוספים, לאור הצלחתה הרבה. מישראל נוסעת הלהקה ללונדון, כדי להקליט פזמון תחת סיקורו של המפיק המוכשר ביותר באנגליה כיום — ג'ימי מילר. הוא הפיק, בין השאר, את מאריד-הנגו האחרון של האבנים המתגלגלות ואת להיטה הגדול של התנועה — דרך בלאקברי.

מילר

במדינה

עסקים

ערכו של

נייר-ערך

"שלום, אני נציג בנק ישראל, ובאתי להחתים את כבודו על רכישת ניירות-ערך. כבודו בוודאי יודע כי זו השקעה בטוחה ומבטיחה לכספו."

"שלום, אני מייצג את הממשלה, ובאתי להציע לכבודו דרך בטוחה ומבטיחה להשקיע את כספו — רכישת ניירות-ערך."

אלה הן רק שתיים מהצורות בהן הש"ת ממש, לטענת המשטרה, האדונים אברהם קאופמן ומשה שומר, סוכני חברת שלום חיסכון בע"מ מירושלים, כדי להחתים אנשים על ניירות-ערך במחיר גבוה מערכם.

תנודות בשערי המניות. לדברי נציג המשטרה, נתגלתה המיממה כאשר התחרטו לקוחות מייד לאחר הרכישה, באו לחברה וביקשו את כספם. אז התברר להם שהחברה מוכנה לשלם רק את מחצית הסכום. "יש תנודות בשערי המניות וניירות-הערך השונים", הוסבר להם, "לכן ידו ערך הניירות שרכשתם."

בסוף השבוע שעבר הובאו שני הסוכנים נשואיהם אל בית-המשפט, שם טען בא"כ המשטרה כי הפרשה תצריך חקירת כ-100 עדים. אך השופט, אברהם מובשוביץ, יחליט לשחרר את השניים תמורת חתימה שלהם על נייר-ערך — כתב-ערבות על-סך 1000 ל"י כלי-אחד.

התנחלות

תיבות-הדואר

— התאחדו!

לידי הסטודנט התל-אביבי משה רו הגיע החודש מיכתב מורה, שנשלח על-ידי תנועת צעירים לעלייה והתנחלות בארץ-ישראל. הר"ר דיע לו אברהם גרוברט, ממזכירות התנועה: "מאחר וגילית עניין בתוכניות התנועה, הגנו להודיעך את ההתפתחויות האחרונות."

בטרם ביקש רו (21) לדעת את ההתפתחות חיות האחרונות, רצה לדעת כיצד הגיעו אליו. בשום אופן לא יכול היה להיזכר שכתב איפסם לתנועה הזאת, או לכל גוף אחר המסתר מאחורי תבנית-דואר 28032, ת.א.

תמיכה מיזדלית נרחבת. מאחר ורמיכתב צורף מיספר טלפון, חייג רו הסקרן את המיספר. "דפוס ברכה — שלום", שמע, כשהורמה השפופרת בצידו השני של הקו. בעל הדפוס, אלי ברכה, הוא חבר התנועה, כך התברר לו. הלה היפנה אותו לצעיר רמת-גן, אסא זליקוביץ', הנימנה על ראשי התנועה. "הכוונה היתה להקים התיישבות בסביבות ירושלים", סיפר אסא, "בשטחים המשוחררים, כמובן. היינו גרעין של 40 חברה פה, ועוד מיספר דומה של חברים בקבוצה בחוף-לארץ. אבל מאחר שמה ש-קשור לעלייה דורש תקציב גדול, היינו זקוקים לתמיכת השליטנות. לשם-כך פעלנו שנה להשגת אישורים שונים. נפגשנו עם יגאל אלון, עם אלוף-מישנה שלמה גזית, כנציגו של שר-הביטחון, ואפילו מלישכת ראש-הממשלה הבטיחו לנו פגישה, אבל מעולם לא נקבע לה תאריך."

למרות שבמשך שנה של פעילות הישגנו תמיכה מילולית נרחבת, משרים ומוסדות, הגענו למבוי סתום, ואינו רואים אפשרות להמשיך בפעולה. כך שלמעשה תנועת צעירים לעלייה והתנחלות בארץ-ישראל שבה קה חיים, ואיננה עוד."

ציפייה למיכתב הבא. הנאום היה ארוך לא פתר את התעלומה כיצד ידעו לשלוח מיכתב דווקא לרו. רק אחרי שאלות גילה אסא, כי את השם והכתובת קיבלה תנועתו מהתנועה למען ארץ-ישראל השלימה. וכיצד הגיעו שמו ומענו של רו לתנועה למען ארץ-ישראל השלימה? מהתנועה ל-סיפוח שטחים משוחררים, שביקשה מצעירי רים הרוצים להתיישב בהאחוות בביקעת-הירדן לכתוב אליה, אל ת.ד. 6484, תל-אביב. רו כתב לת.ד. 6484 בעת פירסום ה-מודעה לפני כארבעה חודשים, וכתוצאה מ-מיכתבו הוזמן להצטרף לקיבוץ גולן, אליו העבירה התנועה למען ארץ-ישראל השלימה את מיכתבו, שהגיע אליה מהתנועה לסיפוח. עתה מצפה רו למיכתב הבא, שיבהיר לו שעוד קבוצה קיבלה את כתובתו מהאיגוד הסמוי של תנועות-ההתנחלות, ש-מספרן כפי הנראה כמספר תיבות-הדואר.

היא
שונה...
היא
אחרת!

קשה להסביר זאת למי שלא
הריח את ניחוח הטבק שלה
ולא שאף את הארומה
העשירה של התערובת המיוחדת
של "כנסת פילטר".
אם גם אתה סקרן לנסות אותה,
שאל עליה בקיוסק הקרוב.

20 סגריות (85 מילימטר) — 1.1 ל"י

כנסת
פילטר

"בדוק את האינטליגנציה שלך"

מאת ד"ר ג. אייסנק
בספר 8 מבחני I.Q. שלמים עם
פתרונות המאפשרים למבוגרים
וצעירים לבדוק את מנת המיטל
שלם. הספר מומלץ במיוחד
לאלה העומדים בפני
מבחנים פסיכוטכניים.
המחיר 4.40 ל"י
להשיג בכל חנויות הספרים
המפיץ:
מרגליות, מלצ'ס 38 תל-אביב.

צלומי פורים בצבעים על סרטי KODACOLOR בפוטו

"קולורית"
רחוב אבן-גבירול 66,
טלפון 231666, תל-אביב

מ.ה.ד. מחשבים אלקטרוניים

מודיע על המשך ההרשמה לקורס ערב

לתכנות למחשבים אלקטרוניים בחודש מרץ

מסגרת הקורס כוללת כ-250 שעות הוראה בנושאים: תכנות, תכנון ובחינת שיטות לעיבוד נתונים אוטומטי על מחשבים אלקטרוניים מטיפוס I.B.M./360. ההרצאות יתבססו על לימוד בסיסי של 3 שפות תכנות ASSEMBLER, COBOL, R.P.G.

מספר המקומות בכיתות — מוגבל

לפרטים נוספים והרשמה פנה למשרד החברה, בנין אל-על, רח' בן-יהודה 32, תל-אביב, חדר 616, טלפון 58537.
לקבלת פרוספקט (חינם) כתוב אל: ת.ד. 26068, תל-אביב.

ביום החמישי, 27.2.69, החל מהשעה 19.30 וב-20.00 ניתן יהיה לראות ולשמע זמרות כמו ריטה פאבונה, מילבה, מרי הופקנס ו- אחרות, כפי שנראה שעה שהופיעו בפסטיבל הזמר הידוע בסדרמו. כמובן ששם השידור היה חי, וכל אירופה ראתה את המופע. אצ- לנו, כמובן, ישודרו קטעים מצולמים וערו- כים. ב-21.00 מבט לחדשות וב-21.30 יוכיח יגאל אפרתי, מנהל רשות-הסרטים של שירות תי ההסברה, כי הצליח לחדור גם לטלוויזיה עם ביעור הבערות של יצחק ישרון, שלא עשה עלינו כל רושם שעה שנאלצנו לראותו בבתי-הקולנוע. ב-21.45 יסוחחו חברי מש- קים על חידושים אחרונים בהיי החברה וה- עבודה בהתיישבות המישקית. אין ספק ש-

★ אפשר לראות
★★ רצוי לראות
★★★ חובה לראות
● לא כדאי לראות

הולנוע

סרטים חדשים

הסינית (פרס, תל-אביב) סרט שביים ז'אן-לוק גודאר לפני מיספר שנים, והוא עוסק בנוער של מהפכת מאי (עוד לפני מה- פכת מאי), החי ויונק מסיסמאות מאו-מרקס- מרקוזה. הביקורת העולמית מסתייגת ממנו בדרך כלל, וכדאי לקחת שההצלחה או ה- כישלון שלו לא ימנעו מבעלי קולנוע פרס להמשיך ולהציג את גודאר. שתיים מהיצי- רות המיסחריות ביותר והטובות ביותר שלו (פיירו המסונע וסוף השבוע) יזכו כאן ב- וואי להצלחה גדולה.

יומנה של חרנית (גורדון, תל-אביב) סרטו של גאון-הקולנוע לואי בונואל, סאטיר- דה חברתית המספרת על משרתת (ז'אן מור- רו) בבית בורגני פשוט, הגיע למסך ללא שום הכנה מוקדמת, מבלי שמבקרי-הקולנוע יסבירו לקהל מה הוא עומד לראות. חבל מאוד. משום שהיום כל אדם מודרני, הידוע מי הוא פינטר או בקט, צריך לדעת מי הוא בונואל, וכשם שמכניס את הקהל לקראת הצגה של בקט, כך צריך להכין אותו לקראת סרט של בונואל, ומפניו ובעל בית-קולנוע שלא דאגו להכנה כזאת, נושאים באחריות הרבה יותר כבדה ממה שהם חושבים.

היצר, המכע והאשה (בן-יהודה, תל- אביב) סרט נוסף בסדרת סרטי המין, ה- עטופים במסווה של הסברה מינית. הפעם עם עלילה מתקתה וצבעים מתקתקים.

גברת ליום אחד (ירון, תל-אביב) אוירת העולם התחתון של דמון רגיון נשי ארה אותנטית ומשעשעת, בסרטו של פראנק קפרה, החוזר לישראל, לאחר שהיה כאן כבר פעם אחת. בטי דיוויס מוכרת-התפוחים נהפכת בסרט לליידי, כדי לא לבייש את בתה (אן מרגרט), שנישאה לאיש ממעמד עליון.

דיאבוליק (אלנבי, תל-אביב) הפושע ה- מושלם והמקסים היה גיבור של סידרת קור- מינס, וההצלחה שלו הפכה אותו לגיבור סרט, המבויים בידי הבמאי האיטלקי מריו באווה, ומשחק עליידי פיליפ (ברבורה) לו ומאריסה מל.

חחונק מבוסטון (תל-אביב, תל-אביב) הסיל אימה על כל העיר. הוא הפיל קורבנות בעשרות, ועכשיו הוא עושה זאת שוב, ב- קולנוע. הוא מבוצע עליידי טוני קרטיס ו- מבויים עליידי ריצ'ארד פליישר.

חבורת המיקצוקנים של מקדיין (אסתר, תל-אביב) הנה דבר חדש בעולם ה- שוד. השודד הראשי הוא כו-שי. הוא מבצע שוד לא פחות מושלם מזה שביצעו הלבנים לפניו, והוא נעזר בשחקן כארנסט בורגנין.

סרטים אחרים

★ ★ **השוד המושלם** (אופיר, תל- אביב, ארצות-הברית) אם זה שוד, מדוע הוא כל כך מצועצע, מדוע המסך מתחלק כל כך הרבה פעמים לכל כך הרבה חלקים, לפעמים עם סיבה ולפעמים בלי סיבה? אם זאת אהבה בין הקרדן השודד לבין תלוינו — סוכנת הביטוח המנסה להביאו למעצר — מדוע אין בה כל מה שצריך להיות בה? כל האפשרויות של מאבק קשה, ההופך לאט- לאט למשהו אחר. כל השאלות הללו יכולות להישאל ולא להישאל, משום שהסרט משע- שע ונעים, איתן ובלעדיהן. קודם כל משום שמשחקת בו שחקן מעולה ומקסים כסטיב מקוויין, כי עזרת לו פיי דונאווי הנחמדה, ונוסף לזה משום שגורמן גואיסון ביים אותו בצורה קלילה, תביכה ומותחת, וכל רגע שבו מהנה ונעים.

★ ★ **צ'ארלי** (הוד, תל-אביב).
★ ★ **אוליבר** (חן, תל-אביב).
★ ★ ★ **רכבות נשמרות היטב** (אורגיל, ירושלים).

טרוויזיה

מתוך מופע פומבי, בו השתתפו בירושלים אמנים ערביים ויהודיים, ישודרו 30 דקות

למען יופי שערותיך

ROJA PARIS

מכירת ענק

צמר לסריגת יד

מ-0.95 ל"י לכדור של 40 גרם.

אצל "צמר אבי"

תל אביב: הגליל 9, מול קו 4, תחנה מרכזית, ונחלת בנימין 8.
אשדוד: מרכז מסחרי א, בפסגה.

ומרכזי סריגה אמפיסל

תל אביב: אלנבי 98 • המלך גיורי 62.
חיפה: הרצל 17 • הנמל 40 • ארלוזורוב 8.
ירושלים: המלך גיורי 21.

נשאנשר -

למה לא תחסכי כסף?

גרבי מכוס ישיק וידלילה הם מסוג ב' וג' כלומר הם יפים ומובים כמו סוג א' אך יש בהם תיקונים קלים. שאיום וראים תחת הנמפיים או בבית. לכן הם עולים הרבה פחות. חפשי אותם ומסכי כסף טוב.

גרבי מכוס
שיק
גרבי מכוס
דלילה
3.50 ל"י בלבד
2.50 ל"י בלבד

יומנה של חרנית *

השוד המושלם **

חברי הקיבוצים ירותקו אותה שעה אל מק- לט הטלוויזיה שבחדר-האוכל שלהם. מי שלא נמאסה עליו התוכנית אולפן עגול, ועוד ב- ידור חור, ואין לו משהו אחר לעשות, יוכל ב-22.15 לצפות בהגשה מנופחת של תוכנית-ידור שלא כל משתתפיה מליגה א'.

תערוכות

★ ★ ★ בני-אדם, בעיקר ילדים, מצני- נים את הצלמת השוודית **אנה ריבלין** בריק. ניתן להיווכח בכך בביתן דזנוגף של מוזיאון תל-אביב, שם היא מצגינה כ- 150 צילומים המהווים זכרונות ממסע מסביב לעולם — בעין המצלמה. זוהי תערוכה אוטומטית של צילומים פשוטים, מלאי הבעה, שאינם נזקקים לטכניקת-צילום חדי- שה או לפעלולי מעבדה.

★ ★ פרנק סינטרה לא חלם על כך, אך הצייר **עורד פיינגרש** הקדיש לו את ציוריו המוצגים בגלריה מבט במבקיל ל- תערוכת רישומים קלים בעלי השלכות פולי- טיות, שהוא מציג בגלריה דוגית. פיינגרש, שנעל לא מכבר תערוכה ביפו, החליט כנראה להשתלט על כל הגלריות ולירות

* דאן מורו עם לואי בונואל.
** פיי דונאווי עם סטיב מקוויין.

לאמבט התינוק

"נקה 7 לתינוק"
המותאם במיוחד
לעורם העדין של
התינוקות

תוצרת ביח"ר נקה בע"מ • המפיצים — חב' נורית בע"

במיקרה זה צעירה מדי לגלם דמות סימלית וכה מורכבת. ג' קינר כצעירה הינו בעל פנים רבי-מבע אך דיקציה פגומה. * * * לא ביום ולא בלילה, מחזה פיוטי של הישראלי **אברהם רז**, מועלה בצוותא ובאולמות קטנים אחרים פה ושם. **מרים ברנשטיין-כהן** מבצעת כאן דמות נוגעת ללב של מורה זקנה מה- ישוב החתיק הנוקת לטיפול בעיניה. **אלי כהן** כחיל הפגוע בעינו סימפטי למדי. **אופליה לירן** — כנ"ל. מערכון משוך על שתי מערכות, השחה ראיה בזכות מישחקת של ברנשטיין-כהן.

בידור

* * * **הכפיל** של תיאטרון נוג ומגו הוא השחקן **אלברט כהן**, הוא עושה את תפקידו בצורה משעשעת למדי. **דבורה קידר** כחמתו, היא קומיקאית שכימט לא שמו אליה לב עד כה. **שולה חן** כבתה היא זמרת-יוכשרת. הצרה היא שבהצגה זו ביקשו ממנה לשחק. שני השחקנים ה- משופשפים השוחים כאן כדגים במים, הם **אבנר חזקיהו ואיצקו רחמימוב**. פושר אך משעשע.

* * * **הגשש החיור** בפסטיבל שלהם, מוכיחים פעם נוספת כי בימיו מיקצועי וחומר סלקטיבי הם ערכה להצ- לחה אף בתחום הבמה הקלה. * * * **איאפר** לומר על **רבותי פצצה של חנן, אושק ופופיק** (שלישיית התאומים) שזו תוכנית פצצה. אפשר לומר שזו תוכנית משעשעת למדי, שבוימה על-ידי יוסי בנאי ונכתבה בחלקה על ידו. החומר רדוד למדי. הפיומונים קלילים. החבריא עליונה והשימחה רבה.

המודעות. או אולי הוא עושה זאת, משום שכל הגלריות ביחד צרות מהכיל את יצירותיו האחרונות, שנוצרו ברובן משום שהאמן משיך עצמו לאסכולת הציר העירוני, למרות שאיננה קיימת במציאות, ומנסה לבטא באמצעים מוחשיים את פחדיו המופשטים.

תיאטרון

* **הילולת רוחות** בהימנה הינה קומדיה מיושנת וקלושה מאת נואל קווארד, שרק בימיו וביצוע מזהירים עשויים להצילה. בחלקה הגדול, משימון. יבואם של במאי וצייר בריטיים לפרודוקציה כזו, אינם מוצדקים בשום פנים על-ידי תיאטרון לאומי השואף לתואר ממלכתי. לא מדובר כאן במחזה קלאסי של שקספיר, למשל, שבמאים ישראלים עשויים ללמוד מבמאי זר, ואנגלי במיוחד, כיצד לבנים ב-1969. **שלמה ברייט** עושה מאמצים כנים לשאת בנטל התפקיד הראשי. **תמר רז** **בינס**, כספריסטואליסטית מיקצועית, מער- ררת גיחוך. כנ"ל מישחקם של **ארי קר** **טאי ומרים פרח**. היחידה המביאה עימה אל הבמה משברוח של תיאטרון מיקצועי, היא **מרים זוהר** שכישוריה מבוזבזו כאן. * * * **ש"ש** הוא מחזה קצר של **יוסף מזנר**, המועלה בבימויו בהדיוסקופ או בברברים. זוהי אלגוריה מאקברית על אשה קוביוסוסית, המסמלת מלחמות, המ- טילה על צעיר לרצוח למענה. כדי שהיא מצידה תשיג לו כלה. בסוף היא תיקעת סכין בגבו. אין צורך לצייץ כי מוגדי סולד ממלחמות, וכי די בשם מחזהו כדי להזכיר שישה ימי מלחמה שעברו על הארץ הוו בימים לא-רחוקים. **רחל שור** כאשה, היא צעירה מוכשרת בעלת הופעה נאה, אך

הצגות השבוע

* **כפרה הסכין והי כושם** (צחא) משתתפים **דליה פרידלנד ומישה אשורב**. זהו לקט מיצירותיו של המשורר הספרדי הגדול פרדריקו גרסיה לורקה, שנערך ותורגם על-ידי רפאל אליעז. קשה במיסגרת תוכנית בת כ-90 דקות להציג בפני צו- פה ממוצע חתך מיצירתו של לורקה. יצירותיו הנפלאות רבות. מחזותיו, בשי- עה שהם מועלים על קרשי התיאטרון כהצגות, רק מחזקים את הכאב על הי- רצחו של מחזאי ומשורר בלתי רגיל זה. לכן קשה שלא להיתפס למחשבה כי בערב שלהם עשה צמד השחקנים עוול מסוים ללורקה, בנטלו על קצה המזלג רסיסים ממחזותיו הנראים כתלושים, בשעה שאינם מוגשים במיסגרת — כי הצגה מלאה. קטעי הקישוד מצועצים

פורת וידר ב"לחיות"

במופע זה המהווה יותר "זכור" ואכזר- לנופלים, מאשר אזעקה וזעקה מפני מלחמות חדשות.

כמובן שהג' פורת, איננה משוררת ולא חיברה אף שיר הכלול בתוכניתה, לכן קצת קשה לה, וזה די ברור ומוצ- דק, להזהות עם דבריהם של משוררים כה רבים שכל אחד מהוה עולם בפני עצמו, לא רק בשל דמות הכתיבה המר- צגות כאו. היא פשוט אינה יבטושנקו.

בערב רמופיע תחת הכותרת **לחיות**, היה אפשר לגייס יצירות נפלאות מ- מיבחר יוצרי העולם. לכן תמוה כי הי- מעצבים שהקפידו לכלול בתוכנית מ- יצירות משוררים ישראלים, כללו רק מיצירותיהם של שני משוררים ערבים, ולאידווקא מהבולטים, מאלה שיש להם הרבה יותר לומר על נושא חשוב כמו לחיות. את ההגשה התרבותית של הי- גברת פורת, מלווה נבלנית התיזמורת הפילהרמונית, **יהודית ליבר**. פריט- תה המרתקת, מצדיקה הוספה של קיסטי מוסיקה נוספים על חשבון קיסטי שירה מיותרים, החוזרים על עצמם בווריאצ- יות ורמות שונות ובלתי אחידות.

"הפרה, הסכין והבושם"

ומליציים, אינם מוצגים בצורה פשוטה, אלא מדוקלמת ובלתי כנה. אין ספק שמישה אשורב ודליה פריד- לנד הם שחקנים המסוגלים להתמודד עם יצירתו של לורקה, אך מספר קטעים שנטלו על עצמם בערב זה, פשוט אינם מתאימים להם מבחינה פזית. כדאי היה, ואפשר לשנות ולהחליף מספר קטעים, לפשט את דברי הביניים, וצורת הגש- תם, לוותר על קטע תיאטרון-הבובות, שאינו שייך לעניין, במקרה זה, אז יתעלה המופע לדרגת פיוט.

הליווי בגיטרה של **יוסף (פפה) פלטה**, בלתי רגיל, רק חבל שגם לו לא דאגה פיקוסג'ני לתלבושת הולמת.

* דליה פרידלנד ומישה אשורב.

למד הנהלת חשבונות

במכו

לביא

בעזרת ספרי

לביא

- * קורס בוקר מזורז סוג 1, 1 + 2.
- * קורס ערב סוג 1, 2.
- * קורס ערב סוג 1 + 2.
- תל-אביב, רחוב סמולנסקין 7, מפנת בן-יהודה 90.
- רמת-גן, שדרת הילד 21, על-יד קולנוע. אירדע.

בפורים הפתעות ומתנות לכל ילד המצטלם בצבעים על סרטי KODACOLOR ב"קולורית" רחוב אבן-גבירול 66, טלפון 231666, תל-אביב

הנהלת חשבונות בירושלים * פקידות כללית — 4 חדשים! * **NATIONAL, I.B.M.** — חודש! * כתיבה במכונה — קצרנות — חודש! * ביה"ס "הפקיד", י. פורמן, בצלאל 18, ירושלים

במדינה

נוער

גדולים באמת

"שאלות גדולות לילדים גדולים" זאת הכותרת שנתנו עורכי הביטאון השבוע בקיבוץ הארצי, לשיח המתפרסם בגיליון חודש סברואר. אחדות מהשאלות היו באמת גדולות. הן נוגעות ליחסים בין ה- מדינות השכנות במרחב.

"האם פעלת ישראל בלבנון השיגה את מטרתה?" שאלו המראיינים את מיכל, מאיר ויוחנן, בני ה-17, שהם חניכי המוסד החינוכי בקיבוץ גן שמואל.

מאיר

"עקרונית אני מתנגד לצורה ה- שיטתית של פעולות הגומל. יתכן והן מרתיעות לזמן מה, אך אין בהן פיתרון, ולהיפך, יש בהן משום הזרמת חמצן למדורה." ע" נה יוחנן, בעל ה- בלורית הנופלת על

מיצחו. ומשום כך חושב יוחנן, שחברי אל- פתח "מעורבים בפעולות הגומל של צה"ל, ולכן אסור להיכנס לרשת ולתת להם את ההזדמנות להרחיב את השינאה בין העמים. הם רוצים בפתחתה של מלחמה חדשה."

תנועת-שיחורור. ואילו לעזרה שבצוות המשיבים, מיכל, אין תשובה על פעולת צה"ל. אך רעתה על אל-פתח מעניינת: "אני חושבת שאל-פתח היא תנועת-שיחורור, ומ- טבע הרברים היא היתה חייבת לצמות ב- ארץ כבושה. כדו בסיכסוך, אני מחייבת את אל-פתח, אך אני יכולה להבין אותם."

כמיהה לשלום. גם על השאלה מתי ייגמר ההרג במיזרח התיכון, יש למשיבים דיעות חורגות.

אולי בגלל החינוך שקיבלו בתנועת השו- מר הצעיר? אולי קראו את שיח לוחמים, בו מביעים בני-קיבוצים, שהשתתפו במלח- מת ששת-הימים, את

כמיהתם לשלום? "אני יודעת מי נטל על עצמו את האחריות על העם, דה הקשיחה של י- ש. ראל. על כל פנים, מי שמנהיג אותנו, תוך הליכה בצעדים המרחיקים את ה- שלום, לוקה על צ- מו אחריות כבדה מאוד." דברי מיכל מגן-שמואל.

מיכל

ויוחנן? יוחנן תר- קף את "החוגים השובינסטים" בארץ, אשר מיספרם הולך ומתרחבה, לדעתו, וטוען שצריך להוכיח להם ש"אנו יושבים על חבית אבק- שריפה!"

אליבי דאימפוטנטים. שאלות גדו- לות יש גם בתחום המדיני-פנימי של ישראל. גם עליו לא פסחו השואלים.

הם הציעו לצוות ארבעה שמות — אשכול, דיין, אלין ויערי — כדי שיבחרו מתוכם מועמד לראשות הממשלה.

מיכל חושבת שהבחירה צריכה להיות בין דרכים, לא בין אישים: "מה שמעניין במלח- מה על ההנהגה הוא, שהמוגדרים כגנאים, יכולים להדשות לעצמם להצהיר הצהרות- שלום, בעוד שעל היונים' להוכיח ללא-הרף את דבקותם ביד-קשה, שמה תגלה ברבים האמפוטנטיות שלהם."

הקף החזק ביותר. ושוב אל-פתח. כנראה שהאירגון הופך בהדרגה לדבר די קובע. "כמה אנשי אל-פתח צריכה ישראל להוציא להורג תמ- רת כל יהודי תלוי בעיראק?"

כאן גילו הנשא- לים כי הם באמת כבר גדולים. או ל- פחות בעלי מחשבה בוגרת.

לדוגמה — מאיר: "זה בדיוק מה ש- חסר לנו — התדר- דות לכרברים. ה- יתרונו היחיד הוא ההומאניות, ואילו פעלה המדינה בה- אם לקולות שנשמעו פה ושם ברחוב, והגיי- בה באיתו מטבע, היינו מאבדים את הקלף החזק ביותר שלנו."

אצלנו קוראים לך אדוני אבל אתה מרגיש בחבר

לקבל כדמי-מחלה בתקופות שלא תוכל לעבוד ולא חשוב אם אתה שוכב בבית- חולים או בבית.

אנחנו גדולים די הצורך כדי לתת לך את מלוא השירותים, אבל איננו גדולים די הצורך כדי לשכוח את החבר הבודד. לכן אנחנו קוראים לך, "אדוני" ועושים הכל כדי שתרגיש שאתה חבר.

קופת חולים לעובדים לאומיים

אצלנו קוראים לך, "אדוני" כי באמת אתה האדון. איש לא הכריח אותך לבוא ואיש לא יכריח אותך להישאר. אנחנו יודעים היטב כי לא אנחנו קובעים אלא אתה.

אתה הקובע מתי להתקשר עם רופא פרטי ורופא משפחה ומי יהיה הרופא הזה, ומתי תעדיף דווקא טיפול במר- פאה.

אתה המחליט איזה סכום רצוי לך

פרסום גלבלום • סטודיו HBM

בפורים הפתעות ומתנות לכל ילד המצטלם בצבעים על סרטי

KODACOLOR ב"קולורית"
רחוב אבן-גבירול 66,
טלפון 231666, תל-אביב

קונים במזומן מילווה קליטה ובטחון (כולל החדש) וגם מניות "בנק הפועלים" "בנלי" סוכני מורסה תל-אביב רח' הרצל 7

איין אנוס?

אל אורי ארס

המכון המיוחד לפאות גברים:
רחוב גנסין 7, תל- אביב (מול גולנוע הוד), טלפון 246924.

המנוי קיבלת חשבונך, פרע נא אותו בהקדם.

SONY
רשתי קול-טלוויזיות-טרנזיסטורים מערכות סטראו-פניות

פברואר 1969

בפברואר - חודש הביטוח - כמו בכל השנה :

בטח חיך ורכושך
ב "סהר"

סְהַר

חברת הביטוח המחמדת בישראל

המכון להשכלמות סקצועית משולבת

תל-אביב, בית אורט,
שדרות דוד המלך 39, טל. 248162

הקורסים הבאים יפתחו בחודש פברואר:

עצוב פנים ודקורציה של
חלונות ראוה
עיצוב פנים ודקורציה של
דירות
שזירת פרחים
שרטוט טכני
שרטוט בנין
אנגלית

פרטים והרשמה במשרדי המכון.

האם כבר ניסית?

מפעל בו התחלת לפני זמן רב, יביא אותך על-סף של תקופה חדשה. היא תביא לך לא רק ברי-כה ישירה, הצלחה וכסף, אלא היכרות חדשות. אך זכור: זהירות תמנע תאונה, ואולי אף אסון. על-כן, אל תמהר לנקוט בדרך כלשהי. תוכל לנוח בשקט על זרי הדפנה שלך. מנישה עם האיש השליט ב-חיך, תביא להחלטות גורליות. זכור רק להתייחס בהבנה לשגיאותיו הפעוטות.

תזדקק להכנסה קטנה מהצד; הוצאות הש-בוע החולף היו גדולות יותר ממה שתיכ-ננת. כוח הרצון שלך גובר על רצונם של ה-מתווכחים איתך. עסקיך פורחים. סכום כסף בן-שלוש ספרות יבוא מ-מקור שערכת ממנו. פגישה אינטימית בלתי-מתוכננת מראש תוכיח לך שהמצב איתה הוא הרבה יותר טוב ממה שהעזת לקוות. היזהר! מחברות שמבקשות הלוואה. סרבי להן ב-עדינות אך בתקיפות. הימנע מלשחק בקלפים.

הקצב המהיר בחיך העיסקים מתגבר והולך. לא תקבל את זה ברוח טובה, כי אינך אוהב לחץ, אך אם תתייחס אל זה כאל שלב ריגועי, או תקופה חולפת, תצא מהעניין בהישגים גר-לים שהכנסות נכבדות בצידם. היזהר! מישוהו האותב לקלקל ולסכ-סך, עלול לסבך אותך בהרפתקה מיותרת, שתעלה לך בהרבה טירדות וכאב-ראש, אם כי אתה, כרגיל, תימצא בה אף קורטוב של הנאה.

השבוע הקרוב לא יהיה שבוע אידאלי במ-יוחד. סכנה גדולה אורבת לנושעים למר-חקים קצרים או ארוכים, לכן, בני דלי, הישארו בבתיכם השבוע. פטירתו של אדם קרוב, או של ידיד המבוגר, תעיב על כל החודש. נסה לשקוע בעסקים או בעבודה, כדי לצאת מן המרה ה-שחורה האופפת אותך. אל תהססי להגיש לו לו סעד, הוא זקוק לזה, ויגמול לך על כך. חששך מפני מחלות הוא חשש שוא. אתה בריא כמו שור, בן דלי.

שבוע נפלא מצפה לך! מזמן לא פעלת ביעי-לות כה רבה, ובתי-אום כה מושלם עם הממונים עליך ועם ה-כפופים לך. ביום ג' יפתרו כמה בעיות עסקים שהטרידו את מנוחתך בשבועיים ה-אחרונים. לקראת ה-קיץ המתקרב, הגיעה השעה לצאת ולע-רוך קניות, בעיקר של בגדים. אך שים לב, והיזהר מביזבזי יתר. פרשת אהבים ישנה מתחדשת. אל תיתן לכך לסנוור את עיניך. ליבשו סגול כהה או אדום.

שתיים מתוך שלוש ה-בעיות שהעסיקו אותך בשבוע שעבר, והעכירו את רוחך, יבואו השבוע על פיתרון לשביעות רצונך. חוליים מדומים, מועקות נפשיות ואז-לתייד ייעלמו. לקראת יום א' או ו' עם שיחת טלפון מיסתורית שתת-קבל. אין זה השבוע המתאים לקניות - לכן הרבי בפעילות ביתית או משפחתית.

★ ★ ★

אם תפגוש השבוע בת גדי, קח אותה בשתי ידיים. היא תהיה בת זוג משמיימת. האסון ממנו חרדת יבוא - או יחלוף - באמצע השבוע. שבת תביא עימה בשורות חדשות, בעיקר אם עברת את המשבר בשלום. הש-בוע הוא הזמן המתאים לנסיעות ארו-כות או לטיולים. אך אל תיסע לבד.

השבוע תנחל תבוסה רצינית, אך היא תביא לך גם תועלת מרובה: הלקח שתלמד ממנה יע-זור לך שנים רבות, וי-יחנך אותך לסמוך על צעת מנוסים חמך. דאג, איפוא, לצעדיך הבאים. התרכז בעיקר בתיכנון וביצירה. אם את רוצה אותו, גירמי לו להציע לך נישואין. את יודעת באיזו דרך, וזה השבוע המתאים לכך.

כוח הרצון שלך יגבר, בתנאי שתצעד בעיק-ביות, עקב בצד אגו-דל, ומבלי לתת למרה שחורה לגבור עליך שוב. הכספים שהמז-לות הבטיחו לך מת-חילים להתממש: עכ-שיו העיקר הוא לבצר את העסקים שלך, ולא לתת למצב להתמור, כמו בפעם הקודמת. מכתב עשוי לשנות את עתידיך.

הזילזול שאתה מגלה ל-גבי מנעולים ואמצעי-ביטחון למיניהם, עלול לעלות לך ביוקר. היז-הר, כי קיים סיכוי שבי-יום ה' או שבת תהיה קורבן לגניבה-רבתי. כוח ההרס שלך מתגלה במ-ריבה משפחתית מיותרת ובלתי נעימה. בת אר-יה: הפגישה הרומנטית, לה התכוונת זמן-כה רב, הוכיחה את עצמה כאזעקת-שוא.

אם רבת עם בתי-זוגך, בן בתולה, אל תיתן לזה לדכא אותך. שמור על קשר מסו-יני, אל תריב שוב, ונהל למצב להתבהר. זה יקרה תוך שבועיים עד שלושה שבועות. מבחינה מיקצועית אתה הולך בדרך הנ-כונה, והעלייה בסולם הדרגות - מוב-טחת. סימן על-כך תקבל בראשית השבוע.

כוח המשיכה הסיביעי שלך הולך וגובר, מיום רביעי ואילך. עד ליום הראשון הבא יגיע לשי-או, וקשה יהיה להס-לעמוד בפני קסמך. גם אם אותה עיסקה מסו-יימת תתחטל - אל יאמסו זכור כי קיימים מצבים בהם מוטב ל-התחיל הכל מחדש. מיסמך בלתי-צפוי יע-נן אותך. במישור הרומנטי אין חדש.

העולם הזה

האשה

שהסעירה

את הכנסת -

חוזרת

לתעלוליה:

הפתרון

הלאומי

של אן

טוכמאייר

